

मिरा भाईदर महानगरपालिका

स्थायी समिती सभा दि. २४/१२/२००३

मिरा भाईदर महानगरपालिकेची स्थायी समिती सभा बुधवार दिनांक २४/१२/२००३ रोजी सभा सुचना क्र. २६ दि. २०/१२/२००३ रोजीच्या विषयपत्रिकेवरील विषयावर विचार विनिमय करण्यासाठी मा. स्थायी समितीच्या सभागृहात सकाळी ११.०० वा. आयोजित करण्यांत आली होती.

सदर सभेच्या अध्यक्षस्थानी मा. सभापती श्री. मॉरस रॉड्रीक्स हे उपस्थित होते. सदर सभेस खालील सदस्य उपस्थित होते.

उपस्थित सदस्य

१)	श्री. मॉरस जोसेफ रॉड्रीक्स	सभापती
२)	श्री. मोहन मधुकर पाटील	सदस्य
३)	श्री. अग्रवाल धनराज नंदलाल	सदस्य
४)	श्री. याकुब ईस्माईल कुरेशी	सदस्य
५)	श्री. आसिफ गुलाब शेख	सदस्य
६)	श्री. गावंड हरेश लक्ष्मण	सदस्य
७)	श्री. चंद्रकांत सिताराम वैती	सदस्य
८)	श्री. नितीन गोपीनाथ ठाकुर	सदस्य
९)	श्री. दिनेश द. नलावडे	सदस्य
१०)	श्री. पाटील शरद केशव	सदस्य
११)	श्री. हॅरल जॉर्ज बोर्जीस	सदस्य
१२)	श्री. म्हात्रे मिलन वसंत	सदस्य
१३)	श्री. पाटील अनंत रामचंद्र	सदस्य
१४)	श्री. जोजफ जॉन घोन्सालविस	सदस्य
१५)	श्रीम. रिटा सुभाष शहा	सदस्या

गैरहजर सदस्य

१)	श्री. अशोक बळवंत पाटील	सदस्य
----	------------------------	-------

मा. सभापती :-

सर्व उपस्थित सन्मा. सदस्य, अधिकारी वर्ग, कर्मचारी वर्ग आपणा सर्वांचे स्वागत करून आजच्या सभेच्या कामकाजाला प्र. सचिवांनी सुरुवात करावी.

(प्र. सचिवांनी विषयपत्रिकेचे वाचन केले.)

रिटा शाह :-

सभापती साहेब, सभा सुरु करण्यापूर्वी मा. स्थायी समितीचे अध्यक्ष मॉरसजी रॉड्रीक्स साहेब, मिरा भाईदर महापालिकेचे प्रथम मा. महापौर दोन्हीही कॅथलिक असताना उदया २५ डिसेंबर येशु खिस्ताचा जन्मदिवस आहे. त्याकरिता मा. महापौर आणि स्थायी समितीचे अध्यक्ष हयांना स्थायी समितीचे सदस्य म्हणून मी हार्दिक शुभेच्छा देत आहे व खिश्चन बांधवाना समितीचे सदस्य म्हणून मी हार्दिक शुभेच्छा देत आहे, असा कॉग्रेस पक्षातर्फे मी ठराव मांडत आहे.

दिनेश नलावडे :-

या ठरावाला माझे अनुमोदन आहे.

याकुब कुरेशी :-

राष्ट्रवादी पक्षाच्या वतीने मा. सभापती व मा. महापौर व मिरा भाईदरच्या तमाम खिश्चन बांधवांना माझ्यातर्फे खिसमसच्या शुभेच्छा.

शरद पाटील :-

भारतीय जनता पार्टीतर्फे या ख्रिसमसच्या सर्व ख्रिस्ती बांधव आणि मा. महापौर व मा. सभापती साहेब यांना हार्दिक शुभेच्छा देत आहे, असा मी ठराव मांडत आहे.

जोजफ घोन्सालीस :-

या ठरावाला माझे अनुमोदन आहे.

अनंत पाटील :-

स्थायी समितीचे सभापती मा. मॉरसजी रॉड्रीक्स व प्रथम महापौर मा. मायराजी मेन्डोसा तसेच स्थायी समितीचे सर्व सदस्य व प्रशासकीय अधिकारी त्याचबरोबर मिरा भाईदर शहरातील सर्व नागरिकांना हा ख्रिसमस सुखाचा, समृद्धीचा आणि भरभराटीचा जावो अशी सदिच्छा व्यक्त करतो.

मिलन म्हात्रे :-

मिरा भाईदर जनता दल सेक्युलर पक्षाच्या वतीने महानगरपालिकेच्या सदनामधील सर्व ख्रिस्ती धर्माचे नगरसेवक, कर्मचारी, आस्थापनेवरील कर्मचारी या महापालिकेच्या सन्मा. महापौर साहेबा तसेच स्थायी समितीचे सभापती सन्मा. मॉरस रॉड्रिक्स या सर्वांना तसेच त्यांच्या कुटुंबियांना हा नाताळचा सण सुखसमृद्धी व भरभराटीचा जावो, शांतीचा जावो तसेच येणारे वर्ष हे त्यांचे सुख समाधानाचे जावो. या वर्षाच्या हार्दिक शुभेच्छा मी माझ्या पक्षाच्यावतीने देत आहे.

कल्याण केळकर (मा. उपआयुक्त सां.) :-

मिरा भाईदर महानगरपालिकेच्या प्रथम महापौर मा. मायराजी मेन्डोसा, स्थायी समितीचे सभापती मा. रॉड्रिक्स साहेब आपला देश विविधतेने नटलेला असा देश आहे. या देशामध्ये अनेक धर्म, अनेक संप्रदाय, अनेक जाती पाती या देशामध्ये गुण्यागोविंदाने नांदतात आणि उद्याला ख्रिस्तपर्व, नविन पर्वाची सुरुवात होत आहे. त्याकरिता सर्व ख्रिस्त बांधवांना नगरपालिकेच्यावतीने, महापालिका प्रशासनाच्यावतीने मी हार्दिक शुभेच्छा व्यक्त करतो.

जोजफ घोन्सालीस :-

आम्हाला सभा सुचनाचे जे पत्र पाठवले आहे. त्यासोबत इतिवृत्तांत देण्यात आलेले नाही.

प्र. सचिव :-

शेवटच्या दिवशी इतिवृत्तांत झाले होते व दुस-या दिवशी अजेन्डा काढला व आता इतिवृत्तांत बाकी नाही.

जोजफ घोन्सालीस :-

सभेनंतर आपल्याला सात दिवसात मिळतात व आपल्याकडे आता बरेचसे अधिकारी वाढलेले आहेत.

प्र. सचिव :-

गुरुवारी दुपारी सभा झाली आणि लगेच शुक्रवारी अजेन्डा काढला.

मोहन पाटील :-

त्याच्या अगोदर इतिवृत्तांत दिले होते का? माहिती दिली होती का?

प्र. सचिव :-

सुचना ज्या असतील त्या सदस्याने दयावेत व ते आपण त्या सभेत कायम केले.

आसिफ शेख :-

सभापती साहेब, आपले जे सभा कामकाज नियम आहे. त्या नियमामध्ये विषयपत्रिकेवर कोणकोणते विषय घ्यावेत. त्यावर प्राधान्यक्रम काय असावा? हे दिले आहे असे मला वाटते. त्यामध्ये पहिला जो विषय असतो व ज्याला आपण प्राधान्यक्रम देतो ते मागील सभेचे इतिवृत्तांत वाचून कायम करणे. या ठिकाणी तो विषय कशामुळे नाही आला त्याचा खुलासा करावा.

मा. सभापती :-

राष्ट्रवादी कॉंग्रेस सदस्य गेल्या सभेत उठून गेले व आपला एक विषय बाकी राहिला होता. हे माहित नव्हते. तर मी सन्मा.सदस्य मिलन म्हात्रे हयांना सांगितले तुमचा विषय पुढच्या सभेत पहिल्या क्रमांकावर घेण्यात येईल. त्यासाठी हा विषय पहिल्यांदा घेतलेला आहे.

आसिफ शेख :-

सन्मा. सभापती साहेब हयांनी हया ठिकाणी जो खुलासा केला आहे. त्या खुलाशाबद्दल आम्ही सहमत नाही आहोत. कारण त्यांनी सांगितले की, राष्ट्रवादी उठून गेले. पण राष्ट्रवादी उठून गेले नव्हते.

मा. सभापती :-

मी सभा संपली असे जाहिर केले होते.

आसिफ शेख :-

सभा संपली असे जाहिर केल्यामुळे आम्ही उठून गेलो. ते पण आपल्या परवानगीने गेलो.

मा. सभापती :-

मी त्याच्याबद्दल त्याचवेळी दिलगिरी व्यक्त केली व मी तो विषय पुढच्या सभेत घेऊ असे सांगितले.

मोहन पाटील :-

तो विषय तहकूब म्हणून समजायचा की काय समजायचे?

मा. सभापती :-

तहकूब नाही. तोच विषय राहिला होता व तो विषय पुढच्या सभेत घेण्यात येईल असे सांगितले होते.

रिटा शाह :-

साहेब, नगरसेवकाच्या पत्राचा विषय होता. तेव्हा आपण सभा संपली असे सांगितले आणि राष्ट्रवादी पक्षाचे सदस्य निघून गेले. त्यावेळी पत्र माझेही होते. तेव्हा ती चर्चा झाली. ती चर्चा कॅन्सल करायची की, ती चर्चा आपण इतिवृत्तांतामध्ये ठेवणार आहे. माझ्या पत्राबद्दल जी चर्चा झाली ती चर्चा ठेवणार आहात का? कारण तेव्हा नगररचना विभागाकडून सिटी इंजिनिअर साहेब नागपूरला गेले होते व श्री. धनेगावे हे चौथ्या माळ्यावर बसले होते. तेव्हा ते हजर झाले नाही व जो माझा मुद्दा होता तो त्यांच्या खात्याचा होता. मग ऑफिसर असे कार्यालयात हजर राहून सभेत येत नाहीत आणि आज ते सभेला हजर आहेत, तर हयाचा अर्थ काय समजायचा?

कल्याण केळकर (मा. उपआयुक्त सो.) :-

सन्मा. सदस्या रिटा शाह आपण जो मुद्दा उपस्थित केला. त्या मुद्यावर गेल्या सभेत चर्चा केलेली आहे आणि त्या चर्चेच्या वेळी संबंधित अधिकारी उपस्थित नव्हते. परंतु, या संदर्भात आपल्याला जी काही माहिती हवी आहे. ती माहिती आपणाला लेखी पत्राद्वारे लवकरात लवकर दिली जाईल आणि तुम्ही मागितलेली माहिती प्रशासनाकडून देण्यात येईल.

रिटा शाह :-

साहेब, आपण उपआयुक्त म्हणून चांगल्या भाषेत आम्हाला उत्तर देतात. माझा प्रश्न तो नाही आहे. आपण मला उत्तर देणार ते मान्य आहे. मी पत्र लेखी दिले आहे. त्याचे आपण मला उत्तर देणारच आहे. पण माझा प्रश्न असा आहे की, सिटी इंजिनिअर नागपूरला गेले होते. बाकी इतर विभागाचे ऑफिसर हजर होते. धनेगावे साहेब कुठेतरी गेले असते व सभेला आले नसते तर तो विषय वेगळा आहे. पण ते चौथ्या माळ्यावर बसून होते. पण त्यांनी सभा अटेन्ड नाही केली.

कल्याण केळकर (मा. उपआयुक्त सो.) :-

गेल्या स्थायी समितीच्या वेळी श्री. धनेगावे हे हायकोर्टाच्या कामानिमित्त गेले होते व ते उशिरा नगरपालिकेत आले. संबंधित वकीलांशी चर्चा करून काही मुद्दयांवर त्यांची हायकोर्टमध्ये जी याचिका दाखल आहे त्यासंबंधी त्यामुळे ते उशिरा कार्यालयात आले आणि त्याच्या खात्याचा संबंधित विषय त्यावेळेला सभागृहामध्ये चर्चेला नव्हता. म्हणून ते सभागृहात त्यावेळी आलेले नाहीत.

रिटा शाह :-

साहेब, नगरसेवकांचे पत्राचे वाचन करणे. हयाच्यामध्ये नगररचना विभागाला अंड्रेस करून मी पत्र टाकले होते. मग विषय कसा नव्हता? नगररचना विभागाच्या संबंधित मी पत्र टाकले होते. मग त्यावेळी ते उपस्थित राहिले किंवा नाही राहिले ते मी विचारत नाही. ते हायकोर्टात गेले हे मला माहित आहे आणि ते किती वाजता परत आले तेही मला माहित आहे. प्रश्न असा आहे की, त्या विभागाचे उत्तर दयावे लागेल म्हणून ते आले नाहीत का? आज नाहीतर उदया त्यांना यायला लागेल.

कल्याण केळकर (मा. उपआयुक्त सो.) :-

तसा त्यांचा काही हेतू नाही आहे. त्या हेतूने ते अनुपस्थित राहिले अशातला भाग नाही आहे. जी उच्च न्यायालयात याचिका दाखल होती. त्या संदर्भात वकीलांना योग्य ती माहिती पुरविण्याकरिता ते उच्च न्यायालयात गेले होते आणि ते उशिरा आल्यामुळे ते सभागृहात हजर राहू शकले नाहीत.

रिटा शाह :-

अध्यक्ष महोदय, म्हणून माझी अशी एक मागणी आहे. आपल्याला योग्य वाटली तर बघा. कुठल्याही विभागाचे कुठलाही एक सदस्य सभेमध्ये हजर राहायला पाहिजे. ते चीफ इंजिनिअर असू दे किंवा ईस्टचे किंवा वेस्टचे इंजिनिअर असू दे. नगररचना, आरोग्य विभाग, बांधकाम विभाग यापैकी एकत्री कर्मचारी सभेत उपस्थित राहिला पाहिजे.

मोहन पाटील :-

सभापती साहेब, अशी हयाच्यावर वारंवार चर्चा झालेली आहे. आपण हया विषयी एक संहिता तयार करा की, सभागृहामध्ये कोणते अधिकारी असायला पाहिजे. हयाच्यावर चर्चा सुरु झाली होती. मग विषय चालू असेल तेव्हा तो अधिकारी पाहिजे व विषय नसेल तेव्हा तो अधिकारी नको. हा एक विषय होतो. दुसरा विषय सभापती महोदय, जेव्हा आपण विषयपत्रिकेवर विषय घेतो तेव्हा संबंधित खात्याकडे त्या विषयाची विषयपत्रिका जायला पाहिजे. मग त्यांनाही लक्षात येईल की, आपला विषय हया ठिकाणी आहे आणि सभापती महोदय, आपल्यालाही बरे होईल. काही वेळी सर्व अधिकारी या ठिकाणी बसलेले असतात. हेड ऑफ डिपार्टमेन्ट कारण कोणत्या वेळी कोणती चर्चा निघेल हा विषय सांगू शकत नाही. मग ज्या ज्या खात्याचे हेड ऑफ डिपार्टमेन्ट असेल त्यांनी कम्प्लसरी राहावे आणि जेव्हा आपल्याला माहिती पाहिजे असेल ज्या विषयाची तेव्हा हेड ऑफ डिपार्टमेन्टने त्या अधिका-यांना या ठिकाणी बोलवायला पाहिजे. त्यामुळे तुम्हाला चर्चा करताना, माहिती देताना सादर करताना सोयीचे जाईल.

आसिफ शेख :-

सभापती साहेब, मागच्या सभेतदेखील हा विषय आलेला तेव्हा आपण निर्णय दिला होता की, स्थायी समितीमध्ये सर्व विभागप्रमुख उपस्थित राहतील. त्या व्यतिरिक्त कोणी उपस्थित राहणार नाही. पण त्याची अंमलबजावणी होत नाही. स्थायी समिती जे निर्णय घेते त्याची जर अंमलबजावणी होत नसेल तर निर्णय घेउन फायदा नाही.

मा. सभापती :-

आपण निर्णय घेतला होता की, ज्यावेळी विषय असेल त्याचवेळी आपण कर्मचा-यांना बोलावू.

आसिफ शेख :-

आपण सांगितले होते की, हेड ऑफ डिपार्टमेन्ट प्रत्येक सभेला उपस्थित राहतील. अशा सक्त सूचना आपण दिलेल्या आणि जर हेड ऑफ डिपार्टमेन्ट नसेल तर त्यांच्या सहकार्याने येथे उपस्थित राहावे.

मा. सभापती :-

सचिवजी सर्व हेड ऑफ डिपार्टमेन्टला सभेला बोलावण्यात यावे.

आसिफ शेख :-

आणि ते जर अनुपस्थित त्यांचे जे सहाय्यक असतील त्यांनी उपस्थित राहावे.

कल्याण केळकर (मा. उपआयुक्त सो.) :-

आपणाला माहिती आहे. ज्या विषयाचे विषयपत्रिकेवर संबंधित विषय आहे. त्या विषयाच्या अधिका-यांनी उपस्थित राहिले तर इतरांचे काम आपल्या कार्यालयात होत असते. आपल्याला माहिती आहे लोक चकरा मारतात. त्यांची कामे होत नाहीत. जर दोन-दोन, तीन-तीन वाजेपर्यंत अधिकारी सभागृहात अडकून राहिल. जर पाणी पुरवठयाचा विषय असेल आणि पाणी पुरवठयाचा अधिकारी हजर राहणे जरुरी आहे. जर विषयाशी संबंधित नसेल तर अशा अधिका-यांना उपस्थित ठेवण्यास त्यांना थांबवून ठेवण्यास, रखडवून ठेवण्यास व सभागृहात बराच वेळ ठेवण्यास बरे वाटणार नाही आणि नागरिकांच्या दृष्टिने त्यांना कार्यमुक्त ठेवणे आणि सभेच्या काळात कार्यालयात राहावे अशा त-हेचा आदेश संबंधिताना आपण हयाच्यापूर्वी ही दिले आहेत.

रिटा शाह :-

साहेब, आपण जे बोलता तो आम्हाला मान्य आहे की, लोक येथे चकरा मारतात. तर किती लोक येथे चकरा मारून पण झाले. पाच-पाच वर्ष झाले तरी लोकांच्या समस्या सुटत नाहीत. ती प्रशासकीय गोष्ट झाली. स्थायी समितीच्या सभेमध्ये हेड ऑफ डिपार्टमेन्टचे अधिकारी नसेल तर आम्ही प्रश्न विचारायचे कोणाला? आपण कर्तव्यनिष्ठ अधिकारी आहात. आपण येथून काम करून गेलेले आहात. आपल्या कर्तव्याचे मला माहिती आहे. ठिक आहे. आपली कळकळीची विनंती आहे. पण जे आपले मुख्य अधिकारी आहेत. ठिक आहे. ते त्यांच्या कार्यालयात बसून राहिले त्यांच्या विषय नसेल. पण जेव्हा विषय उद्भवला कारण एकाच बिल्डिंगमध्ये आपले सर्व विभागीय कार्यालय आहेत आणि जेव्हा मुद्दा उपस्थित

झाला त्यावेळी त्या अधिकाऱ्याने तिथे उभे राहिले पाहिजे. दोन मिनिटामध्ये आपण त्यांना इन्टरकॉमवरुन बोलावून घेऊ शकतो असे ही आपण करू शकतो. पण सभेच्या दिवशी ते तिथे बसले आहेत आणि त्यांना बोलण्याचे जे कर्तव्य होते ते तुमचे होते. जेव्हा नगररचनाचा विषय निघाला इलिंगल बांधकामाचा विषय निघाला. तेव्हा धनेगावे साहेब त्यांच्या कार्यालयात बसले होते. नाईक साहेबांनी मला उत्तर दिले. पण माझे विचारण्याचा प्रश्न असा आहे की, जेव्हा ती चर्चा झाली तेव्हा नाईक साहेबांनी मला असे उत्तर दिले होते की, काही रिझावेशन प्लॉटमध्ये बिल्डिंग बांधून झाले आहे. त्यांच्या विरुद्ध नगरपालिकेने कॅव्हीट दाखल केले होते.

मा. सभापती :-

पुढच्या वेळेपासून अधिकाऱ्यांना उपस्थित रहायला सांगितले आहे व पुढचा विषय घेण्यात यावा. आपण जो बोलता तो विषय येथे चर्चेला नाही आहे.

रिटा शाह :-

पण याबाबत माझे पत्र आहे.

मा. सभापती :-

पत्र आता वाचले नाही. गेल्यावेळी ते वाचून घेतले आहे.

रिटा शाह :-

मी असे विचारते की, जी चर्चा झाली ती चर्चा प्रोसीडिंगमध्ये येणार का नाही येणार.

मा. सभापती :-

चर्चा झाली आहे. ती प्रोसीडिंगमध्ये येणार आहे.

रिटा शाह :-

पण आम्हाला प्रोसिडिंग कुठे दिले आहे व त्या येणा-या प्रोसिडिंगमध्ये ती चर्चा येणार का नाही येणार.

आसिफ शेख :-

सभापती साहेब, मागच्या वेळी सभा संपली आणि चर्चा करा असे आपण सांगितले. सभा संपल्यानंतर जी चर्चा होते त्याची नोंद इतिवृत्तांतामध्ये होत नाही.

मोहन पाटील :-

सभापती साहेब, आपण मघाशी उत्तर दिले की, ती चर्चा इतिवृत्तांतामध्ये येईल. पण जेव्हा सभापती महोदय, आपण रुलिंग दिले की, आजची सभा संपली व आपल्या परवानगीने आम्ही सभागृहातून बाहेर निघून गेलो आणि त्याच्यानंतर चर्चा सुरु झाली. ती चर्चा इतिवृत्तांतामध्ये आम्ही कशी एक्सेप्ट करणार?

रिटा शाह :-

मग माझे पत्र आपण परत घ्या.

आसिफ शेख :-

सभापती साहेबांनी एकदा निर्णय दिला की, सभा संपलेली आहे. आता तुम्ही चर्चा करा.

मा. सभापती :-

तो विषय बाकी राहिला म्हणू मी सभा पुन्हा चालू केली.

आसिफ शेख :-

पण त्याची इतिवृत्तांतामध्ये नोंद होउ शकत नाही.

रिटा शाह :-

मी जे पत्र दिले होते. त्या विषयावर चर्चा झाली. ती चर्चा आपण घेणार का नाही घेणार.

याकूब कुरेशी :-

सभा संपल्यानंतर जी चर्चा प्रोसिडिंगमध्ये कशी घेता येईल.

मोहन पाटील :-

सभापती महोदयांनी आजचे विषय संपले, सभा संपली असे सांगितले. त्याच्यानंतर आम्ही सभापती महोदयांची परवानगी घेतली आणि गेलो. आपण सभा संपली ते सांगितल्यानंतर आम्ही गेलो आणि त्याच्यानंतर उपरोक्त चर्चा झाली असेल तर ती चर्चा कायदेशीर नाही. ती चर्चा इतिवृत्तांतामध्ये येउच शकत नाही आणि आपण रुलिंग दिली की, सभा संपली म्हणून आम्ही आपली परवानगी घेऊन गेलो.

मा. सभापती :-

सन्मा. सदस्य मिलन म्हात्रेजीचा विषय असताना त्यांनी भाग पाडले ही सभा चालू ठेवावी व हा विषय अजेन्डावर असताना आपल्याला तो विषय घ्यायलाच पाहिजे. म्हणून सभा तहकूब केली आणि पुढे सभा चालू केली.

मोहन पाटील :-

साहेब, सभा तहकूब झाली नाही. आपण सभा संपली असे सांगितले आहे.

मा. सभापती :-

सभा संपल्यानंतर पुन्हा सभा चालू करण्यात आली.

मोहन पाटील :-

साहेब, सभा तहकूब केल्यानंतर पुन्हा पाच मिनिटानंतर किंवा अर्धा तासामध्ये सभा चालू करु शकतो. पण जेव्हा सभा संपली. विषयपत्रिकेवरचे विषय संपले असे जाहिर केल्यानंतर आम्ही त्या ठिकाणी आपली परवानगी घेतली आणि आम्ही सभागृहाच्या बाहेर गेलो. आपण सभा तहकूब सांगितले असते तर आम्ही पुन्हा आलो असतो आणि आम्ही इन्क्वायरी केली असती. तर आम्ही पुन्हा आपण असे केले नाही. आपण सांगितले सभा संपलेली आहे. म्हणून आम्ही आपली परवानगी घेतली आणि आम्ही सभेच्या बाहेर गेलो व आम्ही बाहेर गेल्यावर नंतर सभा सुरु झाली असेल तर ती बरोबर नाही आणि ती चर्चा इतिवृत्तांतामध्ये येउ शकत नाही. याच्याविषयी सचिवांनी किंवा सल्लागार श्री. माळी आहेत. त्यांनी हयाचा खुलासा करावा.

मिलन म्हात्रे :-

आपण जेव्हा या सभागृहातून गेलात त्यावेळी सभा पुढे चालू द्यायची असे वक्तव्य करून सभागृहाच्या बाहेर पडलात. त्याची नोंद झालेली आहे.

हँरल बोर्जीस :-

म्हात्रे साहेब एखादे सदस्य असे बोलले असतील तर त्या सदस्यांच्या वक्तव्याला जास्त महत्व असणार की, सभापतींच्या रुलिंगला जास्त महत्व असणार.

मा. सभापती :-

आता आपण पुन्हा नंतर विषय झाल्यावर वाचायला घेऊ.

मोहन पाटील :-

ती मागची चर्चा इतिवृत्तांत येणार नाही.

मा. सभापती :-

ठिक आहे.

रिटा शाह :-

साहेब, सन्मा. सदस्य मिलन म्हात्रे आणि माझे असे दोन पत्र आहे. ते दोन्ही पत्र घेणार ना.

(प्र. सचिवांनी प्रकरण क्र. १८५ चे वाचन केले.)

(प्र. सचिवांनी सन्मा. सदस्य श्री. मिलन म्हात्रे ह्यांच्या पत्राचे वाचन केले.)

मोहन पाटील :-

सभापती साहेबांच्या परवानगीने बोलतोय, आपल्या ह्या सभेमध्ये सन्मा. सदस्य मिलन म्हात्रेजी ह्यांनी पत्र दिलेले आहे. त्या पत्रामध्ये १९४९ चे कलम ५६ नुसार कारवाई करणेबाबत. त्याच्यामध्ये १९४९ मध्ये ५६ जो कायदा दाखविलेला आहे. त्याच्यामध्ये उल्लेख, नमुद केलेल्या ज्या शास्ती आहेत. त्या शास्ती आपण पुन्हा लावून घ्याव्यात, का लावाव्यात असा विषय होउ शकत नाही. त्याच्या व्यतिरिक्त समजा कोणती बाब आपल्यासमोर आली असेल किंवा तशा पद्धतीचे शास्ती एखादया कर्मचाऱ्यावर लावायच्या असतील आणि असे आपल्या निदर्शनामध्ये आलेले असेल तर आपण तो विषय स्थायी समितीमध्ये आणायला पाहिजे. सन्मा. सदस्यांनी जे पत्र आपल्याला दिलेले आहे. ते पत्र १९४९ च्या ५६ प्रमाणे जे नमुद केलेले आहे. १९४९ च्या कायदयामध्ये तेच त्यांनी हया ठिकाणी आणलेले आहे. मग ते जर १९४९ चे कायदे आहेत व जी प्रकरणे आहेत. त्या प्रकरणांमध्ये जे जे नियम आहेत. त्या त्या नियमाचा ठराव करणे आवश्यक बाब आहे का? की असा ठराव केला पाहिजे का? अशा पद्धतीचा खुलासा माळी किंवा सचिव साहेबांनी या ठिकाणी करावा.

कल्याण केळकर (मा. उपआयुक्त सांगत) :-

मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९ चे कलम ५६(१) नुसार एखादा नगरपालिका अधिकारी किंवा कर्मचारी विभागीय नियमांचा किंवा शिस्तीचा भंग केल्याबद्दल किंवा निष्काळजीपणा किंवा कर्तव्यात हयगय केल्याबद्दल किंवा अन्य गैरवर्तणुकीबद्दल दोषी आहे किंवा अक्षम्य आहे. या बाबत सक्षम प्राधिकाऱ्याची खात्री झाल्यास, त्यास अधिनियमाच्या तरतुदीच्या अधीन अशा अधिकाऱ्यावर, कर्मचाऱ्यावर पोटकलम दोनमध्ये विनिर्दीष्ट केलेल्या शास्तीपैकी कोणतीही शास्ती लादता येईल. यामध्ये स्पष्टपणे असे म्हटले आहे की, तो अक्षम्य आहे किंवा काय आहे. त्याबाबत अगोदर चौकशी करावी लागेल. संबंधित अधिकारी याबाबत प्रथम चौकशी करतील आणि तो जर चौकशीत दोषी आढळला तर दोषी आढळल्यानंतर त्यावर शास्ती करण्याचे अधिकार महापालिकेच्या आयुक्त साहेबांस, स्थायी समितीला, सक्षम अधिकाऱ्यांना, सक्षम प्राधिकाऱ्याला त्यासंबंधीचे अधिकार आहेत. अशा स्वरूपाची तरतुद या कायद्यामध्ये दिसून येते.

मोहन पाटील :-

सभापती महोदय, आम्ही तेच बोलतोय. एका परिच्छेदामध्ये १९४९ चे कलम ५६ मधील प्रकरण क्र. ४ नुसार कार्यवाही प्राप्त करावी असा प्रस्ताव मी आपणास आज रोजी सादर करीत आहे.

माळी :-

सभापती महोदय, जेव्हा आपण एखादी उपविधी बनवतो, उपनियम बनवतो, नियम बनवतो. त्यावेळेस एखादा ठराव आपण पारित करतो आणि तो ठराव पारित करून मंजुरीसाठी शासनाकडे पाठवतो. आणि आधीच शासनाच्या पुस्तकातच तरतुद आहे. तर त्याला ठरावाची आवश्यकता नाही. जे शासनाने कायदे केले आहेत व शासनानेच मंजुरी दिलेली आहे. त्याला पुन्हा ठरावाची आवश्यकता नाही.

मिलन म्हात्रे :-

सभापती महोदय, या विषयामध्ये एवढा उहापोह करण्याची गरज नाही. सेक्षनमध्ये प्रोफिजन आहे. आयुक्त साहेब, सभापती साहेब, उपआयुक्त साहेब सगळ्या खात्यामध्ये जेव्हा कारवाई करत असतात. त्यावेळेला या अधिनियमातील कलमानुसार दंडात्मक रक्कम वसुल करण्यात येईल. हा नियम आहे. हा नियम तुम्ही लिहिता, बोलता व त्यानुसार तुम्ही कार्यवाही करत असतात. या सभागृहामध्ये अनेक वेळेला अधिकाऱ्यांना समज दिली गेली. सन्मा. सदस्य मोहन पाटील साहेब तुम्ही येथे सभापती साहेब असताना बरेच काही रणकंदन करत असायचे की, माझ्या आदेशाचे पालन होत नाही आणि आतादेखील आपण बोललात व मागच्याच्या मागच्या सभेत दोन तास फुकट घालवले. ह्याचे कुठेतरी थांबविण्यासाठी एखादी कार्यवाही करत असताना तुमच्या सेक्षनमध्ये प्रोफिजन असूनसुधा स्वतः तुम्ही सभापती असताना ह्या सेक्षनचा कधीही वापर केला नाही. तरतुद आहे. पण वापर केला नाही. आता सन्मा. सभापती मॉरस रॉड्रिक्स साहेब दोन-तीन महिन्यापासून सभापती आहेत. पण त्यांना कोण ऐकत नाही. सभा सुरु झाली की, आपण झाडू घेऊन मागे लागायचे धोपटत त्यांना आणि अधिकाऱ्यांनी हो हो करायचे आणि निघून जायचे. आहेत ये रे माझ्या मागल्या. हे सर्व तुम्ही लोक दर सभेच्या अगोदर हेच करता. हे झाले नाही, ते झाले नाही. एकीकडे सन्मा. सदस्य आसिफ शेखनी सभा सुरु होत असताना प्रशासनाची तारिफ करायची की, प्रशासन फार चांगले चालले आहे. सन्मा. महापौर मॅडमनी वर्ष पूर्ण केले. त्यांनी अगदी तोंड भरून प्रशासनाची स्तुती केली आणि दिड तासामध्ये प्रशासनामध्ये परत गरजले त्याच सभेमध्ये की, ही कार्यवाही बरोबर झाली नाही. ती कार्यवाही बरोबर झाली नाही. ह्याच्यावर अशी कार्यवाही झाली पाहिजे. हे सगळे होत असताना जे सभागृहामध्ये नोंद झाले आहे. तेवढेच मी बोलतोय. हे असे परत परत ऐकत राहण्यापेक्षा कुठेतरी प्रशासनाला नियम लागावा. कुठेतरी शिस्त लागावी. प्रशासनाच्या अधिकाऱ्याची एवढी सलगी करण्याची गरज नाही. कुठेतरी चुक होते. सन्मा. सदस्य मोहन पाटील साहेब सभापती असताना गैरहजर नगरसेवकाच्या नावाने हजेरी दाखवून त्याच्यावर सुचक व अनुमोदकाची सही करून घेतली. त्यावेळी सचिवांना माफ केले. केळकर साहेबांच्या भाषेमध्ये क्षमापन केले. परत त्यांनी दुसरी चुक केली. परवाच्या सभेत सन्मा. सदस्य हरेश गावंड गैरहजर असताना आणि अनुमोदक मी असताना माझ्या नावाच्या ऐवजी त्यांनी त्यांची नाव लावले आणि ते पण पहिल्या पानावर. चुका कोणत्या राई सत्तरावे पान, विसावे पान ह्याच्यामध्ये कुठेतरी चुक होउ शकते. आपण समजू शकतो. सगळे विषय लक्षात येतात. तुमचे म्हणणे असे आहे का? सचिवांनी केलेल्या चुका बरोबर आहेत. म्हणून आपण त्यांना माफ केले. त्यांना आपण दरवेळेला माफ करतो. तुम्ही त्यांना दरवेळेला सभेमध्ये येणार हे झाले नाही. ते झाले नाही. आम्ही पत्र पाठवले. त्याची कार्यवाही झाली नाही. त्या जी.आर. मध्ये कारवाईचे दिले आहे. नुसते सेक्षन ५६ सांगत नाही. शासनाने मंजूर केलेला जी.आर. देखील लावलेला

आहे आणि तो लोकप्रतिनिधीकरिता आहे हे लक्षात ठेवा. हे दोन्ही मी कलप केले. शासनाचा जो जी. आर. आहे. राज्यपालांची त्याला परवानगी आहे आणि आपल्या सर्व लोकप्रतिनिधींचा हया प्रशासनाने आदर करावा आणि शेवटच्या जी. आर. मध्ये लोकप्रतिनिधींकडून आणलेल्या जनतेच्या गा-हाण्या संदर्भात शासकीय कर्मचा-यांनी विनाविलंब कार्यवाही सुरु करावी. हयाची कॉपी सर्विस केली का? आणि पत्राच्या मागच्या जी.आर. च्या कॉप्या काढल्या जातात. ते काय चालले आहे? मजाक आहे का हे? कुणाचे पत्र खेळणे समजले का? हया जी.आर. ची कॉपी प्रत्येक पत्राला मी लावून दिली होती. तर तो जी.आर. नाही आहे. मी खाली डिस्पॅचला टाकले तेव्हा त्याच्या मागचा जी. आर. काढला गेला. सगळ्यांना वाटले आम्हीच हुशार का? तुमच्या हातात प्रशासन आहे म्हणून तुम्ही काही कराल का? उलटसुलट कामे तर चालणार नाही. त्याला आम्ही कोट केले आहे. तो जी.आर. लावला आहे म्हणून आणि सचिव साहेब सांगतात ती कॉपी माझ्याजवळ नाही आहे. मी स्वतः खाली डिस्पॅच काउन्टरवर ते पत्र संलग्न केले आहे. सभापतीच्या कार्यालयाला जी.आर. आहे. सचिव साहेबांच्या कार्यालयात ते जी.आर. नाही आहेत. हे काय चालले आहे. या जी. आर. मध्ये शेवटला सेक्शन ६ मध्ये लोकप्रतिनिधींकडून आलेल्या जनतेच्या गा-हाण्या संदर्भात शासकीय कर्मचा-यांनी विनाविलंब कार्यवाही सुरु करावी. वर नमुद केलेले आदेश शासकीय कार्यालयाने तंतोतंत पाळावेत व लोकप्रतिनिधींच्या मनात विनाकारण गैरसमज निर्माण होणार नाहीत. याची कटाक्षाने दक्षता घ्यावी. महाराष्ट्र शासनाचे राज्यपाल यांच्या आदेशानुसार व नावाने हा जो जी.आर. दिलेला आहे. हा जी.आर. आपल्या सगळ्यांना लागू आहे. केळकर साहेब हा जी.आर. लागू आहे किंवा नाही एवढे आपण मला सांगा.

कल्याण केळकर (मा. उपआयुक्त सांग.) :-

हा जी. आर. लागू आहे.

मिलन म्हात्रे :-

आणि त्यानुसार हया महापालिकेच्या सभागृहामध्ये मा. महापौर जे आदेश देतात. ते पाळले जात नाहीत. आयुक्त साहेब जे आदेश देतात ते पाळले जात नाहीत. सभापती जे आदेश देतात ते पाळले जात नाहीत आणि नगरसेवकांचे जे प्रस्ताव आणि पत्र असतात त्याचे तर बोलूच नका. आज माझ्याकडे मुंबईच्या मा. महापौरांचे ११ तारखेला दिलेल्या पत्राचे उत्तर आले आहे. गेल्या सोळा महिन्यापासून आम्ही अनेक पत्र मा. महापौरांना दिली. पण एकाही पत्राचे उत्तर मा. महापौरांच्या स्वाक्षरीने आम्हाला आलेले नाही. मा. महापौरांचे कार्यालय आम्हाला सांगते की, आम्हाला वेळ मिळत नाही. आमच्याकडे अवधी नसतो आणि त्यामुळे आम्हाला उत्तर देता येत नाही. हे आपल्या मा. महापौरांच्या कार्यालयातील उत्तर आहे. महापालिकेचा कार्यभार मा. महापौरांच्या हस्ती असतो. म्हणून त्यांना आम्ही आदराने पत्रव्यवहार करत असतो. सोळा महिन्यामध्ये एकाही पत्राला अजूनपर्यंत उत्तर नाही. मुंबई महानगरपालिकेच्या मा. महापौरांना ११ तारखेला दिलेले पत्र मला २२ तारखेला घरी टपालाने येते आणि आम्हाला आपल्या गटनेत्यांच्या कार्यालयात ही मा. महापौरांचे उत्तर मिळत नाही. तसेच, पाणी खाते, पाणी खात्याला गेल्या सात-आठ महिन्यापासून आम्ही अनेक नगरपालिकेच्या आर्थिक फायदयाच्या, नुकसानीचे अनेक पत्रव्यवहार पुरावे लावून दिले आहेत. पण अजूनपर्यंत एकही उत्तर नाही. आरोग्य विभागाची देखील तीच गत आहे. नगररचनेची तीच गत आहे. हे काय चालले आहे. म्हणून या जी.आर. नुसार कार्यवाही झाली पाहिजे. याकरिता मी हा प्रस्ताव सभेसमोर आणला आहे व सर्व नगरसेवकांच्या हिताचा हा ठराव आहे. प्रशासन ह्याला जरुर विरोध करेल कारण त्याच्यामध्ये त्यांच्या अधिकांयांवर शास्ती लागणार आहे आणि दुसरी गोष्ट अशी की, कुठेतरी हा निर्णय झाला पाहिजे. सभा लागली की, तुम्ही परत दरवेळेचे तुमचे तेच बोलणार आणि कारवाई करण्याची पाळी आली की, तुम्हाला कळ का लागते? आज जो ५६ चा नियम आपण हाऊस टॅक्सच्या बाबतीत लावला. आज तुमची ४० टक्के वसुली आहे. या नोव्हेंबर, डिसेंबरपर्यंत ८० टक्के वसुली झाली पाहिजे होती. या स्थायी समितीमध्ये मंजूर झालेल्या ठरावाची इम्प्लिमेन्टेशन, ठराव ६/११/०३ ला मंजूर झाला असून २४/११/०३ पर्यंत सभापती साहेबांकडे ठराव सहीला गेला नव्हता. आपल्या नगरपालिकेच्या आर्थिक फायदयाचा तो ठराव होता आणि जवळजवळ १८ दिवसानंतर त्याचे इम्प्लिमेन्टेशन होते आणि आपली जी टॅक्सची रिकवरी आहे. ती ४० टक्क्यांमध्ये आहे. तुमचा नियम काय बोलतो ते तुम्ही बघा. नोव्हेंबर, डिसेंबरमध्ये तुम्ही ६० ते ८० टक्के क्रॉसअप केले पाहिजे. ती तुमची प्रोग्रेस झाली आहे का? तुम्हाला काय अडचण आहे. त्या दिवशी रविवारी तुम्ही आदेश दिलेत. आयुक्त साहेबांनी स्वतः आदेश दिले. आमच्यासमोर कर्मचा-यांना की शनिवार, रविवार टॅक्सची वसुली सुरु करा व त्यानुसार वसुली सुरु झाली. कर्मचारी येउन बसले. पुढचा गेट बंद, खालचा गेट बंद, खालच्या सगळ्या

खिडक्या बंद आणि आमचे कर्मचारी येथे टँक्सची वसुली करायला बसले आहेत. खाली बोर्ड नाही काही नाही. शहरात कुठे बोर्ड नाही. तो नंतर लावला. मी येउन तो बोर्ड लावायला लावला. कशासाठी आम्हाला येउन लावावा लागतो. याकरिता प्रशासन पगार घेत नाही का? तुमची जी टँक्सची वसुली कमी झाली आहे तर पुढच्या ग्रॅन्ड तुम्हाला मिळणार आहे का? का हया दोन महिन्यामध्ये तुम्ही ऐंशी टक्के वसुली करून दाखवणार आहात का? जे वर्षभर चाळीस टक्के होउ शकले नाही, ते तुमचे आता पन्नास टक्के होणार आहे का? ते इम्पॉसिबल आहे. नगरपालिकेच्या आयुक्तांचे आणि उपआयुक्तांचे सहीचे एक निवेदन प्रसिध्द झाले आहे. त्याच्यामध्ये स्पष्ट दिले आहे. कुठेही हयाचा उल्लेख नाही आहे. नगरपालिकेने जे एकत्रित कर वसुली करण्याचे जे धोरण पुर्वी अवलंबिले होते. ते आता बंद करण्यात आले आहे आणि सर्व नागरिकांनी स्वतंत्र हाऊस टँक्स दयायला सुरुवात केल्यास आम्ही तो रोख, चेक स्वरूपामध्ये घ्यायला तयार आहोत. नगरपालिकेमध्ये कुठलीही अडचण लावणार नाही. तसेच, सुट्टीच्या दिवसामध्ये हाऊस टँक्सचे पैसे घेतले जातील. हयाचा उल्लेख कुठेही नाही आहे. नागरिकांनी तुमच्याकडे येउन पैसे भरायचे कसे? हे तुम्ही मला सांगा. आयुक्त साहेब हे लिहून देतात आणि त्याच्यात हया दोन-तीन ओळी टाकलेल्या नाहीत. नवीन तुमचा निर्णय काय झाला? सभापती महोदय, आज परिस्थिती अशी आहे, प्रत्येक सोसायटीमध्ये तीन लाख, चार लाख, दोन लाख, पन्नास हजार असे बल्कमध्ये जमा आहे. पण पाच फ्लॅटचे पैसे आमच्याकडे आलेले नाही. म्हणून आम्ही दीड लाख जमा करणार आहेत असे नागरिक बोलत आहेत. त्यांना अजूनपर्यंत माहिती नाही. तुमच्या लोकल पोलीस स्टेशनला तुम्ही नळ कनेक्शन तोडण्याचे जे पत्र पाठवले आहे. तर पोलीस स्टेशनला तुमचा जो ठराव झाला आहे. त्याची माहिती नाही आहे. कारण सगळे क्रॉगनेबल ॲफेन्स म्हणून सगळे गुन्हे रजिस्टर म्हणून नोंद होतात. त्यामुळे तुमचे ठराव तुम्ही टँक्सच्या संदर्भात काय कार्यवाही केली आहे. हे पोलीस स्टेशनलासुध्दा ठराव पोहोचवण्याचे तुमचे काम आहे. त्यामुळे त्याच्यातून अर्धे तंटे कमी होतात. तुम्ही पोलिसांना एक पत्र दिले आहे की, पाणी कापल्यास त्यांच्यावर केस करु नये. ती केस होत नाही. पण दुसरी केस होते ना. हयाच्याकरिता विनियमंगाची केस आहे, हाणामारीची केस आहे. या होतात. हयाच्याकरिता तुमचा जो ठराव झाला आहे. तो आयुक्त साहेबांच्या सहीने पोलीस स्टेशनला गेला पाहिजे. पण तो अजून गेलेला नाही. अशा काही ज्या अक्षम्य चुका आहेत. हे आम्ही तुमच्या निर्दर्शनास आणतोय. हया सभेपुढे माझे पत्र कोणावरही वैयक्तिक आकस किंवा कोणावरही वैयक्तिक कारवाई करावी असे कुठल्याही अधिकायाने नाव टाकलेले नाही. ५६ हयाच्याकरिता कोट केले आहे. कारण त्यांना त्याच्यामध्ये अपिलाची रेहीटी मिळते आणि मघाशी जे माळी साहेबांनी सांगितले प्रशासकीय कामकाज हे सगळे सेक्शननुसारच चालते. सभापतीसाहेबसुध्दा जो आदेश देतात. तो त्या नियमानुसार होतो. परंतु, आतापर्यंत सन्मा. सदस्य मोहन पाटील आपण सुधा ५६ ची कोणतीही कार्यवाही केली नाही. फक्त एवढेच आहे की, आपण दरवेळेला आदेश दिले आहेत. तसेच, मा. महासभेतसुध्दा मी मागे उदाहरण दिले केसरीनाथ म्हात्रेवर शो-कॉज नोटीस काढा. हे उपमहापौरांनी आदेश दिले होते. पण त्याचे इम्प्लीमेन्टेशन झाले नाही किंवा उपमहापौरांचे आदेश आम्हाला पाळता येणार नाही असे आयुक्तासाहेब वगैरे कोणीही किलअर केले नाही. तो आदेश अजून पेन्डिंग आहे. त्याचे तुम्ही काय केले? तो आदेश निरस्त केला का? तो आदेश इन्फोर्समध्ये आहे का? आणि जर तो इन्फोर्समध्ये आहे तर त्याच्यावर तुम्ही नोटीस का काढली नाही? सभागृह म्हणजे खेळखंडोबा नव्हे. हयाच्यामध्ये डायसवर बसून जो निर्णय होतो. तो आम्ही सर्वोच्च आणि मानाचा निर्णय मानतो. तो मा. महापौरांनी दिलेला असो किंवा आयुक्त साहेबांनी दिलेला असो. आयुक्तांना मत देण्याचा अधिकार नाही. पण शासनाची बाजू मांडण्याचा जरुर अधिकार आहे. हे लक्षात ठेवा व हया सगळ्याची पायमल्ली होत आहे. म्हणून नाईलाजास्तव आजच्या सतराव्या महिन्यात आम्ही हे पत्र दिले आहे. हया प्रशासनाचे एवढया महिन्यात जे कामकाज बघितले. त्याकरिता मी हे पत्र दिले आहे व हा जी. आर. मुद्दामुन लावला आहे. उद्या आम्ही अपीलात गेल्यावर माझे अपील लगेच ॲडमीट होईल अंज पर दि जी. आर. मी सर्व सदस्यांना विनंती करतो. ह्याच्यात कुठलेही राजकारण आणू नका. जो दोषी असेल जो तुमचे आदेश पाळणार नाही. त्याच्याकरिता हे नियम लागणार आहेत. उठसुट कुणालाही तुम्ही फाशी चढू शकत नाही. हयाच्यानंतर तुमच्या सर्व अधिकायांना पॉवर्स आहेत. आमच्यासारख्यांनी एनीगेशन केले तर आम्ही पुरावे देवू शकतो की, हया पुराव्यानुसार हया अधिकायावर कार्यवाही करा. ते आम्ही करू शकतो व हया नंतरच्या बाबी आहेत. कुठेतरी प्रशासनाला शिस्त लागावी. म्हणून हा मी एक प्रयत्न केला आहे. सगळ्यांचा त्यांच्यामध्ये मान राहणार आहे. प्रश्न माझ्या नावाचा नाही किंवा माझ्या क्रेडिटचा नाही आहे आणि मला कुठेही क्रेडीट नको आहे. सभापती महोदय, जे आपण करू शकला

असता, तत्कालीन सभापती आणि आताचे आपण पण ते मला करावे लागत आहे. ह्याचे मला वाईट वाटते. आपल्याकडे पॉवर्स आहेत आणि हे ठराव तुम्ही आणले पाहिजे. ते आम्हाला आणायला लागत आहेत. अजूनही वेळ गेलेली नाही. कुठेतरी मनातून सगळ्यांना वाटत असेल की, आपण सभेमध्ये आल्यानंतर नुसती ओरडाओरड करतो त्यापेक्षा काहीतरी नियमानुसार करा. एक-दोन ओळी लिहिल्यानंतर तो अधिकारी कामकाजाला लागतो. नाही झाले तर त्याला पुढचे परिणाम भोगावे लागते. परवा आपण माईक फेकले. आमच्या कालावधीमध्ये तुम्ही त्या डायसवर बसले असताना आम्ही कधी माईक फेकले नाही. माईक फेकण्याची तशी वेळ आपल्यावर का आली? हे वर्तन का करण्याची पाळी आली. हे आपले आपण आत्मपरिक्षण करावे. मी येथे विरोधी पक्षात बसतोय जरी मत तुम्हाला दिले तरी तुमच्या विरोधामध्ये आम्ही आहोत. पण माईक फेकण्यापर्यंत आमची कधी पध्दत गेली नव्हती. पूर्ण वर्षभर आपण कुठे अडचणीत आला. आम्हाला सांगितले आणि आम्ही तुम्हाला को-ऑपोरेट केले. पण हयाचा अर्थ असा नव्हे. तुम्ही जे सांगाल ते आम्ही करू. आज तुम्ही माईक फेकले त्याचे आम्हाला फार वाईट वाटले. या सभागृहाचे सन्मा. माजी सभापती ह्यांची माईक फेकण्यापर्यंत पाळी जाते.

मोहन पाटील :-

सन्मा. म्हात्रेजी तुम्ही एका बाजूने लोकांची काढायची मागे लागता आणि दुसऱ्या बाजूने सहकार्य करायला सांगता आणि माईक मी फेकलेला नाही आहे. तुमची दृष्टी जर व्यवस्थित नसेल तर ती जाउन चेक करा आणि तुम्ही येथे सन्मा. सदस्यांच्या एका बाजूने टिका करता आणि ह्याचे नाव घेता, त्याचे नाव घेता व नंतर काय बोलता सर्व सन्मा. सदस्यांनी या पत्राचा विचार केला पाहिजे, सहकार्य केले पाहिजे. सहकार्य प्रत्येकाला मिळते व सहकार्य दिले पाहिजे या मताशी आम्ही आहोत. परंतु, तुम्हाला एवढे मी बोलतो तुम्ही सर्वांना एका बाजूने आपल्या धारेवर धरता की, मी सर्व काय बोलतो ते चांगले बोलतो, मला सर्व पध्दतीने अक्कल आहे. मी १९४९ चा कायदा वाचू शकतो अशा पध्दतीची धारण होते व आपण अशा पध्दतीने बोलता. आम्ही तुम्हाला कधी विरोध करत नाही. या मतावर पण तुम्ही तेवढेही बोलून काय बोलता, तुम्ही आम्हाला सहकार्य करा आणि म्हात्रेजी मी आपल्या माहितीसाठी सांगतो की, मी माईक फेकलेला नाही आहे.

मिलन म्हात्रे :-

आपण बाके वाजवली. पण आम्ही तेही केले नाही. तुमची अशी इच्छा असेल तर आम्ही पुस्तक वाचून येतो.

मोहन पाटील :-

साहेब, पुस्तक वाचण्याच्या कुठे आम्ही विरोधात आहोत. चांगले आहे. जर एखादया सन्मा. सदस्यांनी माहिती दिली तर त्या माहितीचे अवलोकन केले पाहिजे.

मिलन म्हात्रे :-

अगदी मी परत माझी भुमिका मांडतोय, या कुठच्याही हयाच्यामध्ये विषयांतर न करता हे जे माझे पत्र आणि ठराव जो मी करून पाठविला आहे. आपण त्याच्यावर विचार करावा. जमल्यास मतदान घ्यावे. जे योग्य वाटेल ते करावे. सचिव साहेब आपण या जी. आर. चे वाचन केलेले नाही. त्याचे वाचन करावे.

कल्याण केळकर (मा. उपआयुक्त सो.) :-

मी आपणास वाचून दाखवतो. सन्मा. सदस्य मिलन म्हात्रे यांनी या सभागृहाला जे उद्बोधक असे आपल्याला बरीच माहिती दिली आणि या सभागृहाला शासनाचे परिपत्रक दिले आहे. महाराष्ट्र शासनाच्या सामान्य प्रशासन विभागाचे २६ डिसेंबर १९९१ चे परिपत्रक आहे. हे सर्व शासकीय अधिकारी-यांना लागू आहे. यामध्ये लोकप्रतिनिधींशी सौजन्यपूर्वक वागणुक करावी. त्यांच्या पत्रांची आणि त्यांच्या समस्यांची तत्परतेने कार्यवाही करावी असे या पत्रामध्ये एकंदरीत नमुद केलेले आहे. या संदर्भात मी आपणास सांगू इच्छितो की, ह्याही पुढे प्रशासन आपले गेलेले आहे आणि लवकरात लवकर नागरिकांचा जाहिरनामा प्रसिद्ध करित आहोत. त्याकरिता एक समिती आम्ही स्थापन केली. प्रशासनाच्या अधिकारी-यांची आणि नागरिकांचा जाहिरनामा जर एकदा प्रसिद्ध झाल्यानंतर त्यामध्ये मुदतसुधा नमुद करण्यात आलेली आहे. अमुक नागरिकांच्या पत्राचे किती दिवसामध्ये उत्तर जायला पाहिजे आणि ते उत्तर जर गेले नाही तर संबंधित विभागाचे अधिकारी त्याने जर जेवढया चकरा मारल्या तर एखादया नागरिकाने चकरा मारल्या तर त्याच्या चकरा मारण्याचा जो खर्च आहे. त्या नागरिकांच्या एक दिवसाच्या वेतनाच्या पगारातून वसुल करण्याची तरतुदही नागरिकांच्या जाहिरनाम्यामध्ये करण्यात येणार आहे आणि ते कोणाकडून तर त्या कर्मचार्याकडून वसुल करण्यात येईल. तर ज्याच्या माध्यमातून त्याला चकरा माराव्या लागल्या. त्याच

त-हेची तरतुद आताच महाराष्ट्र शासनाचा माहितीचा विधेयक आणलेला आहे. हे आपणा सर्वांना सभागृहाला माहिती असेल. माहितीच्या विधेयकामध्येसुधा ती तरतुद आहे. तर अशा स्वरूपाच्या विहित मुदतीत जर माहिती दिली गेली नाही तर त्या अधिकाऱ्याला संबंधित त्याचा जाण्या-येण्याचा खर्च किंवा दोनशे पन्नास रुपये दंड असे त्यांनी त्यामध्ये तरतुद केलेली आहे. या स्वरूपाचे यापुढे जर एक नागरिकांचा जाहिरनामा प्रसिध्द झाला तर त्यानंतर सर्व अधिकाऱ्यांवर एक असे बंधन येणार आहे की, अमुक मुदतीत अमुक पत्राचे उत्तर जायला पाहिजे. अमुक एन.ओ.सी. अमुक तारखेला ४५ दिवसाच्या अगोदर स्विकारणे किंवा नाकारणे हे अधिकार संबंधित अधिकाऱ्यांना प्राप्त होणार आहेत आणि नागरिकांचा जाहिरनामा लवकरात लवकर प्रसिध्द करण्यासाठी आमची कार्यवाही सुरु आहे आणि नागरिकांचा जाहिरनामा सभागृहाच्या मान्यतेने आणि मा. महासभेच्या मान्यतेने लवकरात लवकर प्रसिध्द करु.

मिलन म्हात्रे :-

त्यांनी जो मधाशी खुलासा केला, साहेब पण एका गोष्टीचे वाईट वाटते माजी सभापती ह्यांच्या कालावधीमध्ये एक खिडकी योजनेचे आदेश दिले गेले. तशी त्यांची रूलिंग आहे. उद्या पासून एक खिडकी योजनेचा अहवाल आपण मला सादर करा आणि ती योजना लवकरात चालू झाली पाहिजे. केळकर साहेब आपण त्यावेळेला येथे नव्हता. मागवे इतिवृत्तांत जरा काढून बघा. त्यांवे आदेश सुद्धा प्रशासनाने पाळले नाहीत. एक खिडकी योजना कितपर्यंत आली.

कल्याण केळकर (मा. उपआयुक्त सां.) :-

अशा स्वरूपाचे आदेश जर सभागृहाने दिले असेल तर त्याची पाहणी करण्यात येईल. आणि एक खिडकी योजनेचे मी तुम्हाला थोडक्यात सांगू इच्छितो, एक खिडकी योजना म्हणजे परत त्या अधिकाऱ्याकडे जायचे नाही. एक वेळ पत्र दिल्यानंतर त्या खिडकीतूनच त्याच्यासाठी जाहिरनाम्याची आवश्यकता आहे. त्या जाहिरनाम्यामध्ये किती मुदत ठरविला जातो. आणि जेव्हा तो पत्र देणार तेव्हा त्याला खाली टोकन दिले जाते की अमुक तारखेला आपणाला सूचित केले जाईल. अशा स्वरूपाची आपणाला तरतुद करावी लागेल.

मोहन पाटील :-

सभापती साहेब, चर्चेला आपण चांगली संधी देता त्याबद्दल मी आपणाला धन्यवाद देतो. कारण म्हात्रेजींनी बराचसा वेळ आपणाला उद्भवोधक मार्गदर्शन केले असे उपआयुक्त साहेबांनी आपणाला सांगितले. ते कधी कधी उद्भवोधक ठरतात याबद्दल आमच्या मनात कधी शंका आली नाही आहे. आणि आपण सहकार्याच्या भावनेमध्ये सभागृहामध्ये नेहमी सहकार्य केले त्याबद्दल धन्यवाद देतो. परंतु मी जास्त कोणत्या विषयात जात नाही. माझे कोणत्या विषयात नाव घेतले त्याच्यावर मी जात नाही. आणि जेव्हा श्री. माळी साहेबांनी सांगितले की जी अधिनियमामध्ये तरतुद आहे व जो अधिनियम बनविला आहे १९४९ आणि त्यांनी जो लोकप्रतिनिधींचा जी.आर. जोडलेला आहे. त्याच्यावर त्यांनी कारवाई केली पाहिजे किंवा नाही केली पाहिजे ते त्यांना जमणार नाही आहे. म्हणून अशा विषयाचे पत्र आपण आणून आयुक्त साहेबांना संबंधित सचिवांना, संबंधित महोदयांना, संबंधित मा. महापौरांना आपण ते पत्र द्यावे. आणि ह्याच्या परिने कार्यवाही सुरु झाली पाहिजे ती होत नाही आहे. आणि जी कार्यवाही करायला पाहिजे अशा कार्यवाहीला पात्र असलेले अधिकारी किंवा कर्मचारी, जे दोषी आढळतील. त्याची माहिती आपण या सभागृहापुढे आणायला पाहिजे. आणि त्याच्यावर ह्या ह्या नियमानुसार कार्यवाही करावी असे या सभेमध्ये ठरवायला पाहिजे. हा विषय वेगळा आहे. आणि आपण जे पत्र दिले त्या पत्रामध्ये, आपण पत्र चुकीचे दिले आहे असे मला बोलायचे नाही आहे. किंवा आपण काय सांगता ते चुकीचे सांगता असे मला बोलायचे नाही आहे. आपला विषय एक असतो आणि त्या विषयावर आपली उदाहरणे अनेक असतात. त्या उदाहरणाला आम्ही कंटाळत नाही, कारण सभापती महोदय कंटाळत नाहीत. त्यामुळे आम्ही कशाला कंटाळू? पण आपण जो कायदा १९४९ चे कलम ५६ प्रमाणे जे दिलेले आहे आणि जो जी.आर. आपण दिलेला आहे. त्या जी.आर. प्रमाणे कार्यवाही व्हायला पाहिजे. तर त्या ठिकाणी ठरावाची आवश्यकता काय? असे मी तुम्हाला विचारले. आपली पोटतिडकी आम्ही समजू शकतो. जी जी रूलिंग या सभागृहाकडून मिळते. मग तें मा. महासभेचे रूलिंग असू दे किंवा स्थायी समितीचे रूलिंग असू दे. त्या रूलिंगमध्ये ते अधिकारी वर्ग काम करत नाही आहे. तर अशी आपण त्या अधिकाऱ्यांची नावे घ्यावीत व ती नावे आपण या सभागृहापुढे आणायची आणि ह्या ५६ चा प्रयोग आणि लोकप्रतिनिधींचा आदर, अनादर जो शब्द आपण येथे दिलेला आहे व सौजन्यपूर्वक वागणूकीचे आपण जे पत्र दिले आहे. त्या पत्राप्रमाणे जर कारवाई करावी अशा पद्धतीचा आपण ठराव आणावा, अशा पद्धतीची तक्रार आपण या ठिकाणी आणावी आणि मग आपण

त्याच्यावर याठिकाणी ठराव करू शकतो. जो कायदा आहे तो कायदा आपण येथे आणलेला आहे. त्या कायद्यावर ठराव कसा होउ शकतो? मला ही माहिती पाहिजे. तुम्ही पत्र आणले आणि त्या पत्राला आम्ही विरोध करतोय किंवा त्या पत्राविषयी आम्ही जाणूनबुजून चर्चा करतोय आणि ते पत्र कोणी दिले आहे तर मिलन म्हात्रेने दिले आहे म्हणून त्याच्यावर चर्चा झाली पाहिजे, किंवा मिलन म्हात्रेने दिले आहे तर त्याच्यावर विरोध झाला पाहिजे, अशा पद्धतीची भूमिका म्हात्रेजी आमची नाही आहे. तुम्ही कधी कधी चांगल्या मनाने बोलता परंतु ते बोलत असताना तुम्ही त्या संबंधित नगरसेवकाचा विरोध करता. त्या संबंधित नगरसेवकांना आपण जाणूनबुजून बोलतो, टोचून बोलतो, अशा पद्धतीची बोलण्याची ढब आपली होते असे मी बोलत नाही. ते सभागृह तुम्हाला सांगेल. आणि तुम्ही ह्याच्याविषयी प्रत्येकाचे मत आजमावे. पण हा विषय वेगळा आहे. परंतु सचिव साहेब आणि उपआयुक्त साहेब की ह्या पत्रानुसार आपण कारवाई करावी हे या ठिकाणी आहेच नाही. ते तर आपल्याला कायद्यात दिलेले आहे आणि मिलन म्हात्रेजीनी आणखीन एक पत्र दिले आहे. आपण लोकप्रनिधीचा आदर ठेवला पाहिजे. त्यांना ते जोडून त्याच्यावर चर्चा झाली पाहिजे, त्याच्यावर ठराव होउ शकत नाही. असे मला बोलायचे आहे. आपण एखादे पत्र जरूर आणले की, अशा चार अधिकायांना आपण अशी रुलिंग दिली होती आणि अशा चार अधिकायांचा आपल्याला ह्याच्यामध्ये कार्यक्षमपणा दिसला नाही व त्यांनी कामामध्ये चुकारपणा केलेला आहे म्हणून कलम ५६ प्रमाणे लोकप्रतिनिधीचा अनादर केला या पत्राप्रमाणे आपण त्याच्यावर कारवाई करावी. अशापद्धतीचा आपण ठराव आणू शकतो. मी तुमच्या पत्राचा आदर ठेवतो तुमच्या पत्राचा मी अनादर करत नाही. पण त्या पत्राचा ठराव होउ शकत नाही कारण तो कायदाच आहे. त्या कायद्यामध्ये त्याच्या उपविधीमध्ये काही अँडीशनल गोष्टी आपण टाकू शकतो किंवा टाकता आल्या पाहिजे आणि आपण टाकल्या नाही तर आपण टाकाव्यात. अशा पद्धतीचा आपण ठराव करू शकतो. म्हणून बोलतोय तुम्ही त्याचा विपवस करू नका किंवा अनर्थ काढू नका. सभापती महोदय आम्हाला एकच सांगायचे आहे ह्या विषयाचा ठराव होउ शकत नाही. ह्या विषयाची सूचना आपण सभागृहापुढे आणलेली आहे ती योग्य आहे आणि अशा पद्धतीत जर इतर लोकांच्या तक्रारी आल्यानंतर त्याच्यावर आपण कारवाई करावी. असा ठराव मिलन म्हात्रेजी आपण करू शकता किंवा आणू शकता.

आसिफ शेख :-

सभापती साहेब, या ठिकाणी सन्मा. सदस्य मिलनजी म्हात्रे ह्यांनी जो प्रस्तावित विषय सभेच्या विषयपटलावर आणलेला आहे. कर्तव्यात कसूर केल्याप्रकरणी मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९ चे कलम ५६ नुसार शास्तीचे कारवाई करणे संदर्भात. तर यामध्ये फक्त मी दोन तीन गोष्टी या ठिकाणी सभागृहात मांडू इच्छितो, कलम ५६ मध्ये स्पष्टपणे म्हटले आहे की एखादा नगरपालिका अधिकारी, कर्मचारी विभागीय नियमांचा किंवा शिस्तीचा भंग केल्याबद्दल किंवा निष्काळजीपणा किंवा कर्तव्यात हयगय केल्याबद्दल किंवा अन्य गैरवर्तणूकीबद्दल दोषी आहे किंवा तो अक्षम्य आहे याबाबत सक्षम प्राधिकायांची खात्री झाल्यास त्या अधिनियमाच्या तरतुदीनुसार अधिन राहून अधिकायांवर किंवा कर्मचायांवर पोटकलम - २ विनिर्दिष्ट केलेल्या शास्तीपैकी कोणतीही शास्ती लागते. आणि ते दिले आहे की, कोणकोणत्या प्रकारे लागते. आणि कलम ५६ च्या ४ मध्ये म्हटले आहे की, पोटकलम - १ च्या परंतुकाच्या खंड (ड) च्या तरतुदीच्या अधिन ज्या कोणत्याही नगरपालिकेच्या अधिकायास किंवा कर्मचायास महानगरपालिकेच्या व्यतिरिक्त अन्य कोणत्याही प्राधिकायाकडून खालच्या पदावर आणण्यात आले असेल, काढून टाकण्यात आले असेल किंवा बडतर्फ करण्यात आले असेल त्यास खालच्या पदावर आणण्याचा किंवा आणून टाकण्याचा किंवा बडतर्फ करण्याचा आदेश त्यास कळविल्यापासून एक महिन्याच्या आत ज्या प्राधिकायावर शास्ती लादली असेल त्याच्या निकट वरीष्ठ प्राधिकायाकडे अपील करता येईल. आणि अपील प्राधिकायास ज्या प्राधिकायाने शास्ती लादली असेल त्याच्याकडून अभिप्राय मिळाला असेल तर दिलेला आदेश कायम करता येईल किंवा अशा आदेशाऐवजी त्यास न्याय्य वाटेल असा आदेश देता येईल. यात एखादी कामी शास्ती लादण्याचा आदेशाचा समावेश होतो आणि अपील प्राधिकायाने दिलेला आदेश ताबडतोब अंमलात येईल व तो निर्णयिक असेल परंतु या पोटकलमाच्या प्रायोजनासाठी स्थायी समिती आयुक्ताची निकट वरीष्ठप्राधिकारी आहे असे मानले जाईल आणि महानगरपालिका स्थायी समितीची निकट वरीष्ठप्राधिकारी आहे असे मानले जाईल. बयाच लोकांच्या म्हणजे स्पष्टपणे अधिकायांचे म्हणतो की त्यांच्या डोक्यात हवा गेलेली आहे. आणि ती योग्य वेळी काढता येईल. पण त्यांना असे वाटते की, स्थायी समितीला काही अधिकारच नाही. आयुक्ताची निकट वरीष्ठ प्राधिकारी ही स्थायी समिती आहे. आणि मी स्थायी समितीचे अधिकार काय, कर्तव्य काय ते सांगितले आहे. एकूण या शहराचे नियंत्रण

करायचे प्रशासनावर वचक ठेवायची. जर एखादा अधिकारी खरंच काम करत नसेल तर त्याला घरी बसवायचे. असे मी प्रत्येकवेळी बोललेलो आहे. आणि त्याप्रमाणे त्यांनी त्यांची जी भावना आहे ती त्यांनी येथे व्यक्त केलेली आहे की, अधिकाऱ्यांवर ५६ अन्वये कार्यवाही करणे गरजेचे आहे आणि तशी कार्यवाही करायला पाहिजे. अशी कार्यवाही करत असताना शासनाने जे परिपत्रक याबरोबर जोडलेले आहे, २६ डिसेंबर, १९९१ चे की खासदार, आमदार व इतर लोकप्रतिनिधी यांना शासकीय कार्यालयात सौजन्यपूर्वक वागणूक देण्यासंबंधी. शासनाला हे परिपत्रक काढण्याची आवश्यकता का भासली? हा पण विचार केला पाहिजे. रोज सकाळी उटून मंदीरमध्ये जायला पाहिजे. मरिजिदमध्ये जायला पाहिजे. चर्चमध्ये जायला पाहिजे. आईवडिलांना नमस्कार केला पाहिजे. हे तर आपले संस्कार आहे, आपली संस्कृती आहे. आणि आपल्याकडे अधिनियम तर आहेच. प्रत्येक कामासाठी आपले अधिनियम आहेत. आणि अधिनियमान्वये आपल्याला वागले पाहिजे. पण त्या अधिनियमाप्रमाणे कोण वागत नाही आणि त्यामुळे शासनाला असे परिपत्रक काढण्याची गरज भासते. अधिनियम ५६ मध्ये म्हटले जर एखादा अधिकारी तसा असेल, कर्मचारी काम करत नसेल तर त्याला त्याची जागा दाखवली पाहिजे. पण अजूनपर्यंत तसे प्रकरण सन्मा. मिलनजी म्हात्रे यांनी या ठिकाणी जो विषय मांडलेला आहे. पण तुम्ही त्या अधिकाऱ्याचे जर नावानिशी विषय मांडला असता तर मला वाटते आताच्या आता निर्णय झाला असता. हे एवढे रामायण होण्याची आवश्यकता नाही. मागे जी मा. महासभा झाली त्यामध्ये देखील असाच विषय आला होता. तेहा आम्ही सांगितले होते अधिकाऱ्यांवर कार्यवाही करण्यासंदर्भात जे विषय आहेत ते अधिनियमात आहेत. सन्मा. आयुक्त साहेबांनी कार्यवाही करावी. आणि जर आयुक्त साहेब कार्यवाही करत नसतील तर स्थायी समिती सक्षम आहे. नाहिं तर मा. महासभा आहे. पण अधिकाऱ्याचे तुम्ही नाव सांगून द्या कि या अधिकाऱ्याने अमुक अमुक केले आहे. असे त्याच्यावर दोषारोप आहेत. आणि त्याच्यावर कारवाई करण्यात यावी. या विषयाच्या निमित्ताने मी एक विषय सभापती महोदय मी आपल्या निर्दशनास आणू इच्छितो की, आपल्या पाणी पुरवठा विभागात अत्यंत गढूळ कारभार चाललेला आहे. जसे काही ठिकाणी पाणी गढूळ येते. त्याप्रमाणे कारभार चाललेला आहे.

मा. सभापती :-

आपण कारवाई करण्याचे का, त्याबद्दल येथे सांगा.

आसिफ शेख :-

कारवाई करायची आहे तेच आम्ही येथे सांगतोय.

मिलन म्हात्रे :-

आपण येथे विषयांतर करू नका.

आसिफ शेख :-

येथे विषयांतर कोण करतोय. मी तुम्हाला येथे नावानिशी सांगतोय. ह्यांनी तर नुसते कही पर निगाहे कही पर निशाना, असे आमचे नाही आहे. आमचे मोघम काहीच नाही आहे. गोल गोल बोलून सभागृहाचा वेळ घालवायचा अशी माझी इच्छा बिल्कुल नाही.

मा. सभापती :-

आपण माझ्याकडे लेखी नावासह पत्र द्या. मग त्याच्यावर काय कारवाई करायची आहें ते मी करू शकतो.

आसिफ शेख :-

उपमहापौर साहेबांनी आदेश दिले तरी देखील त्याच्यावर कारवाई झाली नाही. त्यांनी माझे नाव घेतले आहे की, एका बाजूला शहराच्या विकासाच्या संदर्भात बोलतो आणि मा. महापौर आणि प्रथम नगराध्यक्ष या सर्वांच्या सहकार्याने आपण विकास करतोय आणि शहराचा विकास करीत असताना जो कोणी अधिकारी कर्तव्यात कसूर करत असेल तर अधिनियमाद्वारे त्याला शिक्षा झालीच पाहिजे, असे आम्ही सांगतोय व एका ठिकाणी अधिकाऱ्याने चांगले काम केले असेल तर त्याला आम्ही पदोन्नती देतो, त्यांची एकदोन इन्क्रीमेन्ट वाढवतो, त्यांना शाबासकीपण देतो आणि जर चूक करत असेल आणि ती गंभीर चूक असेल तर त्यांना घरी बसवायची ताकदसुद्धा आपल्या स्थायी समितीमध्ये आहे. त्याप्रमाणे तुम्ही का करत नाही.

मा. सभापती :-

माझ्याकडे आले तर मी कारवाई करणार. आणि याबाबत आपण मला लेखी तक्रार द्यावी.

आसिफ शेख :-

अधिकारी येथे बसलेले आहेत आणि सन्मा. सदस्य मी तुम्हाला चौदा लेखी पुरावे देतो. बेकायदेशीररित्या नियमबाब्य कनेक्शन त्यांनी पास केलेले आहे. त्यांची नावे मी तुम्हाला या ठिकाणी देतो. काय करताहेत लोकांना त्या तेथे त्रास देत आहे. त्यांची अशी पद्धत आहे की, नगरसेवकांनी दहा दहा वेळा यावे. नगरसेवक येथे फाईल घेउन फिरायला आहेत का? एक फाईल घेउन आजपर्यंत त्याच्यापर्यंत गेलेलो नाही. आमच्या येथील सोसायट्यांचे कार्यकर्ते येथे येतात, सोसायटीचे लोक येतात त्यांना सहा महिने झाले आहे सांगून. आणि मी या ठिकाणी दशोरे साहेब आणि त्यांच्या सहकार्याचे नाव घेतो. सरस्वती अपार्टमेंट, कस्तुरी पार्क, भरत अपार्टमेंट असे कमीत कमी चौदा प्रकरण आहेत की, त्यांना नियमबाब्य कनेक्शन दिले आहे. ए.टी.पी. टाउन प्लानिंग याठिकाणी चांगले काम करत आहे. त्यांचा रिमार्क नसताना ही कनेक्शन देउन टाकले. १९९७ ला बिल्डिंग बांधली आणि १९९४ चा पुरावा दाखवून कनेक्शन पास करून घेतले. आपण ह्याची चौकशी करा.

मा. सभापती :-

जो विषय चालू आहे त्याचा निर्णय झाल्यावर आपण हा विषय आणा.

आसिफ शेख :-

आपण ह्याची चौकशी करा. आणि तुम्ही सांगा करतोय.

मा. सभापती :-

आपण आता निर्णय पास करा. नंतर आपण चौकशी करू.

आसिफ शेख :-

त्या नळ कनेक्शनाची यादी दिलेली आहे, त्याची पहिल्यांदा चौकशी करा. त्यात जर अधिकारी दोषी असेल तर त्याला निलंबित करा. त्याला परत पाठवा.

मा. सभापती :-

आपण याबाबत लेखी पत्र द्या.

आसिफ शेख :-

लेखी पत्र मी आपल्याला सादर करतो.

धनराज अग्रवाल :-

सभापती महोदय, क्या इधर दो आदमी ही बोल सकता है क्या? तिसरा आदमी बोलनेका नही है क्या? हा प्रस्ताव मिलन म्हात्रे साहेबांनी आणलेला आहे. तर आपल्या कडे जे विभाग आहे, जसे आरोग्य विभाग आहे, बांधकाम विभाग आहे, पाणी विभाग आहे. त्याच्यात एक अधिकारी सक्षम आहे व त्याच्या खाली दोन तीन अधिकारी सक्षम आहे, उपअधिकारी आहे, त्याच्या नंतर कर्मचारी व त्यानंतर शिपाई आहे व त्यांच्या वर आपण उपआयुक्त व आयुक्त साहेब आहे. कोणाला काही अधिकार नाही का? जे काम झाले नाही त्याच्या नियमाप्रमाणे त्याच्यावर कारवाई करण्याचे अधिकार कोणाला? आपल्या आयुक्त साहेबांना एवढा अधिकार आहे जर मा. महासभेने पण फेल केला व जर ८९ सदस्यांनी सांगितले की, हा प्रस्ताव पास होउ शकत नाही. तो प्रस्ताव ते पास करू शकतात. ह्या लहानसहान गोष्टींचा ठराव करून नुसते बाजूला ठेवायचे तर असे किती ठराव झाले आहे व त्याच्यावर कार्यवाही होतच नाही. तर आपण कार्यवाही का करत नाही.

मा. सभापती :-

आपण हे माझ्याकडे आणा. आपण स्थायी समितीसमोर ठेवून ते पासू करू या.

धनराज अग्रवाल :-

तुम्हाला सर्व अधिकार आहेत. आपण सभापती आहात. आपल्याला पुर्ण अधिकार आहे. आपण अधिकार वापरत नाही.

मा. सभापती :-

याबाबत आपण माझ्याकडे तक्रार करा. जर माझ्याकडे तक्रार आली नाही तर मी कसला अधिकार वापरणार. जर आपले पत्र आले तर ते मी स्थायी समिती समोर ठेवणार की, अशी अशी तक्रार आली आहे.

धनराज अग्रवाल :-

सभापती महोदय, स्थायी समिती मे जो तक्रार होती है। वो सब आपके विषय ध्यान मे आता है। उसका तक्रार आप कर सकते हैं। उपआयुक्त, आयुक्त उसके उपरांत वो लोग अँक्शन नहीं लेते हैं, तो इधर विषय लाने का।

मा. सभापती :-

इसलिए बोल रहा हूँ आपण यह स्थायी समिती मे लेकर आएंगे।

धनराज अग्रवाल :-

अधिनियम मे ऐसा है। उसके विरुद्ध कारवाई करनेका लेकीन कारवाई करते नहीं हैं।

मा. सभापती :-

आपण कारवाई कर लेंगे।

धनराज अग्रवाल :-

जो महापालिकाके आयुक्त है उनका सबसे जादा अधिकार है। आप आयुक्त साहब के जाने का लिखित लेके की ऐसा ऐसा विषय था और इन्होंने कुछ किया नहीं है। और आयुक्त साहब अगर उसके उपर कुछ अँक्शन नहीं लेते हैं तो फिर सभा मे विषय लाने का। नहीं सिर्फ विषय लाके ठराव होगा और उसके उपर कोई भी कारवाई नहीं होने वाली है। आज तक यहा कोई कारवाई होती नहीं है। अभी जैसा उपआयुक्त साहेब ने कहा नागरिकोकी कमिटी बनाकर जाहिरनाम लेंगे। पण साहेब, नगरसेवकांच्या पत्राचे उत्तर तुम्ही देत नाही सहा सहा महिने, बारा बारा महिने तर नागरिकांना तुम्ही काय उत्तर देणार आहात? नुसती कमिटी बनवून काय फायदा नाही. कमिटी किती तरी असेल आजपर्यंत उत्तर दिले का? नगरसेवकांच्या पत्राचे उत्तर तुम्हा देता का? आज उपआयुक्त किती आले, सक्षम अधिकारी किती आहेत, रोज नवनविन नियुक्ती होत असते. ते काम करतात का? पण तिथे कोणीही बघत नाही. नुसता येथे प्रस्ताव आणायचा की ह्यांना भरती करा त्यांना भरती करा. त्यांना कॅबिन द्या, त्यांना ए.सी. द्या, त्यांना गाडया द्या आणि आम्ही देतो चांगल्या मनाने. पण ते काम कुठे करतात. नगरसेवकांना पब्लिक सांगते ए.सी. गाडयात बसून जावा तुमचे काम होत आहे पण आमचे काही काम होत नाही. ही आपली महानगरपालिकेची परिस्थिती आहे. हा प्रस्ताव आणून काय फायदा आहे. जर उपआयुक्त आणि आयुक्तमध्ये कारवाई करण्याची हिम्मतच नसेल तर हे प्रस्ताव काय कामाचे?

मा. सभापती :-

धनराज साहेब माझ्यामध्ये हिम्मत आहे. आपण माझ्याकडे तक्रार घेऊन या.

धनराज अग्रवाल :-

मी तुम्हाला येथे एकच विचारतो की, अधिकारी येथे कशासाठी आले आहेत?

मा. सभापती :-

अधिकारी आज येतात आणि उद्या जातात म्हणून आपण स्थायी समितीचे सदस्य आहोत व आपण स्थायी समितीमध्ये काहीही करू शकतो.

धनराज अग्रवाल :-

स्थानिक अधिकारी आहे, त्यांना अधिकार आहे कारवाई करायचा. तरी ते का करत नाही. तुम्ही त्यांना विचारा ना की, कारवाई का करत नाही?

मा. सभापती :-

तेच सांगतोय ते अधिकारी आज येतात आणि उद्या जातात म्हणून त्या लोकांचे एवढे हे नसते.

धनराज अग्रवाल :-

नुसता ठराव आणून काय फायदा नाही. ह्यांच्यावर सक्ती करा, त्यांना तुम्ही पत्र द्या. सभापती तुम्हाला आम्ही सर्व अधिकार दिले आहेत.

मा. सभापती :-

आपल्या स्थायी समितीमध्ये ही अधिकार आहेत की आपण सर्वाना एकच निर्णय घेऊन त्याच्यावर कारवाई करू शकतो.

धनराज अग्रवाल :-

अधिनियम आहे त्याच्यात आपण काय निर्णय घेणार.

मा. सभापती :-

तक्रार कोणाची आहे. माझ्याकडे तक्रार कुठे आहे किंवा आयुक्त साहेबांनाकडे तक्रार केलेली आहे का?

धनराज अग्रवाल :-

मग तो विषय कशाला घेता जर तक्रार नाही आहे तर.

आसिफ शेख :-

आपण नाव सांगा.

मोहन पाटील :-

धनराज अग्रवाल साहेबांनी विषय बरोबर मांडलेला आहे. १९४९ चा प्रांतिकचा कायदा आपल्याला सक्षम आहे आणि त्याच्या उपरोक्त पत्र आणलेले आहे म्हात्रेजींनी आपल्याकडे तर त्यांचे म्हणणे बरोबर आहे की, आपण त्याचा ठराव कसा करू शकतो. आपण त्याच्यावर कारवाई करा आणि कारवाई करण्यासाठी महोदय बोलले त्यापद्धतीने तुम्ही प्रकरण द्या त्यांच्याकडे आणि त्या प्रकरणासहित तुम्ही या ठिकाणी ठराव आणा आणि कार्यवाही करा.

धनराज अग्रवाल :-

पाण्याचा विषय जेव्हा मा. महासभेत गाजला होता ते सर्वांना माहिती आहे. दशोरे साहेबांवर कार्यवाही करावी म्हणून आणि आता जे लोक सांगत आहेत त्यांनी कारवाईच्या विरुद्ध त्यावेळी तिथे मत दिले होते. तेव्हा काय झाले होते. मी तुम्हाला सांगतो ज्यावेळेला आता जे लोक सांगतात त्यालोकांनी शासन जे चालवते दोन्ही पार्टी ते दशोरे साहेबांच्या बाजूला उभी होती आणि आम्ही विरुद्ध होतो. आणि आता हे सांगतात की, दशोरे साहेब काम करत नाही. ही दुप्पल मत कशाला पाहिजे.

आसिफ शेख :-

साहेब, मा. महासभेत वेगळ्या पद्धतीचा प्रश्न होता. याठिकाणी दैनंदिन कामकाजाचा विषय आहे. आम्ही जे बोलतो ते आपण व्यवस्थिप ऐकून द्या व त्यानंतर आपण खुलासा करा किंवा आपले मत मांडा. त्याविषयाचा जो आरोप होता तो वेगळ्या पद्धतीचा होता. कलम ५६ मध्ये जर दैनंदिन कामकाजात असे जर कसूर होत असेल तरच कार्यवाही करायची आहे. आणि सभापती साहेब सांगत आहे की आपण आमच्याकडे तक्रार करा. मी सांगतो तक्रार करायची अजिबात आवश्यकता नाही. याठिकाणी सन्मा. सदस्य जबाबदार आहे. व जबाबदारीने बोलतोय. सन्मा. सचिवांनी इतिवृत्तांतमध्ये ह्याची नोंद झाल्यावर ताबडतोब यासंदर्भात पत्र द्यावे की असे सन्मा. सदस्य बोलले आहे आणि सभापती साहेबांनी रुलिंग दिली आहे. आपण या संदर्भात चौकशी करा किंवा घरी बसवा. उपयोग नसेल तर काय आवश्यकता आहे येथे ठेवायची.

मा. सभापती :-

या विषयावर खूप चर्चा झालेली आहे. हा विषय मंजूर करायचा का नाही तो निर्णय द्या.

आसिफ शेख :-

मी तुम्हाला या ठिकाणी चौदा लोकांची यादी देतो. आपण त्याची चौकशी करा आणि त्याच्यावर कार्यवाही करा. हे मी जबाबदारीने देतो. सचिवांनी त्याची तशी नोंद द्यावी.

मोहन पाटील :-

साहेब, हा विषय मंजूरीचा प्रश्न येत नाही.

मा. सभापती :-

मग ह्या विषयाचे काय करायचे.

मोहन पाटील :-

बस ठेवून द्या तुमचे पत्र वाचण्यात आले. हा ठरावाचा विषय होउ शकत नाही. त्यांनी आपल्याला पत्र दिलेले आहे व १९४९ चा तो प्रांतिक कायदाच आहे. आणि त्यांनी पत्र दिलेले आहे त्याचे आपण स्वागत करू या.

मिलन म्हात्रे :-

स्वागत करू नका त्याच्यावर आपण कार्यवाही करा.

कल्याण केळकर (मा. उपआयुक्त सो.) :-

मा. सभापती साहेब आणि सन्मा. सदस्य या विषयावर भरपूर चर्चा झालेली आहे. आणि ५६ कलम असे आहे की, अपराध, आरोपीत आणि आरोपी यामध्ये फरक आहे. आरोपीत म्हणजे कुठलाही गुन्हा सिद्ध

झालेला नाही आणि आरोपी म्हणजे त्याचा गुन्हा सिद्ध झालेला आहे. सन्मा. सदस्यांना विनंती आहे की, आरोपीत आणि आरोपी ह्यांच्यामध्ये फरक आहे. आरोपीत म्हणजे एखाद्याला आपण आरोप ठेवल्यानंतर त्याच्यावर विभागीय चौकशी करणे व चौकशी झाल्यानंतर चौकशी अधिकाऱ्याचा अभिप्राय आल्यानंतर तो अभिप्राय मा. आयुक्त साहेबांच्या शिफारशीने सभागृहासमोर मांडणे आणि सभागृहाने त्याला शिक्षा देणे. अशा स्वरूपाची कलम ५६ मध्ये तरतुद आहे. चौकशी न होता जर आरोपीताला जर तो संशयित आहे व त्याला ज्याच्या विरुद्ध संशय वाटतो त्याची बाजू मांडण्याची संधी न देता जर शिक्षा दिली तर हे प्रशासनाच्या दृष्टीने आणि या अधिनियमात देखील तसे काही दिसत नाही.

रिटा शाह :-

साहेब आपण आम्हाला ह्याच्या दोन मिनिटे खुलासा करायला द्या व नंतर आपण ह्याचा सविस्तर खुलासा करा. सन्मा. सदस्य मिलन म्हात्रेजी ह्यांनी आपल्याकडे जे पत्र दिले आहे. येथे सोळा नगरसेवक बसले आहेत व एकूण ८४ नगरसेवक आहेत आणि सर्वांची समस्या तिच आहे की, आमच्या पत्राचे उत्तर मिळत नाही. आम्ही पत्र दिले आहे त्याचे काम होत नाही. आम्ही जे विषय मांडले आहेत त्याविषयावर इम्पलिमेंट होत नाही. त्यांनी जे हे दिले आहे ते सत्य परिस्थिती आहे आणि त्यांनी हे जे पत्र दिले आहे ते अधिनियमामध्ये आहे ते मला ही माहिती आहे. अधिनियमामध्ये भरपूर असे दिले आहे पण आपण एकत्री असा अधिकारी दाखवा की त्याच्यावर आपल्या कार्यालयातून कार्यवाही झाली आहे. आम्ही किती वेळेला धनेगावे ह्याचे त्याचे खुल्लमखुल्ला नाव घेऊनही बोलतो पण इकडून काहीच कार्यवाही होत नाही. म्हणून म्हात्रेजींनी जे पत्र दिले आहे त्याच्यावर कायदेशीर ठराव होत असेल आणि त्यांनी जो पत्राच्या रूपाने आपल्याकडे जो ठराव मांडलेला आहे. त्याला मी अनुमोदन देते. आणि खरोखर अधिकारी कुठे चुक्त असेल तर त्याच्यावर सक्त कार्यवाही कायद्याच्या अधिन राहून करायला पाहिजे असे अनुमोदन देत आहे.

चंद्रकांत वैती :-

मा. सभापती साहेब मिलन म्हात्रे साहेबांनी हा ठराव सभागृहासमोर आणला आणि सदस्यांच्या मनामध्ये जो असंतोष खदखदत होता, त्याला तोंड फुटले. खरंतर हा ठराव होउ शकत नाही ही सत्य बाब आहे. कारण अधिनियमात बी.पी.एम.सी.अॅक्टमध्ये तशी नोंद आहे. त्याच्यामुळे हा ठराव होउ शकत नाही. आपण सोबत शासनाचे परिपत्रक जोडलेले आहे. तर शासनाचे परिपत्रक आणि आपण दिलेले पत्र मी कार्यालयीन उपआयुक्त साहेबांना विनंती करतो की, त्यांनी ह्या पत्राचे प्रत्येक खात्यामध्ये वितरण करावे आणि नगरसेवकांना आणि संबंधित नागरिकांना कारण प्रत्येक नागरिक हा करदाता आहे. त्याच्याकडून आपण पैसे घेत असतो करमूल्यातून आणि हे सगळे घेत असताना नागरिकांना आपण कशाप्रकारची वागणूक देतो. धनराज अग्रवाल साहेबांनी सांगितले की, नगरसेवकांच्या पत्राची उत्तरे देत नाही तर आपण नागरिकांच्या पत्राची उत्तरे काय देणार ? केळकर साहेब आपण सांगितले की, आपण नागरिकांचा जाहिरनामा या माध्यमातून लोकांना जास्तीत जास्त सोयी आणि सवलती देण्याच्या प्रयत्नात आहोत. मोहन पाटील साहेब यांच्या कारकीर्दीत एक खिडकी योजनेचा ठराव झाला होता. त्याच्या बाबतीत खाली जे कामकाज चालू होते. आमची अशी समजूत होती की, एक खिडकी योजनेचा भाग म्हणून ह्या खाली निर्मिती होत आहे. याबाबत आपण योग्य ती माहिती द्यावी आणि तुम्हाला सांगतो की, प्रत्येक महानगरपालिकेच्या अधिकाऱ्यांच्या विरोधात प्रत्येकाने बोलले पाहिजे अशी वेळ आज आलेली आहे. कारण नगरसेवकाने किंवा नागरिकाने किती वेळ सांगावे आणि काय सांगावे. आज मिरा भाईदर महापालिकेला भरपूर पाणी मिळत आहे. परंतु त्याचे वितरण व्यवस्थित होत नाही. ते का होत नाही त्याच्याकडे आपण कधी लक्ष्य दिले नाही. तर ही जी आचारसंहिता कर्मचाऱ्यांची आहे, अधिकाऱ्यांची आहे. त्याचे देखील त्यांनी तंतोतंत पालन केले पाहिजे. मिलन म्हात्रे साहेब आपणाला पुन्हा सांगू इच्छितो की, मला वाटत नाही की हा ठराव होउ शकतो कारण हे अॅक्टमध्ये प्रोव्हीजन आहे. पण आजच्या सभेच्या माध्यमातून आपली पत्र सर्व अधिकाऱ्यांपर्यंत जाउन त्याची काटेकोर अंमलबजावणी करावी आणि ह्याच्यापुढे कुठल्याही नगरसेवकांनी स्थायी समितीच्या सभापतीना, आयुक्त साहेबांना, मा. महापौरांना पत्र दिल्यानंतर संबंधित अधिकाऱ्याकडे, संबंधित नगरसेवकाला, स्थायी समितीच्या सदस्याला बोलावून त्या पत्रावर काय निर्णय होतो व तिथे होत नसेल व स्थायी समितीचाच निर्णय असेल. कारण एखाद्या नागरिकाची, अधिकारांची पायमल्ली होत असेल, अन्याय होत असेल किंवा महापालिकेच्या उत्पन्नात कुठेतरी तोटा निर्माण होत असेल अशी पत्र जे धोरणात्मक निर्णय आहे हे अतिशय गरजेचे निर्णय आहे. ते घेण्यासाठी स्थायी समितीमध्ये त्या पत्रावर चर्चा द्यावी अन्यथा प्रत्येकजण आपआपल्या कोणाला तरी थोड सुनवायचे आहे म्हणून पत्र आणायचे आहे. तर जेव्हा अशी पत्र येतील तेव्हा स्थायी समितीचे सभापती, आयुक्त, महापौर, कार्यालयीन

उपआयुक्त, संबंधित अधिकारी व संबंधित नगरसेवक ह्याच्यापैकी योग्य वाटेल त्या लोकांशी तिथे त्या पत्रावर विचारविनिमय घावा आणि मग ते पत्र स्थायी समितीपुढे आणावे.

मिलन म्हात्रे :-

सभापती साहेब, आपण भरपूर चर्चा केली. ५६ हे सेक्षण मी फक्त ह्याला कायद्याची अऱ्यांचमेंट असावी म्हणून टाकले आहे. येथे उपस्थित असलेले अधिकारी मला उत्तर देतील का, की शासनाचा जी.आर. मला सभागृहापुढे पटलावर ठेवूनसुद्धा आपण त्याचे उल्लंघन करावे हे योग्य आहे का? आपण नावाचे काय घेऊन बसलात आम्ही स्थायी समितीसमोर, मा. महासभेत पत्र फडकवले आहेत. पुरावे दिले आहेत. आयुक्त साहेबांकडे सहा सहा महिने पत्रव्यवहार केला आहे. आपण नाव द्या असे काय घेऊन बसले आहात. केसरीनाथ म्हात्रेंचे नाव घेतले. मी स्वतः दशोरे साहेबांवर पुरावे सादर केलेले आहेत. सचिव साहेबांनी दोन वेळा इतिवृत्तांतामध्ये चुक केली आहे. आणखीन किती नाव द्यायचे. मी कागदोपत्री पुरावे दिलेले आहेत. परवा माझ्यावर स्वतः वर शेकले. उद्या त्या ठरावात काय गडबडीचे असते तर आम्हाला अडकवले असते, तुम्हाला नाही. तुम्ही आता जसे बोललात हे जे पत्र दिले आहे आणि ह्याला जोडून मी सेक्षण ५६ आणि शासनाचे जे परिपत्रक आहे ते दिले आहे. आपण ह्याच्यावर ठराव का घेऊ नये. त्याचे आपण मला लेखी उत्तर द्यावे की ह्याचा ठराव का होऊ शकत नाही. राजपत्रानुसार शासनाचे परिपत्रक लावून दिले आहे. तरीसुद्धा ह्याचा उपयोग होत नाही. ह्याचे उत्तर मला दोन ओळीत पाहिजे. कारण या महापालिकेमध्ये आम्ही स्वतः सदस्य, स्थायी समितीचे सदस्य, नगरसेवक आहोत. पण या जी.आर. चे या महापालिकेत उल्लंघन होत आहे. हे आपल्याला आज या सभेत मी निर्दर्शनास आणून दिलेले आहे. याविषयावर साधक बाधक चर्चा झालेली आहे. बहुतेक सर्व नगरसेवक इकडचे कर्मचारी काही करत नाही एवढे बोलतात आणि परत हे पत्र कशाला घेतले आहे ते ही बोलतात. ते बोलत नाही की प्रश्नासन फार चांगले चालले आहे. प्रश्न पत्राचा नाही, कुठेतरी आम्हाला आमचे लिहिण्याकरिता पत्र द्यावे लागते. एक लक्षात ठेवा हा ठराव जेव्हा आला त्यावेळेला मुद्दामुन हा ठराव, पत्र मागे घेतले गेले सगळ्यात खाली घेतले गेले. या विषयपत्रिकेवर पण खाली घेतले गेले. त्याच्यातला इतर जी.आर. काढला गेला. त्यानंतर ते पत्र वर ठेवले गेले नाही.

आसिफ शेख :-

आपण ठराव मांडला रिटा शाह मॅडमनी अनुमोदन दिले. तर झाला ठराव.

मा. सभापती :-

या ठरावाला मंजूरी देत आहे.

(प्र. सचिवांनी सन्मा. सदस्या रिटा शाह यांच्या पत्राचे सभागृहात वाचन केले.)

रिटा शाह :-

मा. सभापती महोदय, अनधिकृत बांधकाम हा मिरा भाईंदर शहराचा नाही, तर संपूर्ण भारताचा मुख्य प्रॉब्लेम आहे. पण अनधिकृत बांधकामाबद्दल मी बोलू इच्छित नाही. वाढीव बांधकाम, अतिक्रमण हे तर सर्वांकडे आहे. पण आपल्याकडे दुःखाची गोष्ट अशी आहे की, ग्रीन झोन आणि डी.पी. रोड रिझरव्हेशनमध्ये बिल्डिंग बांधून झाले आहे. त्याबद्दल उपआयुक्त साहेब आपण मला उत्तर द्या की, नगरसेवकाने जर पत्र दिले असेल तर त्याचे उत्तर किती दिवसामध्ये द्यायला पाहिजे अशी कायद्यामध्ये तरतुद आहे.

कल्याण केळकर (मा. उपआयुक्त सां.) :-

नगरसेवकांनी दिलेल्या पत्राचे उत्तर तात्काळ लवकरात लवकर द्यावी अशा स्वरूपाचे आहे.

रिटा शाह :-

त्याच्यामध्ये दिवस नमुद केलेले नाही आहे का?

कल्याण केळकर (मा. उपआयुक्त सां.) :-

त्याच्यामध्ये दिवस नमुद करण्यात आलेला नाही. पण लवकरात लवकर द्यावे व कार्यवाही करावे असे आहे.

रिटा शाह :-

साहेब, दुःखाची गोष्ट अशी आहे की, आपल्याकडे ग्रीन झोनमध्ये बिल्डिंग बांधून झाले. रोड रिझरव्हेशनमध्ये बिल्डिंग बांधून झाले. आपल्याकडे नोटीस द्यायच्या अगोदर कॅव्हीट दाखल झाले. त्यानंतर देखील आपल्याला कोर्टाने स्टे दिला आहे. मागच्या सभेत उपआयुक्त साहेबांनी आपल्याला असे उत्तर दिले आहे तर दुःखाची गोष्ट अशी आहे की, आपल्याकडे एवढे वकील आहेत ते वकील काय करतात.

आपले अधिकारी त्यांना काय फिड करतात, ते आपल्याला काय रिपोर्ट देतात. कारण कॅव्हीट दाखल केल्यानंतर बांधकाम करणाऱ्याला कोर्ट स्टे देते. म्हणजे कोर्टाची फसवणूक ते करतात. पण आपला अधिकारी वर्ग ही त्याच्यात सामील आहे असे साबित होते. कारण अधिकारी वर्गाने कोर्टापर्यंत खरा रिपोर्ट पोहचविला नाही म्हणून त्यांना स्टे भेटला असे त्याच्यामध्ये साबित होते. मग अशा अधिकारीचावर आपण काय कार्यवाही करणार? कारण वाढीव बांधकाम, अतिक्रमण त्याच्याबद्दल मी बोलू इच्छित नाही. कारण त्याबद्दलचे किती नगरसेवकांचे पत्र असेल त्यात माझेही पत्र आहे. ग्रीन झोनची बिल्डिंग आणि सध्या रोड रिझर्व्हेशनमध्ये बांधकाम चालू आहे. त्याची तक्रार १३ तारखेला केली आहे त्यानंतर आपली कॅव्हीट फाईल होते व त्यानंतर ही त्या माणसाला स्टे मिळाला आहे. मग त्याला तो स्टे कसा मिळाला? स्टे मिळण्यासाठी आपले अधिकारी वर्ग त्याला मदत करतात. त्यांना टाईम लिगरिंग करतात त्या मॅटरला म्हणून त्यांना तो स्टे मिळतो. हा माझा आरोप नाही हे खरोखर सत्य हकीकत आहे आणि शहराचे वाटोळे लावायला घेतले आहे का? प्रतिनियुक्तीवर कुठलाही अधिकारी आला त्याचे तीन वर्ष संपले मुख्यमंत्राचे पत्र घेउन परत आले. मिरा भाईदर शहराचे वाटोळे लावायचे आहे का? आपण आरक्षणाबद्दल बॉबाबोंब करतो की, आपल्याला डेव्हलपमेंट करायचे आहे. पण आरक्षणाच्या जागेवर बांधकाम होते त्याचे काय? त्याचे उत्तर कोण देणार आणि त्याची सजा कोण घेणार? आता सध्याची गोष्ट आहे कॅव्हीट फाईल केल्यानंतर ही त्याला स्टे कसा मिळाला?

कल्याण केळकर (मा. उपआयुक्त सां.) :-

सन्मा. सदस्या रिटा शाहजी देवेंद्र गोयल या व्यक्तीने आपण सांगितलेल्या जागेवर बांधकाम केलेले आहे आणि त्याला जी परवानगी दिलेली आहे. ती परवानगी नगरपालिका कार्यालयाने अगोदरच दिलेली आहे आणि त्या प्लानच्या व्यतिरिक्त त्याने जास्त बांधकाम केलेले आहे आणि त्याबाबत महाराष्ट्र नगरपालिका महाराष्ट्र नगररचना अधिनियमानुसार संबंधिताला नोटीस द्यावे असे कोणतेही त्याने बेकायदेशीर कामकाज केले असेल तर त्याला नोटीस देण्याची तरतुद आहे. त्याप्रमाणे त्याला तीस दिवसाच्या आत त्या नोटीसचा त्याने खुलासा करायचा असतो किंवा काम काढून टाकायचे असते. अशा त-हेची नोटीस त्याला महाराष्ट्र टाउन प्लानिंग अधिनियमानुसार देण्यात आलेली आहे.

मा. सभापती :-

अधिकारीच्यांना माहित नसते का त्याने एफ.एस.आय. जास्त वाढवलेला आहे आणि त्यांना नोटीस द्यायची जरूरत काय?

रिटा शाह :-

हे सर्व अधिकारीच्यांना माहिती असते.

कल्याण केळकर (मा. उपआयुक्त सां.) :-

नोटीस न देता तोडण्याचे प्रोव्हीजन अधिनियमामध्ये नाही आहे.

रिटा शाह :-

वाढीव बांधकाम झाले तुमच्या रोडवर तर तुम्हाला ते काढण्याचे अधिकार नाही आहेत का?

कल्याण केळकर (मा. उपआयुक्त सां.) :-

अँक्टमध्ये तशी तरतुद नाही आहे. अँक्टमध्ये प्रोव्हीजनच असे केले आहे की,

मा. सभापती :-

कुठल्या अँक्टमध्ये.

कल्याण केळकर (मा. उपआयुक्त सां.) :-

महाराष्ट्र प्रादेशिक नगररचना अधिनियमामध्ये अशी तरतुद आहे की, त्याला नोटीस दिल्यानंतरच तोडण्यात यावे.

रिटा शाह :-

ठिक आहे साहेब, त्याला नोटीस दिल्यानंतरच तुम्ही ते बांधकाम तोडून काढा. पण तुम्ही कॅव्हीट फाईल केले आहे. मग तुमच्या अधिकारीच्याने न्यायालयामध्ये काय रिपोर्ट सादर केला. त्यांना स्टे कसे मिळतात. याचा अर्थ आपला अधिकारी वर्ग न्यायालयाची फसवणूक करतात. बिल्डर तर करतातच पण आपले अधिकारी ही करतात. आपला संपूर्ण रिपोर्ट न्यायालयापर्यंत पोहचतच नाही आणि वकीत ते सादर करतच नाही.

कल्याण केळकर (मा. उपआयुक्त सां.) :-

बिल्डरला नोटीस देण्यात आलेली आहे.

रिटा शाह :-

साहेब, मला ते सर्व माहित आहे की, आपण त्या बिल्डरला नोटीस दिली आहे व माझ्याकडे कॅव्हीटची कॉपी आहे. आता त्यांना स्टे मिळाला त्याची देखील कॉपी माझ्याकडे आहे. प्रश्न तो नाही आहे. आपण मला वेगळे उत्तर देता. आपल्याकडून कॅव्हीट फाईल करून सव्वा वर्ष झाले, नोटीस देऊन सव्वा वर्ष झाले. आता नोटीस न देता बांधकाम थोडेफार तोडले आणि त्यानंतर तो कोर्टात गेला की, मला सी.सी. देऊन त्याने उलट महानगरपालिकेवर एलीगेशन केलेले आहे की, मला सी.सी. दिल्यानंतर ही महानगरपालिकेने माझे बांधकाम तोडले आहे. म्हणजे एवढा मोठा प्रशासनाचा त्या माणसाने छळ केला आहे आणि त्याच्यामध्ये आपले अधिकारी वर्ग गुंतलेले आहे. म्हणून त्याला तो स्टे मिळाला. त्याने काय रिपोर्ट सादर केला त्याला तो स्टे मिळायच्या अगोदर. एवढा मोठा मॅटर झाला होता की त्याने डी.पी. रोडवर बिल्डिंग बांधलेली आहे. असे असताना आपल्या अधिकारी वर्गाने न्यायालयापुढे काय रिपोर्ट सादर केला. हे बांधकाम अगोदर ही तोडले आहे. हे काही नविन मॅटर नाही आहे. ही बिल्डिंग तोडली व परत बांधूनही झाले. चार दिवस अगोदर त्याच्या भिंती काढल्या आहेत आणि त्या कालावधीत त्यांनी कोर्टात जाऊन मला सी.सी. दिली असताना ही महानगरपालिकेने बांधकाम तोडले असे महानगरपालिकेवर त्याने एलीगेशन केलेले आहे. मग त्याच्याबद्दल तुमचे उत्तर काय राहणार. आणि ते काम तुम्ही बंद करणार स्टेटस्कोचा अर्थ काय असतो. तर कुठलेही बांधकाम करायचे नाही.

कल्याण केळकर (मा. उपआयुक्त सां.) :-

सन्मा. सदस्य रिटा शाह मॅडम आपल्याला माहिती असेल काशी मिराचे.

रिटा शाह :-

साहेब, आपण ते काशी मिराचे प्रकरण बाजूला ठेवा.

कल्याण केळकर (मा. उपआयुक्त सां.) :-

नसीर पटेल ह्याने मोठे बांधकाम केले होते त्याला भूतपूर्व नगरपालिकेने परवानगी दिली होती. परवानगी दिल्यानंतर त्याला नगरपालिकेने नोटीस सुद्धा दिली होती आणि ते अनधिकृत बांधकाम असल्यामुळे ते डिमॉलिश करताना फार मोठ्या प्रमाणात जिल्हाधिकाऱ्यावर देखील दावा दाखल झालेला आहे आणि त्या संबंधित तत्कालिन जिल्हाधिकारी यांच्यावर आजही सर्वोच्च न्यायालयात कन्टेम्पट केस दाखल केली आहे.

रिटा शाह :-

साहेब, मी असे सांगत नाही आणि सभापती महोदय हे वेगळे उत्तर देत आहेत. आपण पहिले ऐकून घ्या की, काय खुलासा करायचा आहे. माझा विचारण्याचा प्रश्न असा आहे की, सदर बांधकाम १९९८ चे नोटीस देऊन तोडले होते आणि कॅव्हीट दाखल केले होते. त्याला वर्ष, सव्वा वर्ष झाले. त्यानंतर परत ते पत्र १३ तारखेला टाकले. त्यानंतर तीन चार दिवस अगोदर भिंती तोडलेल्या आहेत. त्यानंतर त्या माणसाने चार दिवसात परत स्टे आणलेला आहे. त्याचा अर्थ ह्या गोष्टीला दीड वर्ष झाले आहे. दीड वर्षात आपल्या अधिकारी वर्गाने वकीलापर्यंत काय रिपोर्ट पोहचविला, त्यांना माहित नाही का रोडवर बांधकाम चालले आहे.

कल्याण केळकर (मा. उपआयुक्त सां.) :-

३०.११.२००२ रोजी त्याला नोटीस दिली व नोटीस दिल्यानंतर ग्राउंड फ्लोअरचे जे अनधिकृत बांधकाम होते ते काढून टाकले व त्याने जे पुन्हा बांधकाम केले आणि बांधकाम केल्यानंतर पुन्हा तो कोर्टामध्ये गेला.

रिटा शाह :-

साहेब, असे नाही आहे. मला संपूर्ण मॅटर माहित आहे. तुम्ही २००२ ची जी तारीख सांगता तेव्हा त्यांना नोटीस जरूर दिली. नोटीस नंतर बांधकाम जरून तोडलेले आहे. कॅव्हीट फाईल झाले होते. त्यानंतर १३ तारखेला मी परत पत्र टाकले होते. त्याचा अर्थ आपल्या अधिकारी वर्गाला माहिती नाही की, त्या रिझर्वेशनच्या रोडवर त्यांनी बांधकाम केलेले आहे. मग माझा प्रश्न एवढाच आहे की, त्यांनी कोर्टामध्ये काय रिपोर्ट पोहचविला आहे. त्याला चार दिवस अगादेर स्टे कसा मिळाला? त्याचा अर्थ दीड वर्षापर्यंत आपल्या अधिकारी वर्गाने वकीलाला काहीच माहिती दिली नाही. आपण दीड वर्षामध्ये वकीलाला काय माहिती दिली आहे तेवढेच आपण मला सांगावे.

याकूब कुरेशी :-

साहेब, आपल्याकडे वकीलाची माहिती असेल तर ती सादर करा.

रिटा शाह :-

अधिकारी वर्गाने खुलासा करावा.

सत्यवान धनेगावे :-

मा. सभापतींच्या परवानगीने बोलतोय, मँडमनी उपस्थित केलेले जे सदरचे प्रकरण आहे ते प्रकरण सर्वे नं. ४९८ व्हिलेज भाईंदर मध्ये आहे. या ठिकाणी २२ ऑगस्ट, २००२ मध्ये बांधकाम परवानगी दिली होती. त्याला रितसर कमेसमेन्ट सर्टीफिकेट दिलेले आहे. परंतु जागेवर बांधकाम प्लानप्रमाणे होते नसल्यामुळे नोव्हेंबर, २००२ मध्ये नोटीस बजावली होती आणि तळ मजल्यावरचे बांधकाम तोडण्यात आले होते. मध्यांतरीच्या कालावधीमध्ये काही दिवसाकरिता बांधकाम बंद होते. त्यानंतर सदरचे बांधकाम चालू झाल्याचे आपण आमच्या निर्दशनास आणून दिले आहे आणि मिन व्हाईल तो डेव्हलपर कोर्टात गेला नसल्यामुळे वकीलाकडे माहिती देण्याचा प्रश्न उपस्थित झालेला नाही. त्यामुळे परत आपण तक्रार आपले पत्र १५ तारखेला डिपार्टमेंटकडे आले व ताबडतोब आम्ही जाउन मंजूरी एफ.एस.आय. पेक्षा जास्तीचे जे बांधकाम आहे. ते आम्ही तोडलेले आहे, सतरा तारखेला आणि अठरा तारखेला त्याने कोर्टात दावा दाखल करून आमचे म्हणणे दाखल होणे अगोदर कोर्टने त्यांना स्टेटको दिला आणि सद्यस्थितीत ते काम बंद आहे.

रिटा शाह :-

धनेगावे साहेब मी ते विचारत नाही. ही गोष्ट दीड वर्षापूर्वीची आहे आणि दीड वर्षाच्या मधल्या कालावधीमध्ये आपण वकीलाला काय रिपोर्ट सादर केले फक्त ते मला पाहिजे.

सत्यवान धनेगावे :-

मधल्या कालावधीमध्ये डेव्हलपरने ती नोटीस कोर्टात चॅलेंज केली नव्हती. त्यामुळे वकीलाकडे माहिती देण्याचे काही कारण नव्हते.

रिटा शाह :-

मला तेच उत्तर पाहिजे होते की आपल्याकडून माहिती वकीलाला दिली गेली नाही.

सत्यवान धनेगावे :-

नोटीस चॅलेंज झाली नव्हती म्हणून माहिती देण्यात आलेली नव्हती.

रिटा शाह :-

नोटीस चॅलेंज करणार किंवा नाही करणार. तुम्ही वाट बघत राहणार का, नोटीस चॅलेंज करणार नंतर मग रिपोर्ट पाठवू.

सत्यवान धनेगावे :-

आम्ही बिल्कुल वाट बघत नाही.

रिटा शाह :-

मग आता तुम्ही सांगता की, नोटीस चॅलेंज झाली नाही म्हणून रिपोर्ट सादर केला नाही.

सत्यवान धनेगावे :-

आवश्यकता नव्हती.

रिटा शाह :-

आवश्यकता नव्हती हे साहेब तुम्ही ऐका. नोटीस चॅलेंज झाली नाही. आवश्यकता नाही म्हणून आपल्याकडून त्यांच्या ह्या केसबद्दल माहिती, रिपोर्ट वकीलाला दिली गेलेली नाही. हे इतिवृत्तांतामध्ये तुम्ही नमुद करा.

मोहन पाटील :-

सभापती महोदय, शहरामध्ये जे अनधिकृत बांधकाम आहे त्याची यादी करायला सांगा.

रिटा शाह :-

अनधिकृत बांधकामाबद्दल असे बोलत नाही तसे वाढीव बांधकाम आपल्याकडे भरपूर झाले आहे. त्याबद्दल दुमत नाही. आरक्षणाच्या जागेवर बांधकाम चालले आहे त्याबद्दल माझा विरोध आहे. आपण अनधिकृत बांधकाम काढायला गेलो तर आपल्याला पाच वर्ष ही कमी पडणार आहे. फक्त आरक्षणाच्या जागेवर बांधकाम झालेले आहे आणि आपले अधिकारी आता असे सांगतात की, नोटीस चॅलेंज झाली नाही म्हणून आम्ही काय केले नाही. हे उत्तर तुम्हाला खरे वाटत असेल तर तुम्ही ते मान्य करा, खोटे वाटत असेल किंवा चुकीचे वाटत असेल, बेकायदेशीर वाटत असेल तर तुम्ही त्यांच्यावर कार्यवाही करा.

मा. सभापती :-

दर गुरुवारी स्थायी समितीची सभा असते. त्यावेळी आपले जेवढे वकील आहेत त्यांना येथे सकाळी ठिक १०.०० वाजता बोलवायचे आहे आणि काय कार्यवाही होते, काय कार्यवाही चालू आहे त्याचा दर गुरुवारी आपण पाठपुरावा करणार आणि जे वकील येणार नाहीत त्यांना काढून टाका व दुसरे वकील नेमा. जर वकील हे काम करत नाही तर आपल्याला नविन वकील बघायचे आहे.

मोहन पाटील :-

ठिक आहे, सभा चालू होण्याच्या अगोदर आपण वकीलांना बोलावून घ्या. आपण सभा चालू होण्याच्या एक तास अगोदर त्यांच्यासोबत चर्चा करू.

रिटा शाह :-

सभापती महोदय, मला अजून एक माहिती पाहिजे तशी ती माझी सूचना आणि मागणी देखील आहे. माझ्या पत्रावर मला असे उत्तर मिळाले आहे व नाईक साहेबांनी ही उत्तर दिलेले आहे. लेखी स्वरूपामध्ये मला अजून उत्तर मिळालेले नाही आहे माझ्या एकही पत्राचे. दुसरे साहेब असे उत्तर मिळाले आहे की, मिरा भाईंदर महानगरपालिकेकडून कॅफ्हीट दाखल होत असताना कोर्टने त्यांना स्टे दिलेला आहे. अशी प्रकरणे केवढी आहेत. आपण कॅफ्हीट दाखल करताना ही कोर्ट स्टे देते. त्याचा अर्थ न्यायालयाची फसवणूक होते. कुठलाही जज्ज चुकीचे काम करत नाही, कुठलाही जज्ज न्यायाच्या बाहेर जाऊन काम करत नाही. पण कॅफ्हीट दाखल असताना कॅफ्हीटचा अर्थ असा असतो की, कुठलाही निर्णय द्यायच्या अगोदर दोन्ही पार्टीला समोर बोलवतात. पण ते दोन्ही पार्टीला समोर न बोलवता नंचरल जस्टीस असे नाईक साहेबांनी मला उत्तर दिलेले आहे. नंचरल जस्टीस म्हणून ते एकाबाजूने स्टेटस्को देतात. मग अशा केवढ्या केसेसमध्ये आपला कॅफ्हीट दाखल असतानाही स्टे मिळालेला आहे. त्याची माहिती पुढच्या स्थायी समितीमध्ये देण्यात यावी, अशी मी सभापती महोदयांना विनंती करते.

मा. सभापती :-

आपली जेवढी प्रकरणे उच्च न्यायालयात आहे त्याकरिता वकीलांना बोलावून आपण त्यांच्यासोबत चर्चा करू आणि दर गुरुवारी वकील सकाळी १०.०० वाजता महापालिकेत आले पाहिजे. मी आतापर्यंत ऐकले आहेत सर्व प्रकरणे न्यायालयात आहेत. एकही असे नाही जे भाईंदर पश्चिम व पूर्वमध्ये जेवढ्या बिल्डिंग आहेत त्या सर्व न्यायालयात आहेत. कशासाठी आहे? काय निघत नाही आणि नसतील निघत तर तुम्ही तरी निघा. आपण वकीलांना तसा आदेश देवू की, जर तुमच्याने होत नसेल तर तुम्ही सोडून जा.

मिलन म्हात्रे :-

सभापती साहेब, हा आपला निर्णय आहे का?

मा. सभापती :-

दर गुरुवारी वकील माझ्या दालनामध्ये हजर पाहिजे. काय पुरावा व काय झाले आहे याच्या माहितीसह.

रिटा शाह :-

साहेब, वकील आले नाही तर?

मा. सभापती :-

त्यांना मी काढणार आणि दुसरे वकील ठेवणार. समजा चार वकील आहेत त्यापैकी एखादा वकील येउ शकत नाही. पण ते तीन वकील तर येउ शकतात ना आणि ह्या गुरुवारी नाही आला तर तो दुसऱ्या गुरुवारी तर येउ शकतो.

मोहन पाटील :-

आपण वकीलांना असे बोलावू शकतो का?

मिलन म्हात्रे :-

हा आपला निर्णय आहे ना.

कल्याण केळकर (मा. उपआयुक्त सो.) :-

वकीलांना बोलावून घेण्यात यावे.

प्रकरण क्र.१८५ :-

मा. सदस्य - स्थायी समिती यांच्या पत्रावर विचार विनिमय करून निर्णय घेणे.

(दि. १८/१२/२००३ रोजीचे तहकूब प्रकरण क्र.१८४)

ठराव क्र. १६६ :-

मिरा भाईंदर महानगरपालिका स्थापन झाल्याला आजमीतीस सोळा महिने पूर्ण होत आले असून महानगरपालिकेच्या मुख्य सभागृह तथा स्थायी समिती सभागृहात मा. महापौर सो. व मा. सभापती सो. तसेच मा. आयुक्त सो. यांच्या समोर येणा-या महत्वाच्या विषयावर चर्चा होऊन निर्णय व आदेश दिले जातात. हे निर्णय व आदेश देते वेळी प्रशासनात व मनपा कामकाजात चांगल्या प्रकारे शिस्त लागावी म्हणून मान्यवरांकडून आदेश व निर्णय देते वेळी पूर्तता करण्याकरीता मनपा आस्थापनेवरील व प्रतिनियुक्तीवर असलेल्या अधिकारी, प्रतिनियुक्ती व मानधनावर असलेले अधिकारी, शिक्षक व कर्मचारी, त्यांना आदेशाची पुरता करण्याकरीता ठरावीक मुदत दिली जाते. परंतु अशा आदेशांचे मनपा अधिकारी, प्रतिनियुक्ती व मानधनावर असलेले अधिकारी, शिक्षक व कर्मचारी यांच्याकडून योग्यते पालन केले जात नाही. त्याकरीता वरील आदेश न पाळणा-या मनपा आस्थापनेवर असणा-या अधिकारी, कर्मचारी व शिक्षक तसेच प्रति नियुक्तीवर असलेल्यांवर कर्तव्यात कसुर केल्या कारणाने शासन परिपत्रक क्रमांक विभाग १०९१/५४/१८ (र.व.का.) मंत्रालय मुंबई ४०००३२, दि. २६ डिसेंबर १९९१ नुसार मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९ चे कलम ५६ नुसार कारवाई करण्याकरीता ही सभा मंजुरी देत आहे.

सुचक :- श्री. मिलन वसंत म्हात्रे. अनुमोदन :- श्रीम. रिटा सुभाष शहा.
ठराव सवार्नुमते मंजूर

सही/-
मा. सभापती,
स्थायी समिती सभा
मिरा भाईंदर महानगरपालिका

(प्र. सचिवांनी प्रकरण क्र. १८६ चे वाचन केले.)

मिलन म्हात्रे :-

सभापती साहेब, आपण जो विषय आणला आहे हा चुकीचा विषय आणला आहे कारण सार्वजनिक ठिकाणी रस्त्यावर कचरा टाकणे, थुंकणे, प्रातःविधी करणा-या व्यक्तीकडून आपण दंडात्मक रक्कम वसूल करावी. सेवा शुल्क नव्हे. असे मला वाटते कारण आपण त्यांना काही सेवा देणार नाही आहोत. कारण मी माझ्या वार्डमध्ये शौचालय बांधून दिले, नगरपालिकेने ती सेवा दिली. आपण त्यांना शौचालय बनवून दिली व सेवा शुल्क आपण वीस रूपये त्यांच्याकडून घेत आहोत. तरी सुद्धा काही व्यक्ती उघड्यावर प्रातःविधी करतात. त्याच्यामुळे घाण आणि घाणीमुळे होणार हवेचे प्रदुषण हे होत असते. तर सभापती महोदय आपण त्यांना सेवा शुल्क आकारण्यापेक्षा दंड आकारा. दंड हा शब्द पाहिजे आणि त्याच्यामध्ये माझी अशी सूचना आहे की, व्यक्तीकडून होणा-या घाणीमुळे होणारे प्रदुषण रोखण्याकरिता दंडात्मक रक्कम असा विषय आला पाहिजे. त्यानंतर परिच्छेद दोनमध्ये या गोषवा-यामध्ये रस्त्यावर, सार्वजनिक ठिकाणी, कारखानदार, दुकानदार व नागरिक ह्यांनी माती, रेती, विटा इत्यादी टाकणे हे एक आले पाहिजे आणि ह्या गोषवा-यामध्ये असे एक नमुद झाले पाहिजे ते राहिले की, आपल्या शहराला संपूर्ण एका बाजूने समुद्रकिनारा आणि एक बाजूने खाडी आहे. तुमच्या पर्यावरणाच्या नियमानुसार पेय जल हे आपण अँड करावे ह्याच्यामध्ये की, पेय जल आणि जल व वायू प्रदुषण रोकण्याकरिता खाडी किनारी, नाले व मो-या व समुद्रकिनारा यांवर प्लास्टिक तसेच नाशवंत नसलेल्या वस्तू सर्व अस्तावस्त टाकण्यात येतात त्यांना मज्जाव करणे. त्याचा उल्लेख ह्याच्यामध्ये नाही आहे. म्हणजे प्लास्टिक वगैरे जे आपण टाकतो. माझी अशी सूचना आहे की, आपण जे ह्याच्यात जरा मॉडीफिकेशन करावे आणि जे तुम्ही सेवा शुल्क बोलता ते दंड आकारले पाहिजे. साहेब, दंड हे आपण हक्काने घेऊ शकतो आणि सेवा म्हणजे प्लीज तुम्ही तेवढे पाच रूपये द्या असे होते.

जोजफ घोन्सालवीस :-

सभापती महोदय, मा. महासभेमध्ये हा जो विषय काढला होता जेव्हा विषय होता तेव्हा मी माझे असे मत मांडले होते की, आता जी गावे महापालिकेमध्ये समाविष्ट केली ती अजूनही खेडेगावच आहेत. तिथे जे बांधा आणि वापरा जे सुलभ शौचालयाचे धोरण आहे. हे सुलभ शौचालय तिथे कोणीही बांधायला तयार नाही. त्यावेळेला मी असे ही उपस्थित केले होते की, जे संडास आहेत जे जुने बांधलेले आहे त्यांना पाणी द्या म्हणजे ती लोक स्वतःच सर्व साफ करतील. आता जर तुम्ही सर्वेक्षण केले चेन्ना गाव, उत्तन हे

जे खेडेगावाचे परिसर आहे. ह्याचे जर तुम्ही सर्वेक्षण केले तर तुमच्या निर्दशनास असे येईल तिथे जे संडास वगैरे आहेत ते अत्यंत अपुरे आहेत आणि तिथे घाण आहे. अशा परिस्थितीमध्ये तुम्ही त्यांना दंड आकारता हे आपल्या नितिमत्तेला शोभून दिसत नाही. तुम्ही त्यांना पहिले सुविधा द्या. त्याच्यानंतर दंडाची आकारणी करा. जेव्हा अशोक मोडक आमदार साहेब स्वतः आले होते व आयुक्त साहेबांबरोबर चर्चा केली तेव्हा त्यांनी त्यांना सांगितले की, चेणा परिसरात संडास नाही, तिथे जे आदिवासी आहेत ते उघडयावर बसतात. तरी अजूनपर्यंत तिथे संडास बांधले नाही आणि हा जो असा काही ठराव आलेला आहे की, सब चकाचक है उधर थुकना भी मना है। म्हणजे एकदम सगळे चकाचक आहे आणि थुकांयला मनाई आहे, अशा तो-न्यामध्ये आणला आहे की, तुम्हाला दंड आकारू. काय म्हणून तुम्ही दंड आकारणार? काय सेवा तुम्ही ह्यांना दिली आहे.

धनराज अग्रवाल :-

सभापती महोदय, आरोग्य खात्याने हा जो विषय आणला आहे तर आरोग्य खात्यामध्ये आता अधिकारी किती आहेत? आणि त्याच्या खाली आपले कामगार किती, गाडया किती, डंपर किती, माणसे किती, एवढे सक्षम आरोग्य खाते आपण बनवून दिले. डॉ. बावस्कर साहेबांसारखे योग्य, सुशिक्षित अधिकारी आले. त्यांच्या म्हणण्याप्रमाणे त्यांना आपण स्टाफ करून दिला. साहेब, आम्ही जनतेवे प्रतिनिधी आहोत. तुम्ही जर तुमचा अधिकार सोडून सगळे आमच्यावर लादत असाल की, तुम्ही त्यांना दंड करा. तर तुम्हाला काय साफसफाई होत नाही का? आणि जर तुम्हाला साफसफाई होत नाही व तुमच्याकडे माणसे जर अपुरी असतील तर आपण आम्हाला सांगा की, अजून माणसे अपुरी आहेत. तुम्ही जे आणले आहे सार्वजनिक जागेत, रस्त्यात, गटारात कचरा टाकणे, घाण करणे. पण तुम्ही गाडी लावलेली आहे. आपण लावली पाच पाच गाडया आणि येते किती तर, एक गाडी. ते कोणाच्या संमतीने चालते ते आपल्याला माहिती आहे आणि पुढे तो ही विषय आहे. गाडी आपण लावली आहे. त्यांनी गमबूट घातले पाहिजे, त्याच्यावर ताडपत्री आणली पाहिजे, हातात घातले पाहिजे पण साहेब, तिथे कोण बघतोय का? गमबूट आहे का? कर्मचारी आजारी होणार आहे का? त्याने ताडपत्री लावलेली आहे का? ते कोणीही बघत नाही. गाडीचा टाईम सकाळ्या नऊ-दहा वाजेपर्यंत असला पाहिजे. पण तुमची गाडी दोन दोन एक वाजेपर्यंत येणार नाही तर तो स्विपर तिथे उभा राहणार नाही. तो स्विपर बाजूला आपला डब्बा ठेवून बाहेर जातो आणि कुत्रे ते डब्बे बाहेर फेकतात, खाली करतात आणि कचरा होतो. मग हा कचरा कोणी टाकला तर, सोसायटीने टाकला असे तुम्ही किती वेळा दंड करणार? अडीचशे अडीचशे रूपये तुम्ही असे सगळ्यांवर दंड करणार का? साहेब, आपण हा प्रस्तवा चुकीचा आणलेला आहे. आता तुम्ही लिहिले माती, रेती, विटा टाकणे. ज्यावेळेला रोड वायर्डिंग केले त्यावेळेला नाईक साहेबांनी सगळे तोडले आणि कोणाला जागा देऊ केली नाही. कुठे टाकणार? जो माणूस घर रिपेरिंग करणार तो रेती, माती, विटा कुठे ठेवणार? तुम्ही त्याला जागा ठेवत नाही. नगरपालिकेची सर्व जागा आहे असे सांगता. मग ते कुठे टाकणार? म्हणजे या शहरात माणसाने काय जिंदगी काढूच नये. अधिकारी येथे येउन बसणार आणि माणसाने बाहेर जावे असे काही आहे का? प्रत्येक ठिकाणी तुम्ही दंड लावणार? तुमचे अधिकार काय आहे ते तुम्ही बजावत नाही. अधिकार सगळ्यांना दिले आहे त्या अधिकाराचा वापरच होत नाही आणि स्थायी समितीमध्ये, मा. महासभेमध्ये उलटेसुलटे प्रस्ताव आणतात की, ह्यांना दंड लावा त्यांना दंड लावा. पण तुम्ही का काम करत नाही. ह्याच्यत उघडयावर प्रांतःविधी करणे, रस्त्यावर थुंकणे. जसे आता सन्मा. सदस्यांनी सांगितले की आपण सुलभ शौचालय बांधलेच नाही तर तो कुठे बसणार? आपण सुलभ शौचालय बांधले नाही तर त्याची जबाबदारी आपली नाही का? तुम्ही मुतारी दिली आहे पण तिथे पाण्याची सोय नाही. तिथे आतमध्ये जाता येत नाही. ती मुतारी काय कामाची? पाणी नाहीतर साफसफाई होत नाही. तुमचे कर्मचारी साफ करतात का? कोणाला ठेका दिला आहे का ते सांगा. सगळी जबाबदारी तुमची आहे आणि तुम्ही सगळी जबाबदारी पब्लिकवर टाकता आणि सुलतानी कारभार चालू आहे. म्हणजे तुघलगी वसुली. हे मला समजत नाही, की वसुली कुठे करायची? तुम्ही सांगाल तसा नियम व तुम्ही सांगाल तशी वसुली असे येथे झाले आहे.

शरद पाटील :-

फायबरचे जे शौचालय आहे आज ते उलटे करून ठेवलेले आहे. क्रॉस गार्डनच्या बाजूला जे शौचालय आहे, मुतारी आहे ती एकदेखील साफ नाही. आपण आता पाहिजे तर जाउन बघून येऊ.

धनराज अग्रवाल :-

दुकानाबाहेर, पथकावर सामान ठेवणे त्याकरिता दोनशे रुपये. रस्त्यावर सामान ठेवणे हा गुन्हा आहेच. आपले अधिकारी का उचलत नाही असे मी त्या अधिकाऱ्यांना विचारतो. केसरीनाथ म्हात्रे साहेब, तुम्ही का उचलत नाही आणि परत दोनशे रुपये दिले आहे आणि तुम्ही उचलून आणले तर त्यांच्याकडून बाराशे रुपये घेता, पंधराशे रुपये घेता. दोन हजार रुपयाची वसुली हजार रुपये भरा नाईक साहेब एवढे कडक आहेत. कोणी नगरसेवक जावू दे, सभापती जावू दे तरी ते त्यांचे ऐकत नाही आणि परत दोनशे रुपये एकस्ट्रा. साहेब, एवढा सामान आणून ठेवणार कुठे? हा दंड लावण्याची गरज काय हे मला समजत नाही. तुम्हाला अधिकार दिला आहे की, गटाराच्या फुटपाथवर सामान ठेवायचे नाही. मग तुम्ही का उचलत नाही? असे मी तुम्हालाच विचारतो.

केसरीनाथ म्हात्रे :-

रोजच्या रोज कार्यवाही चालू आहे.

धनराज अग्रवाल :-

कार्यवाही चालू नाही असा मी आपल्यावर आरोप करतो आणि आरोप मी सिद्ध करून देतो व दाखवतो प्रत्येक ठिकाणी की या येथे सामान पडलेला आहे. जर तुम्ही असा प्रस्ताव आणत असाल तर आपली काही चुकी नाही. तुमचा प्रस्ताव नाही म्हणून उचलत नाही हे बरोबर नाही. हा प्रस्तावच खोटा आणलेला आहे हा प्रस्ताव आम्हाला पसंद नाही आणि भारतीय जनता पार्टीतर्फे या प्रस्तावावर विरोध नोंदवितो.

अनंत पाटील :-

अध्यक्ष महोदय, जसे सन्मा. सदस्य घोन्सालवीस साहेबांनी सांगितले व जे म्हणायचे आहे ते म्हटले आहे. परंतु जसे स्वच्छतेच्या बाबतीत सर्वत्र अलबेल आहे अशा त-हेने हा प्रस्ताव आणलेला असावा असे मला वाटते. परंतु आपण गेल्यावेळेला पाहता एक वर्षभरात सार्वजनिक शौचालय जे आहे ते वाहतात तसेच काही शौचालयांना दरवाजे नाहीत आणि ज्यापूर्वी कचराकुऱ्ड्या होत्या तर कचराकुऱ्ड्या सुद्धा ठेवायची मनाई केलेली आहे तर त्यांनी कचरा टाकायचा कुठे? अशा ठिकाणी प्रातःविधी साठी जर लोकांची सोय नगरपालिकेकडून होत नसेल तर त्यांच्याकडून शुल्क वसुल करण्याचे प्रस्ताव तुम्ही घेत असाल तर खरोखर ते त्यांच्यावर अन्यायकारक असे आहे. फायबरच्या मुतान्या गेल्या स्थायी समितीमध्ये मंजुर झालेल्या आहेत व काही ठिकाणी मुतान्या तुटलेल्या आहेत त्या तुटलेल्या ठिकाणी सुद्धा मुतारीची व्यवस्था केलेली नाही. बिल्डिंगच्या आडोशाला सुद्धा लोक विधी आटपून घेत आहेत तर या सर्व स्वच्छतेच्या बाबतीत आरोग्याच्या अधिकाऱ्यांनी सर्व करून घ्यावा आणि सर्व करून कुठकुठल्या ठिकाणी मुतारी पाहिजे, शौचालयाची आवश्यकता आहे. स्टेशनच्या बाजूला देखील आपण किती वर्षांपासून सुलभ शौचालयाची मागणी करत आहोत तिथे सुलभ शौचालय असणे आवश्यक आहे. तिथे दुर्गंधी भरपूर आहे. ट्रेनमधून उतरल्याबरोबर मिरा भाईदर महानगरपालिकेची परिस्थिती पाहतात. त्या ठिकाणी त्यांना प्रातःविधीकरिता कुठेही व्यवस्था केलेली नाही. अशा ठिकाणी आपला हा प्रस्ताव घेऊन येणे, मला तर असे वाटते की हे उचित नाही.

चंद्रकांत वैती :-

सभापती साहेब, सार्वजनिक ठिकाणी रस्त्यावर कचरा टाकणे, थुंकणे, प्रातःविधी करणा-या व्यक्तीकडून सेवा शुल्क आकरणे बाबत हा विषय आणल्यानंतर ज्या पद्धतीने या विषयावर चर्चा झाली आहे. त्याचा अर्थ असा होतो की, आपण ही सर्व कार्यवाही ग्रामीण क्षेत्रापासून सुरु करतोय अशाप्रकारे चर्चा होत आहे. मला असे म्हणायचे आहे की, आपण ही जी कार्यवाही करणार आहोत तर ज्याठिकाणी जी सार्वजनिक सुविधा आहेत. मग सुलभ शौचालय असतील किंवा महापालिकेने, नगरपालिकेच्या कारकीर्दीमध्ये संडास आणि मुतान्या बांधलेल्या असतील अशा ठिकाणी त्या आहेत आणि ते वापरण्याच्या स्थितीमध्ये असतील आणि जर गुन्हा केला असेल तर कार्यवाही करणे अतिशय चुकीचे होईल. महापालिकेच्या आवारात पान खावून थुंकण्यावर कार्यवाही केली तर आपण येथून सुरुवात करावी. जेणेकरून त्याचा इफेक्ट जास्त राहिल आणि दुसरे दुकानावर पहिले बाराशे रुपये घेतले जायचे जे फुटपाथवर सामान ठेवतात. पण मला वाटते हे अतिक्रमण विभागाने अधिकार थोडेसे शिथिल करून आरोग्य खात्याकडे सरकवल्या सारखे वाटते आणि म्हणून कदाचित दोनशे रुपये आकारणी होत आहे आणि जर अशा प्रकारे आपण थोडी थोडी सुरुवात केली तर मला वाटते, फुटपाथवरून लोकांना चालण्यासाठी फुटपाथ बांधलेले आहेत आणि त्याचा पुरेपुर उपयोग

होईल. म्हणून ह्याच्यामध्ये काही नविन सुधारणा असतील त्या कराव्यात. ग्रामीण क्षेत्रात त्या गोष्टी असू नये. जिथे उघडयावरच प्रांतःविधी उरकले जातात पूर्वीपासून उरकले जातात तिथे ठिक आहे. हा ठराव असा स्पेसिफिक सार्वजनिक ठिकाणी जी पब्लिक परपरजची जागा आहे. ह्याचा अर्थ असा नाही की, खाडीचे किनारे वगैरे किंवा एखादा खाडीचा दलदलीचा भाग तिथे प्रांतःविधी करण्यास हरकत नाही कारण ग्रामीण क्षेत्रातील लोक आजही तिथे प्रांतःविधी करतात. परंतु शहरातल्या ज्या सार्वजनिक जागा आहेत त्या ठिकाणी प्रांतःविधी उरकतात. लघवी करणे किंवा थुंकणे ह्यांच्यावर कार्यवाही होणे गरजेचे आहे.

मोहन पाटील :-

सभापती महोदय, मिरा भाईदर नगरपालिका नंतर महानगरपालिका झाल्यानंतर अधिकारी वर्ग प्रतिनियुक्तीवर आपण या ठिकाणी आणले त्यांना महासभेने, स्थायी समितीने मंजूरी दिली. ते अधिकारी वर्ग या ठिकाणी काम करत आहेत. शहर तेच आहे. शहरामध्ये बदल झालेला नाही. मिरा भाईदर नगरपालिकेचे क्षेत्र आणि मिरा भाईदर महानगरपालिकेचे क्षेत्र तेच आहे. क्षेत्रामध्ये कुठेही बदल झालेला नाही. झापाटयाने वाढलेली लोकसंख्या तिच आहे आणि अजूनही त्याच्यामध्ये तीन ते चार लाखाची लोकसंख्या वाढली नगरपालिका आणि महानगरपालिका दरम्यान असे कुठे सभापती महोदय निर्दर्शनास आले नाही. आपण एवढे अधिकारी वर्ग वाढवले, बदल्या केल्या, आठ झोन पाडले त्या आठ झोनमध्ये खाजगी करणाऱ्या मार्फत आपण साफसफाई सुरु केली आणि अशा वेळेला त्याच्यामध्ये कुठे पारदर्शकता आली पाहिजे, काम चोख झाले पाहिजे ह्याच्यावर आपण कुठेतरी नियंत्रण ठेवले पाहिजे. अशा पद्धतीचे धोरण आपण अवलंबिले पाहिजे. आपण या ठिकाणी अनेक कर लावतो. आम्ही जेव्हा बजेट घेतले तेव्हा या स्थायी समितीच्या सदस्यांनी सर्वांनी आपल्या मनाचा मोठेपणा दाखवून या शहरवासियांवर किती गडंतर येईल या कराच्या दबावाखाली, ओझ्याखाली बसतील. आमचे बी.जे.पी. चे सदस्य यांनी ह्याच्यावर प्रखरपणे आपली भूमिका मांडली. तरी सुद्धा त्याने ते सर्वानुमते मंजुर करून घेतले शेवटी महानगरपालिका झालेली आहे आणि आम्हाला या ठिकाणी कर मिळाला पाहिजे, पैसे मिळाले पाहिजे, टॅक्सेस मिळतील तर आम्ही या शहराचा विकास करू शकू. अशा पद्धतीचे धोरण अवलंबिले गेले. ह्याच्यात बहुतांश सदस्य मागच्या स्थायी समितीचे या ठिकाणी आहेत आणि नविन सदस्य ही या ठिकाणी आहे आणि असे असताना प्रत्येक वेळेला आपण वेळोवेळी पद्धती अवलंबून वेगवेगळे अधिकारी तिथे आणुन आपण या शहराचा विकास करावा असे धोरण आपण या ठिकाणी अवलंबिले. तरी आजही आपण आठ झोन पाडल्यानंतर त्या ठिकाणी डॉ. बावस्करांची आमची पूर्वी आमची देखील एक योजना होती त्या योजनेला दुजोरा बावस्करांनी दिला आणि ती योजना आपण कार्यरत केली आणि अशा पद्धतीने त्या खाजगीकरणामार्फत आपण कचरा साफ करतोय आणि तरीसुद्धा या शहरामध्ये समाधान नाही. आरोग्य खात्याला सांगू इच्छितो की बिल्कुल समाधान नाही आहे. आपण त्या ह्याच्यामध्ये असे ठरवले होते की, त्या खाजगीकरणामध्ये त्या वार्डमध्ये मोठी गटारसुद्धा, छोटी गटारसुद्धा आणि सार्वजनिक ठिकाणीसुद्धा साफसफाई केली पाहिजे. परंतु विषय आता विषयांतर होतोय असे सभापती महोदय आपल्याला वाटेल. मी विषयांतर करत नाही हा विषय येथेच थांबवतोय. परंतु असे असताना आपल्याला समाधान मिळाले नाही डॉक्टर साहेब आपणही ऐका या ठिकाणी आणि त्याच्यावर आम्ही चर्चेसाठी एक विषय आणू आणि सभापती महोदयांनी तो विषय चर्चेसाठी घ्यावा आणि त्या चर्चेमध्ये आम्ही दाखवू की, उणीवा काय आहेत. उणीवा दाखवणे म्हणजे प्रशासनाला दाबणे हा विषय नाही आहे. उणीवा दाखवणे म्हणजे प्रशासनाला अधिक प्रखरतेने काम केले पाहिजे हा विषय आहे आणि या ठिकाणी पुन्हा आपण सार्वजनिक ठिकाणी कचरा टाकला, थुंकणे कोणी काय केले त्याला टॅक्सेस लावा आपण मुंबई महानगरपालिकेला जाऊन बघा काय पद्धत आहे तसे मिरा भाईदर महानगरपालिकेमध्ये नाही आहे तशी पद्धतच नाही आहे. सुज्ज नागरिक, सुज्ज समाज या ठिकाणी आहे तसेच चांगले लोकप्रतिनिधी लाभलेले आहेत. स्थानिक अधिकारी वर्ग ही आपल्याला चांगला लाभलेला आहे. तर आपण कुठे टॅक्सेशन लावता आणि कुठे वेगळा मॅसेज तुम्ही त्यांना देता. बस झाले हे असे टॅक्सेशन लावायचे असे किती होईल आणि आपण असे बोलतो की, ह्याला टॅक्स लावा, त्याला कर लावा. सभापती महोदय, आपल्याला विनंती करतो की, आपण विषय आणलेला आहे, आपला आदर आहे. आपल्याला वाटते या शहरामध्ये चांगले झाले पाहिजे. आपण हे जे टॅक्स लावले आहे ते कमी टॅक्स लावले आहे का? आपण जे टॅक्स लावलेले आहे ते पाच वर्षांचे टॅक्स आपण आज लावलेले आहे. जसे जाहिरात कर, इमारतीचे कर, पाणीपट्टी काय लावले हे विचार करा तुम्ही व ह्याचा अभ्यास करा. एवढा मोठेपणा दाखविला आपल्या ह्या सन्मा. सदस्यांनी, मी त्याबदल आदर करतो सन्मा. सदस्यांचे. त्यांचा विरोध होता या ठिकाणी, परंतु या शहराची नगरपालिकेची महानगरपालिका झाली आणि महानगरपालिका झाल्यानंतर

आपल्याला कर पाहिजे. मग त्याच्यावर मेजर गोष्टी असतील सभापती महोदय तर त्या मेजर गोष्टी सभापती महोदय आपण आणा. त्याच्यावर आपण कर लावू लोकांना कनव्हेन्स करू. कृपया या विषयाशी आम्ही सहमत नाही असे आपल्याला दर्शवित आहोत. ठराव वगैरे हा प्रकार नाही आहे. ठराव करा असा विषय ही नाही आहे. या विषयाशी आमचे सहमत नाही. असे या ठिकाणी सभापती महोदय मी नमुद करतोय. धन्यवाद.

मिलन म्हात्रे :-

सभापती महोदय, मला या विषयावर बोलायचे आहे. सन्मा. जेष्ठ आमचे नगरसेवक धनराजजी अग्रवाल बोलले शिवमुर्ती नाईक साहेबांनी रस्त्यावरची सर्व जागा डिमॉलीश करून आता जागा राहिलेल्या नाही आहेत. परंतु नगररचना विभाग आपल्याकडे आहे. आपण महापालिकेची जेव्हा प्रत्येक बांधकामाला परवानगी देत असतो इमारतीच्या प्लानमध्ये आणि सन्मा. जिल्हाधिकारी जी एन.ए. ऑर्डर आपल्याला म्हणजे एन.ए. तहसीलदार मंजूर करत असतात. यामध्ये मला आठवते माझ्या बिल्डिंगच्या प्लानमध्ये ही अट होती की, आपण बांधत असलेल्या इमारतीचे रॉ मटेरीयल जे कच्चे बांधकाम मटेरीयल हे सार्वजनिक रस्त्यावर टाकू नये. हे बांधकाम मटेरीयल आपल्या खाजगी प्लाटमध्ये ठेवावे अशी त्या अधिनियमामध्ये अट टाकलेली असते आणि त्या अटीला अधिन राहून आपल्याला परवानगी दिली जाते. ऑलरेडी ते जे दोन नंबर म्हणतात जो बांधकामाची परवानगी घेतो त्या परवानगीमध्ये हे अंर्तमूत आहे की, त्याने त्याच्या खाजगी प्रिमायसेसमध्ये मटेरियल टाकावे. म्हणजे त्याच्यात मिलन म्हात्रेचे सुद्धा आले. आम्ही इमारती बांधल्या त्या आमच्या खाजगी जागेतच मटेरियल होते आणि तो जो रस्त्यावरचा प्रश्न आला, खाजगी आणि रस्त्यावर असे दोन प्रकार आहेत. परवानगी त्या टर्मसला अधिन राहूनच दिली आहे. त्यामुळे हा महानगरपालिकेच्या रस्त्यावरती जो कोण मटेरियल टाकेल म्हणजे ही जी रक्कम आहे या रक्कमेशी मी आपल्याशी सहमत नाही आहे. तुम्ही वीस रूपये घ्या, दहा रूपये घ्या. परंतु हे काहीतरी आकारा. मी अगोदर बोललो आमच्या येथे आपण चांगले संडास बांधून दिले पण लोक उघड्यावर बसतात. सफाई काम करणारा सुद्धा कामगार आहे आणि तो पण माणूस आहे. तसेच भाईदरला जो मुस्लिम कबरस्तानला जायचा जो रोड आहे. तिथे बी.एस.ई.एस. चे लाईट लागले आहे. तो रस्ता तसे बघायला गेले तर नगरपालिकेने खर्च करून गटार बांधले आहे. त्याच्यावरच्या लाईटचे नगरपालिका पैसे भरते. परंतु ह्या रस्त्यावरती माझ्या वार्डमध्ये मोठे-मोठे सिरॉमिक्स विकणा-यांचे दुकाने आहेत दोन-दोन, तीन-तीन ट्रक रेती, खडी, विटा हे तिथे स्टॉक केलेला आहे. मुस्लिम बांधव ज्या वेळेला अंत्ययात्रा घेउन जातात त्यावेळेला त्यांना ह्या मटेरियलमुळे जाता येत नाही. हे सुद्धा वास्तव आहे. आपल्या वार्डमध्ये चिराग नावाची बिल्डिंग आहे तिथे पोद्दार हायस्कूलमध्ये नेणा-या महिला आपल्या लहान मुलांना घेउन पलीकडे जातात. त्या एरियात येणा-या महिला नाझरेथ चर्चमध्ये येतात व त्याच्यासोबत लहान मुले असतात. त्या ठिकाणी उघड्यावर लघुशंका करायला अनेक महाभाग दिवसरात्र उभे असतात. तिथे आपण दोन सिट पुरुषांकरिता आणि एक सिट महिलांकरिता मुतारी बनविण्याचे काम आपण सुरु केले आहे. तिकडच्या नागरिकांनी येउन त्याला विरोध केला की, येथे मुतारी बनविण्यात येउ नये आणि हे श्री. लटके नावाच्या ठेकेदाराने चालू केलेले काम नगरपालिकेचे त्यांनी बंद पाडले. इन्टेन्शन एवढेच होते की, महिला नाक दाबून लहान मुलांना घेउन जातात, उघड्यावरती लोक नगर अवस्थेत लघुशंका करत असतात आणि ह्याची शिस्त कुठेतरी लागली पाहिजे. रक्कम तुम्ही जी पन्नास रूपये दिली आहे ती पाच रूपये करा. दोनशे रूपये दिले आहे ते वीस रूपये करा. जी रक्कम दिली आहे त्या रक्कमेशी मी सहमत नाही आहे. पण मुंबई महानगरपालिकेचा मधाशी उल्लेख झाला, मुंबई महानगरपालिकेला रेल्वेच्या प्लॅटफॉर्मवर थुंकणा-यांवर, सिगारेट पिणा-यांवर, पान खाउन थुंकणा-यांवर या सर्वावर शास्ती लावलेली आहे. त्याकरिता तुम्ही रक्कमा एवढया घेउ नका. पण पाच रूपये घेतल्याने माणसाला वाटते की, नाही हे मी केले नाही पाहिजे आपल्याकडून दहा रूपये घेतले.

मा. सभापती :-

हा विषय नामंजूर आहे तर मग कशाला दहा आणि पाच रूपये.

मिलन म्हात्रे :-

मंजूर, नामंजूर आपण कुठे केला.

मा. सभापती :-

विषय नामंजूर केला आहे.

मिलन म्हात्रे :-

हा विषय मंजूर किंवा नामंजूर करताना आपण ह्या सगळ्याचा विचार करा की ह्या रक्कमा या रक्कमांमध्ये आम्ही आपल्यांशी सहमत नाही. त्या रक्कमा परत सुधारित करून सभागृहापुढे आणा. कारण शहराला शिस्त ही लागली पाहिजे. या मताचा मी आहे.

आसिफ शेख :-

सभापती साहेब, या ठिकाणी प्रकरण १८६ सार्वजनिक ठिकाणी रस्त्यावर कचरा टाकणे, थुंकणे, प्रातःविधी करणा-या व्यक्तिंकडून सेवा शुल्क आकारणेबाबत हा विषय आला. सन्मा. सदस्य मोहनजी पाटील, धनराजजी अग्रवाल आणि सन्मा. सदस्य मिलनजी म्हात्रे यांनी या ठिकाणी आपले मनोगत व्यक्त केले आहे. यामध्ये टिपणी जी सादर केली त्या टिपणीमध्ये स्पष्ट असे म्हटलेले आहे की, मुंबई पोलीस अधिनियम १९५१ चे कलम २२ (१) मधील तर मग ते अधिकार पोलीसांना आहेत. ते अधिकार आपण आपल्या अधिकाऱ्यांना द्यायचे आहे. आपल्या अधिनियमान्वये जे निर्णय स्थायी समितीने घ्यायला पाहिजे ते स्थायी समितीने घेतलेच पाहिजे आणि जे अधिकार मा. महासभेचे आहेत ते मा. महासभेने घेतलेच पाहिजे. मला वाटते हा धोरणात्मक निर्णय आहे आणि धोरणात्मक निर्णय घ्यायचे सर्व अधिकार मा. महासभेचे आहेत असे मी वारंवार सांगतो. जे अधिकार ज्याचे आहे त्याने त्याचा पूर्ण वापर केला पाहिजे.

मिलन म्हात्रे :-

या विषयाला स्थायी समितीचाच अधिकार आहे.

आसिफ शेख :-

धोरणात्मक निर्णय घेण्याचा मा. महासभेचा अधिकार आहे.

मोहन पाटील :-

या विषयावर सभापती साहेबांनी रूलिंग दिली आहे.

मिलन म्हात्रे :-

आपण हा विषय दुरुस्ती करून पुन्हा आणा आणि हा विषय नामंजूर केला आहे का मंजूर केला आहे.

मा. सभापती :-

सदरचा विषय नामंजूर करण्यात येत आहे.

दिनेश नलावडे :-

सभापती महोदय, आपण या विषयावर अगोदर निर्णय घेतलेला आहे. आज आपण दुकानाच्या बाहेर जे सामान ठेवतो ते तर उचलायचेच आहे. परंतु तुम्हाला सांगतो ह्याच्यामध्ये आपले जे कर्मचारी आहेत ते त्या दुकानवाल्यांकडून हफ्ते घेऊन तिथे सामान ठेवले जातात आणि आता देखील आपल्याकडे जे विषय येतात त्याचा आपण परत ठराव करणारच आहोत आणि परत परत ते काम योग्य करत नाही. फुटपाथ खाली करण्याचा ठराव आपण केलेला आहे. परंतु फुटपाथ केव्हा खाली झाले तर केव्हा खाली झालेलच नाही आहे. आम्ही त्याच्यावर वारंवार पत्र दिलेले आहे. लोकांना चालायला जागा नाही आणि परत आपल्याकडे विषय आलेला आहे ही चांगली गोष्ट आहे. शेवटी ह्याच्यातून निर्माण काय होणार आहे. तर कर्मचारी जाणार पैसे घेणार, हफ्ते घेणार. मी तुम्हीला सांगतो नवघर रोडवर फुटपाथची महिन्याला दहा हजार रुपयाची वसूली आहे.

कल्याण केळकर (मा. उपआयुक्त सां.) :-

सन्मा. सदस्य आपण जे व्यक्त केलेले आहे हफ्त्याबाबतची माहिती त्याबाबत प्रशासन आपल्याशी असहमत आहे. अशा त-हेची तक्रार प्रशासनाला कधीही आलेली नाही आणि तक्रार आली असेल तर त्याची निश्चित चौकशी केली जाईल. परंतु प्रकरण क्र. १८६ हे प्रकरण सभागृहापुढे येण्याचे मुळ कारण असे की, पोलीस अधिनियमानुसार ॲलरेडी मा. जिल्हा पोलीस अधिकार यांनी अधिकार नगरपालिकेच्या अधिकाऱ्यांना दिलेले आहेत आणि हे अधिकार दिल्यानंतर त्यांच्यासंबंधित दंडाची जी तरतुद जी आहे ती ठरविण्याचे अधिकार आम्ही प्रशासनाच्यावतीने आपणाकडे शिफारस केलेले आहे की, त्याला दंड किती आकारावे तर यामध्ये काही नगरसेवकांनी व्यक्त केले की, काही भागाला शौचालयाची व्यवस्था नाही आहे. तसा प्रभाग वगळून इतर प्रभागामध्ये जसे मिलनजी म्हात्रे यांच्या प्रभागामध्ये फिरत असताना माझ्या असे निर्देशनास आले मी आणि आमचे एस.आय. होते. वरून कचरा एका बाईने आमच्या डोक्यावर फेकला तर ह्याच्याशी सभागृह किती सहमत राहणार? कचरा जाणूनबुजून गटारामध्ये टाकणे याच्याशी सभागृह सहमत आहे का? काचेची भांडी तुटल्यानंतर ते कुठे टाकावे.

मोहन पाटील :-

साहेब, मुकादम व कर्मचारी जागेवर नसतात. ही वस्तुस्थिती आहे. मुकादमला जर भेटायचे असेल तर त्यांना जाउन शोधावे लागते ही परिस्थिती आहे. साहेब आम्ही आपली पोटतिडकी मानतो आम्हाला आपण बोलायला लावू नका. मधाशी नलावडेजी बोलले हफत्याची तक्रारी ते देत नाही ते त्यांचा ही मोठेपणा आणि आमचा ही मोठेपणा आहे. दोनशे रूपये गाडीचे घेतात. गाडी बाजूला घेऊन चला, दोनशे रूपये द्या कारण साडे बाराशे रूपये घ्यायचे आहे आम्हाला ना. दोनशे घ्या आणि गाडी गेल्यावर लावतो गाडी पुन्हा.

कल्याण केळकर (मा. उपआयुक्त सां.) :-

अशा स्वरूपाची तक्रार आली तर प्रशासन निश्चितपणे कार्यवाही करेल आणि आपल्याला माहिती असेल अनेक रस्त्यावर मोठ्याप्रमाणात सिमेंट, विटा पडून राहतात. ते महिना महिनाभर पडून असतात.

आसिफ शेख :-

सभापती साहेब, मला असे म्हणायचे आहे की, आपण जर ठराव केला तरच कार्यवाही करू शकतो का? जे आपले अधिकार आहे ते आपले अधिकार आपण वापरा. आपल्या अधिकारावर कोण गदा आणतोय. तर गदा कोण आणतच नाही. आपल्याला जे दिसते त्याप्रमाणे कार्यवाही करायला आपण सक्षम आहात. ठरावाची आवश्यकता नाही असे मला म्हणायचे आहे आणि मिलनजी म्हात्रे सोबत आपण सांगितले आम्ही गेलो आणि त्या बाईंने कचरा टाकला.

कल्याण केळकर (मा. उपआयुक्त सां.) :-

प्रशासनातर्फ सुचवायचे आहे ते आम्ही सुचविले आणि आता आपल्याला काय सजेस्ट करायचे आहे ते आपण करावे.

मोहन पाटील :-

सभापती महोदय, आपण हा विषय नंतर घ्या.

याकुब कुरेशी :-

सभापती साहेब, मी तर त्याच्या ही पुढे जाउन सांगू इच्छितो की, असा जर कचरा आणि असे जर सामान आढळले आणि आपण उचलून आणले तर डबल खर्च त्या व्यक्तीकडून वसूल करून घ्या. असे मी तुम्हाला सांगू इच्छितो.

रिटा शाह :-

साहेब, ह्या विषयावर रूलिंग काय आहे.

मा. सभापती :-

सदरचा विषय नामंजूर करण्यात येत आहे.

रिटा शाह :-

केळकर साहेब, माझी एक सूचना आहे की, सदर विषयामध्ये आपण जे दोन-तीन गोष्टी नमुद केलेल्या आहेत त्याच्यावर सभागृहाने विचार करायला पाहिजे. कारण माझ्या वार्डमध्ये दोन झोपडपट्टी आहे. रेल्वेट्रॅक जवळ आपल्याकडे अजून पर्यायी जागा नाही स्टेशनला जाण्याकरिता. लोक रेल्वेट्रॅकवरून जातात. तिथे महानगरपालिकेचा रस्ता नाही आहे. तिथे दोन झोपडपट्टी आहे आणि तिथे रस्त्यावरच लोक खरोखर बसवतात. तिथे शौचालय आहे तरी देखील ते लहान मुलांना तिथेच बसवतात. आपल्या शहराला चांगले वळण लागले, डिसीप्लीन लागले, साफसफाई होणे याच्यासाठी खरोखर काहीतरी नितीनियम पाहिजे. काहीतरी कडक कार्यवाही पाहिजे. आपण आपल्याकडे हा जो सदर विषय आणलेला आहे तर सभागृहाची अशी मान्यता आहे की, तिथे मी हफताबाजी बोलणार नाही. कारण माझ्याकडे असे काही प्रकरण नाही. असे प्रकरण आले तर मी नक्की पकडून आणणार एवढी डेरिंग माझ्यामध्ये आहे. माझ्या बोलण्याचा अर्थ एवढाच आहे की, रस्त्यावर प्रातःविधी करणे, बिल्डिंग रिपेरिंग करायला घेतले तर मटेरियल रस्त्यावर ठेवणे, जे दुकानदार सिमेंट वगैरे विक्री करतात ते त्यांची दुकान सोडून आपल्या रोडवर मटेरियल ठेवतात, जे दुकानदार आपले दुकान सोडून फुटपाथवर सामान लावतात. ह्या सर्व गोष्टीला नितीनियम लागून डिसीप्लीन आपल्या शहराला लागायला पाहिजे याकरिता कडक कार्यवाही करायला पाहिजे. परंतु हे कडक कार्यवाही करताना आपण त्याच्यामध्ये वीस रूपये घेणार की दोनशे रूपये घेणार ते महत्त्वाचे नाही आहे. त्याची पावती भेटायला पाहिजे आणि त्याच्यावर नेमलेले कर्मचारी त्यांची शहानिशा व्हायला पाहिजे कारण नाहीतर नलावडे साहेबांनी सांगितले हफतेखोरीचे तसे प्रकरण घडायला

नाही पाहिजे. मला असे वाटते की, सदर विषय व्यवस्थितरित्या दर सुधारित करून पुढच्या सभेत आणायला पाहिजे.

मा. सभापती :-

ह्याच्यापुढे आयुक्त साहेबांनी सांगितले आहे की, रस्त्यावर सर्व काम कुठल्याही पार्किंगवर असलेल्या गड्या वगैरे आहेत ते उचलून आणणारच आणि रस्त्यावर कुठलेही सामान असेल ते उचलून आणणारच आणि आयुक्त साहेबांना ते भागच आहे. सचिव साहेब पुढचा विषय घेण्यात यावा.

प्रकरण क्र. १८६ :-

सार्वजनिक ठिकाणी रस्त्यावर कचरा टाकणे, थुंकणे, प्रातःविधी करणा-न्या व्यक्तिंकडून सेवा शुल्क आकारणेबाबत.

ठराव क्र. १८७ :-

मा. रस्थायी समिती सभेच्या निर्णयानुसार सदरचा विषय नामंजुर करण्यांत आलेला आहे.

(प्र. सचिवांनी प्रकरण क्र. १८७ चे वाचन केले.)

जोजफ घोन्सालवीस :-

सभापती महोदय, नाईक साहेब नगरपालिकेवा वेळ देउन उपविधी शिकविण्यासाठी जातात आणि केळकर साहेब आपण पण मुख्याधिकारी होता व नाईक साहेब आयुक्त होते तसेच पाणपट्टे साहेब आहेत उपआयुक्त म्हणून तर तुम्ही सर्व एकत्र मिळून उपविधी तयार करा. तुम्ही सक्षम नाही का? प्रत्येक वेळेला हा अधिकारी नेमा तो अधिकारी नेमा. हे काय लावले आहे.

मिलन म्हात्रे :-

सभापती साहेब आपण हा जो विषय आणला आहे त्याच्याने असे रिफलेक्ट होते की, आपल्याकडे जे उपआयुक्त दर्जाचे अधिकारी आहेत आणि ही उपविधी माझ्याकडे आहे. ती आहेच तशी आहे काही नव्याने बनविली नाही फक्त वरचे टायटल बदलले. फक्त थोडासा बदल केलेला आहे. एवढे अधिकारी असताना परत आणखीन सात हजार रुपयाचा पगार, वाहन, बसायला केबीन हा अन्य खर्च देण्यापेक्षा ह्या विषय क्र. १८७ वर माझी उपसुचना अशी आहे की आपल्याकडे शिवमुर्ती नाईक साहेब आहेत त्यांना असेही आता दुसरे चार्ज नाही आहे. अतिक्रमण आणि हाऊस टॅक्स तर त्यांच्या नावाची मी शिफारस करत आहे. ही जी नविन नियुक्ती आहे ती करू नये असे मी सांगतोय.

आसिफ शेख :-

मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९ मधील नियम ४५४, ४५५, ४५६ अन्वये मिरा भाईदर महानगरपालिकेचे विविध खात्याचे उपविधी, नियम व विनियम तयार करणे गरजेचे आहे, आवश्यक आहे. ठाणे महानगरपालिका, नवी मुंबई महानगरपालिका, भिंवंडी महानगरपालिका, पुणे महानगरपालिका आणि राज्यातील इतर महानगरपालिका यांचे नियम, उपविधी व विनियम तयार आहेत त्याप्रमाणे अंमलबजावणी, कार्यवाही सुरु आहे. आपल्या मिरा भाईदर महानगरपालिकेचे विविध खात्याचे नियम, उपविधी व विनियम लवकरात लवकर तयार करणे अत्यंत गरजेचे आहे. आपल्या महानगरपालिकेत श्री. शिवमुर्ती नाईक उपआयुक्त आहेत आणि ह्यापुर्वी ते मिरा भाईदर नगरपालिकेचे तत्कालिन मुख्याधिकारी होते नंतर प्र. आयुक्त म्हणून त्यांनी कामकाज पाहिले आणि आता उपआयुक्त म्हणून कामकाज पाहत आहेत. तसेच ते महाराष्ट्रातील मुख्याधिकारी ह्यांचे अध्यक्ष आहेत. त्यांना कामाचा, ज्ञानाचा आणि सर्व त-हेचा अनुभव, कायद्याचा सर्व त-हेचा अनुभव त्यांना आहे, जास्त अनुभव आहे. ते अत्यंत सक्षम आहेत. याठिकाणी शिवमुर्ती नाईक उपआयुक्त यांना अतिरिक्त जबाबदारी या कामासाठी सोपविण्यात यावी. असा मी ठराव मांडत आहे.

कल्याण केळकर (मा. उपआयुक्त सो.) :-

सन्मा. सभापती साहेब यांच्या सहमतीने बोलतोय, श्री. राजपाठक साहेब हे सेवा निवृत्त अवर जिल्हाधिकारी आहेत. ठाणे महानगरपालिका, नवी मुंबई महानगरपालिका, कल्याण महानगरपालिका या जवळ जवळ ठाणे जिल्हातील सर्व महानगरपालिका यांच्या उपविधी त्यांनी तयार केल्या आहेत. नवी मुंबई महानगरपालिकेचे काम त्यांचे अंतिम टप्प्यामध्ये सुरु आहे आणि वेळोवेळी याच्यासाठी जो पाठपुरावा करावा लागतो आणि पाठपुरावा करून हे उपविधी मान्य करून आणणे येथर्पर्यंतची जबाबदारी आणि त्याच्यामध्ये वेळोवेळी बदल करणे आणि ते कायदेशीर आणि विधी संपन्न असे ते असायला पाहिजे. त्या दृष्टीने राजपाठक हे त्या उपविधीतील तज्ज्ञ असल्यामुळे याप्रस्तावाचा या सभागृहाने विचार करावा.

आसिफ शेख :-

सभापती साहेब, या ठिकाणी ठराव झालेला आहे आणि सभागृहाला खुलासा देण्याची आवश्यकता नाही आहे अस सर्वांचे ठरावाप्रमाणे मत आहे.

प्रकरण क्र. १८७ :-

मिरा भाईंदर महानगरपालिकेच्या विविध खात्याचे उपविधी, नियम व विनियम इत्यादी बनविणेसाठी श्री. प्र. द. राजपाठक, अवर जिल्हाधिकारी (निवृत्त) यांची मानधनावर नेमण्यक करणेबाबत.

ठराव क्र. १६८ :-

मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९ मधील नियम ४५४, ४५५ व ४५६ अन्वये मिरा भाईदर महानगरपालिकेच्या विविध खात्याचे उपविधी, नियम व विनियम तयार करणे आवश्यक आहे.

ठाणे महानगरपालिका, नवी मुंबई महानगरपालिका व भिंवंडी महानगरपालिका यांचे नियम, उपविधी व विनियम तयार आहेत. त्याप्रमाणे मिरा भाईदर महानगरपालिकेच्या विविध खात्याचे नियम, उपविधी व विनियम लवकरात लवकर तयार करणे अत्यंत गरजेचे आहे.

आपल्याकडे श्री. शिवमुर्ती नाईक हे वरिष्ठ अधिकारी असून त्यांना अनुभव अधिक आहे. म्हणून त्यांचेकडे महापालिका नियम, उपविधी व विनियम तयार करणेची अतिरिक्त जबाबदारी सोपविण्यांत यावी असा ठराव मांडत आहे.

सूचक :- श्री. आसिफ शेख. अनुमोदन :- श्री. मिलन व. म्हात्रे.

ठराव सवार्नमते मंजुर

मा. सभापति

थायी समिती सं

आ भाईंदर महानगरपाली

(चे वाचन केले.)

जोर्जीस :-

सन्ता

सुभाषचंद्र बोस मैदानावर लाल मातीचा पुरवठा करण्याकामी आपण एक निविदा काढली होती. आपणांस कदाचित माहिती असेल आपल्याच अध्यक्षतेखाली काही महिने अगोदर हाच विषय चर्चेला आलेला होता. त्यावेळेला मी जो ठराव दिलेला होता त्या ठरावामध्ये स्पष्ट आज ही इतिवृत्तांतामध्ये नोंद आहे की, सुभाषचंद्र बोस मैदानावरती लाल माती, खेळण्यासाठी पीच आणि एक छोटीशी शेड पॅकेलियन बॉक्स करिता ठरावामध्ये या सर्व गोष्टी नमुद असताना टेंडर काढताना फक्त लाल मातीचे टेंडर काढण्यात आले. ह्याच्यामध्ये आणखीन एक मी तुमच्या निर्दर्शनास आणु इच्छितो की, प्रकरण क्रमांक २८ वर नवघर तलावात लाल माती, शेणखत व सफेद रेती पुरवठा करणे याच्यामध्ये लाल मातीचा प्रति ग्रॅंस ३२४ रुपये आहे. ३२४ रुपयाप्रमाणे निविदा मंजूर झालेली आहे आणि ह्याच्या दोन पान आधी ६२० रुपयाने लाल मातीची निविदा मंजूर केलेल्या आहेत. एक निविदा भाईंदर पुर्वची व एक निविदा भाईंदर पश्चिमेची आहे आणि दरामध्ये जर आपण तफावत बघितली तर जवळ जवळ डबल दुप्पट रेट आहे. तर मला वाटते एक तर ह्याच्यामध्ये अशी चुक केलेली आहे की, लाल मातीचे टेंडर काढलेले होते तिथे अद्यावत इकडच्या सोयी सवलती उपलब्ध करायच्या आहेत ते टेंडरमध्ये कुठेही नमुद नव्हते. दुसरी गोष्ट भाईंदर पुर्वला जे टेंडर ज्या कंपनीला दिले गेले आहे.

शरद पाटील :-

मा. सदस्य हॅरल बोर्जीसजी पहिले १८८ या विषयावर चर्चा होउ दे. त्यांच्यानंतर आपण ह्या विषयावर बोला. १८९ हा विषय नंतर आहे.

मा. सभापती :-

त्यांना बोलू घ्या. हे दोन्ही विषय अवलोकनाचेच आहे.

हँरल बोर्जिस :-

सभापती साहेब, सदर ठेकेदारास आपण बोलवावे आणि जर ह्या दराने माती पुरवठा करण्यास जर तयार असेल तर मला वाटते आपण लाल माती पूरवठ्याचा जो विषय आहे. जी आपण निविदा मंजूर

केलेली आहे त्याच्यावर कृपया आपल्या शहरअभियंत्याचे किंवा इतर कनिष्ठ अभियंता असेल तर कृपया त्यांना खुलासा करायला सांगा.

धनराज अग्रवाल :-

लाल मातीचे दोन रेट आलेले आहे. एक सहाशे वीस आणि एक चारशे दहा. दोघांत एवढी तफावत आहे तर त्याच्यात फेरविचार व्हावा.

रिटा शाह :-

साहेब, एक शंका आहे. प्रभाग क्रमांक -२० मध्ये आकाशगंगा, बिजली, बादल, बरखा इत्यादी इमारती येतात. सी.सी. पाथवे म्हणजे बिल्डिंगच्या आतमध्ये बनविणार आहात की बाहेर? हा आपला रस्ता आहे का कोणाचा रस्ता आहे. हा रहदारीचा रस्ता आहे का बिल्डिंगचा परिसर आहे?

शरद पाटील :-

या विषयी सर्वांना अडचण आहे.

रिटा शाह :-

सोसायटी आम्हीपण तुम्हाला हॅण्ड ओव्हर करू. पण तो परिसर आतमधला आहे.

शरद पाटील :-

आपण ह्याच्यावर नक्की काय तो निर्णय द्या.

रिटा शाह :-

तुम्ही आतमधले बोलता तर आम्ही पण आमच्या सोसायटीचे तुम्हाला देऊ. आम्ही तुम्हाला तो रस्ता हॅण्ड ओव्हर करून देऊ. घ्या तुम्ही आमचा रस्ता. साहेब, ते आतमधला परिसर आहे ते कसे ताब्यात दिले असेल. तो नगरपालिकेचा रस्ता नाहीच, आम्हाला तुम्ही लेखी द्या. तुम्ही पाथवे बनवायचे लिहिले आहे पण लादया कुठे लावणार आहे.

आसिफ शेख :-

सिटी इंजिनिअर साहेबांनी सही बघून केली का? बघून केली असेल तर पुन्हा खात्री करा. कारण काय आहे आपण जे ठराव करतो त्या ठरावप्रमाणे कार्यवाही होतच नाही. मनात आले त्याप्रमाणे काम चालले आहे. याठिकाणी प्रकरण क्र. १८९ मध्ये आयुक्त साहेबांच्या मंजूरीने अवलोकनाचे विषय आले आहे आणि सन्मा. सदस्य हऱ्हलजी बोर्जीस यांनी गंभीरपणाने बाब निर्दशनास सभागृहात आणलेली आहे. तरी आपण विषयाचे गांभीर्य घेत नसाल तर मला वाटते सिटी इंजिनिअर साहेब हे सर्व चुकीचे आहे. आपल्याला येथे सिटी इंजिनिअर नेमल्यानंतर गांभीर्याने आणि शहराच्या विकासासाठी काम केले पाहिजे. पण तसे काय होतच नाही. सन्मा. सदस्यांनी गंभीर बाब निर्दशनास आणलेली आहे की भाईदर पश्चिम सुभाषचंद्र बोस मैदान लाल माती पुरवठा करणे. राणावत कन्स्ट्रक्शनला ठेका दिला आहे सहाशे वीस रुपये प्रति प्राप्त आणि पुढच्या ह्याच्यामध्ये नवघर तलावात लाल माती, शेणखत व सफेद रेती पुरवठा करणे त्याचे सिमरन इन्टरप्रायजेस ३२४ म्हणजे एक ठेकेदार ३२४ ने पुरवू शकतो आणि तुम्ही दिले आहे ६२० ने तर हे काय चालले आहे. हे असे प्रकरण जर होत राहिले तर मला वाटते पुन्हा ठाणे महानगरपालिका आणि पुणे महानगरपालिकामध्ये जसे चालले आहे त्याप्रमाणे स्थायी समिती जबाबदार राहणार व अधिकारी हातवर करून मोकळे होतात. चालले काय आहे हे. ठराव आपण केलेला आहे मागच्या सभेमध्ये प्रकरण क्र. १७० मध्ये सुभाषचंद्र बोस मैदान सुस्थितीत ठेवणेकामी विविध व्यवस्था करणेकामी विचारविनिमय करणे. यामध्ये स्पष्टपणे असा ठराव चालले आहे. १५१ मध्ये घेतला आहे की, मिरा भाईदर महानगरपालिका हदीत भाईदर पश्चिम येथे सुभाषचंद्र बोस हे एकमेव खेळाचे मैदान असून सदर मैदानाचा वापर विविध क्रिडा स्पर्धा, मा. महापौर चषक स्पर्धा, विविध शालेय सांस्कृतिक कार्यक्रम पार पाढणे व स्थानिक मुले मोठ्या प्रमाणात वापर करत असतात. सदरचे मैदान सुस्थितीत ठेवण्यासाठी मैदानामध्ये लाल माती टाकून मैदान समतोल करणे, खेळपट्ट्या तयार करणे, रोलींग करणे इत्यादी कामे करावयाची आहेत आणि वरील सर्व कामांसाठी नऊ लक्ष एवढा खर्च अपेक्षित आहे आणि सदरचा खर्च करण्यासाठी लेखा शिर्षकाखाली पुरेशी तरतुद उपलब्ध आहे आणि याला ही सभा मंजूरी देत आहे. सुचक हऱ्हल बोर्जीस आणि अनुमोदन मिलनजी म्हात्रे आहेत आणि असे असताना देखील फक्त मातीचाच ठराव काढलेला आहे. त्याला रोलींग कोण करणार आहे? खेळपट्ट्या कोण तयार करणार? ही कामे कोण करणार आहे? सिटी इंजिनिअर साहेब आपण उत्तर द्या. आपण असेच झोपेत सह्या करतात का? सन्मा. खातेप्रमुखांनी आम्हाला या ठिकाणी उत्तर द्यायचे आहे.

कल्याण केळकर (मा. उपआयुक्त सो.) :-

सन्मा. सदस्य आपण आता जे बोलले ते अधिकाऱ्यांचा अवमान करण्यासारखा आहे.
आसिफ शेख :-

अवमान करण्याचा आमचा कोणताही प्रयत्न नाही. विभागप्रमुख सभेमध्ये असताना विभागप्रमुखांनी उत्तर द्यायला पाहिजे.

कल्याण केळकर (मा. उपआयुक्त सो.) :-

आपल्याला विनंती आहे की, आपण हा शब्द मागे घ्यावा.
आसिफ शेख :-

शब्द मागे घेण्याचा प्रश्नच उद्भवत नाही. मी चुकीचे काही बोललो नाही. संसदीय भाषेमध्ये मी बोलतोय. या ठिकाणी विभागप्रमुखांनी उत्तर द्यायला पाहिजे. अजून पर्यंत कोण तसे बोलत नाही ठिक आहे आपले सर्व खेळीमेळीच्या वातावरणामध्ये चाललेले आहे. ज्या चुका होतात त्यावर पांघरून घालण्याचे काम या ठिकाणी आहे का? सन्मा. सदस्य बोलले त्यांची गंभीर दखल घेतच नाही.

शरदचंद्र वैरागडे :-

सन्मा. सभापती साहेब, आता जे बोलले तसे झोपेत कधी सह्या करत नाही आणि आपण आम्हाला केबिनमध्ये कधी झोपलेले पाहिले असेल तर तसे आपण सांगावे. हे असे शब्द आहेत ते वापरण्याच्या अगोदर आपण विचार करावा की खरोखर झोपले होते का? ह्या रेटमध्ये मी तुम्हाला सांगायला तयार आहे. आयटम क्रमांक - २८ आहे त्याच्यामध्ये जर तुम्ही बघितले लाल मातीचा जो रेट आहे तो हायएस्ट रेट ५९१ आहे आणि त्याच्यामध्ये भरपूर स्पर्धा झालेली आहे ५९१, ५८०,५७५ आणि मग ३२४ रूपये. हा ३२४ रूपये हा जो रेट आहे तो सुसायडल रेट आहे. ३२४ च्या जवळपास कोणीही दिसत नाही तो वाजवी रेट नाही पण तो लोअरेस्ट असल्यामुळे एक्सेप्ट केलेला आहे. दुसरे सातशे ते साडे सातशे मार्केट रेट आहे.

हॅरल बोर्जीस :-

सन्मा. सभापती साहेब, शहरअभियंताने जी माहिती दिली तर माझ्या माहितीप्रमाणे ह्या दोन्ही कंपनी एकाच ठेकेदाराचे आहेत अशी माझी माहिती आहे. जर तुम्हाला अधिक माहिती असेल तर तुम्ही त्याचा खुलासा करा. जर एकच ठेकेदार दोन कंपनीच्या नावे दोन वेगवेगळी निविदा घेतो आणि एका ठिकाणी जर ३२४ रूपये दर देतो.

आसिफ शेख :-

आपण काय चेक करणार तर नगरपालिकेचे हित बघणे हे आपले काम आहे आणि नगरपालिकेच्या हिताच्या विरुद्ध आर्थिक महसुलाच्या दृष्टीकोनातुन जर ह्याच्यातुन काहीतरी चुक झाली तर त्याला सर्वस्वी आपण जबाबदार राहणार आहे आणि ते सन्मा. सदस्यांनी निर्दशनास आणुन दिले आहे. असे असताना देखील आपण दुसऱ्या मुद्यावर हात घालता असे बोलले आणि तसे बोलले. आम्ही काय बोललेलो आम्ही भावनेच्या भरात आणि तुम्ही चेक करताना काय चेक केले असा प्रश्न आम्ही आपल्याला विचारला आहे आणि नगरपालिकेच्या हिताच्या विरुद्ध जर तुम्ही काम करत असाल तर ऑन रेकॉर्ड तुम्ही काम करत असाल. आपण बांधकाम विभागावर नियंत्रण ठेवा. विभागप्रमुख या नात्याने तुमची जबाबदारी आहे.

शरदचंद्र वैरागडे :-

हा जो रेट आहे ६२० तो पुर्ण सप्लाय करून, स्प्रेड करून, रोलिंग करून इनकल्युड आहे आणि तो जो रेट आहे ३२४ फक्त सप्लायचा आहे.

कल्याण केळकर (मा. उपआयुक्त सो.) :-

६२० हे विथ रोलिंग आहे. रोलिंग त्यानेच करायचे आहे.

हॅरल बोर्जीस :-

अनुक्रमांक -२८ मध्ये स्पष्ट आहे नवघर तलावात लाल माती, शेणखत, सफेद रेती पुरवठा करणे तिथे कुठे असे सुचवले आहे स्वंयस्पष्ट असे काही नाही. सभापती साहेब, माझी आपणांस विनंती आहे की, सदर ठेकेदाराला आपण बोलवा त्याच्याशी वाटाघाटी करा आणि त्याच दराने तो करायला तयार असेल तर त्यालाच करू द्या. आमची कुठे हरकत नाही. पण एकच ठेकेदार जर दोन वेगवेगळ्या दराने एवढया तफावतीने जर काम करायला तयार असेल.

आसिफ शेख :-

आजपर्यंत आम्ही जे योग्य वाटेल तेच याठिकाणी बोललेलो आहोत आणि नगरपालिकेच्या हिताच्या विरुद्ध जर तुम्ही काम करत असाल तर त्याला जबाबदार कोण? आम्ही जबाबदार धरायचे का?

प्रशासनाची बाजू आम्ही किती वेळा घेणार? हे ऑन रेकॉर्ड बोलत आहे ना. सन्मा. सदस्यांचे असे मत आहे की ठेकेदारांना वाटाघाटीसाठी बोलवा आणि ते ३४० रुपयाप्रमाणे करायला तयार असेल तर घ्या.

हँरल बोर्जीस :-

हे काम आहे ते व्हायला पाहिजे. पण हा दर वाजवीपेक्षा जास्त वाटतो. आपण ठेकेदाराला बोलवा त्यांच्याशी वाटाघाटी करा.

कल्याण केळकर (मा. उपआयुक्त सां.) :-

सन्मा. सदस्य हा विषय मा. आयुक्त साहेब यांनी अवलोकनासाठी ठेवलेला आहे. तथापि आपणांस वाटत असेल तर मा. आयुक्त साहेबांशी चर्चा करून संबंधित दोन्हीही ठेकेदारांना लवकरात लवकर बोलावून दर कमी होत असेल तर तशी कार्यवाही करावी. ह्याच्यामध्ये लाल माती व रोलर सुद्धा हा शब्द घाला.

मिलन म्हात्रे :-

सभापती महोदय, येथे जे सन्मा. नगरसेवकांची नावे दिली आहेत. ती नगरसेवक निधीकरिता दिली आहेत. खाली काही ठिकाणी डबल नगरसेवकांचीदेखील नावे आहेत आणि रक्कम डबल वाढली आहे. आपला नगरसेवक निधी दोन लाख रुपये आहे आणि वरची जी रक्कम आहे ती आपण कुठल्या खाली घेतली आहे. ह्याच्यामध्ये सन्मा. मायरा मॅडोन्सा ह्यांच्या वार्डमधले आहे भाईदर पश्चिम प्रभाग क्रमांक - १७ तर त्या जाळया आपण कुठे बसवणार आहे. स्पेसिफिक काही एरिया नाही काही दिले नाही. बहुतेक ती कामे झालेली आहेत. ह्याच्यामध्ये माझी एक तक्रार होती काही ठिकाणच्या जाळया चोरीला गेलेल्या आहेत आणि त्या काही ठिकाणी लागलेल्या आहेत. त्याचे अजून उत्तर आलेले नाही.

हँरल बोर्जीस :-

सन्मा. सभापती साहेब, शेवटच्या पानावर शहरअभियंताची सही आहे आणि सही खाली परत एकदा इंग्रजीमध्ये लिहिले आहे प्लीज चेक ऑल द वर्क ऑफ वेस्ट अॅण्ड इस्ट ऑफ करेकट.

शरदचंद्र वैरागडे :-

हे आधी लिहिल होते आणि चुकून आपल्याला ओ.सी. देण्यात आलेली आहे.

मिलन म्हात्रे :-

साहेब, मग ते खोडून टाकायचे. त्यामुळे आमच्या मनात शंका निर्माण होते.

शरद पाटील :-

सभापती महोदय, रिटा शाह मॅडमनी जी शंका व्यक्त केली त्याचे नक्की नियम आम्हाला सांगा. जर प्रिमायसेस, प्रॉपटी जर सोसायटीचे असेल त्याच्यात आपण नगरसेवक निधीतून काम करू शकतो की नाही करू शकतो.

कल्याण केळकर (मा. उपआयुक्त सां.) :-

सोसायटीच्या मालकीच्या जागेत ज्या नगरपालिकेला, महानगरपालिकेला हॅण्ड ओवर केलेले नाही. अशा कोणत्याही जागेत आपण काम करू शकत नाही.

आसिफ शेख :-

नगरसेवक निधी हा स्वेच्छा निधी आहे.

कल्याण केळकर (मा. उपआयुक्त सां.) :-

नगरसेवक निधी हा स्वेच्छानिधी नाही आहे. स्वेच्छानिधी याचा अर्थ कुठलेही काम करावे असे नाही आहे कारण आपल्याला जो निधी मिळतो त्यासाठी विकासाची कामे ठरवताना नियम दिलेले आहेत तसे करावे. त्याप्रमाणे ह्याचेदेखील स्वेच्छानिधी असेल तरी तो नागरिकांच्या सोयीसाठी आहे आणि जे नागरी रस्ते आहेत त्यासाठी तुम्ही वापर करू शकता.

मा. सभापती :-

२९ तारखेला खास एका विषयासाठी सभा ठेवलेली आहे कारण येत्या गुरुवारी ३१ तारीख आलेली आहे म्हणून २९ तारखेला स्थायी समितीची सभा ठेवलेली आहे. सर्व सभासदांनी उपस्थित राहावे आणि तुम्हाला आजच्या आज अजेंडा देण्यात येईल.

शरद पाटील :-

साहेब, मला प्रकरण क्र.१८८ वर बोलायचे आहे. ज्या आपल्या गाड्या भाड्याने घेतो त्याचे भाडे किती मिळते?

डॉ. बावस्कर :-

चौदाशे पंचावन्न

शरद पाटील :-

चौदाशे पंचावन. आपल्या सर्व गाडया आता अव्हेलेबल आणि वर्किंग आहेत.

डॉ. बावस्कर :-

मा. सभापती महोदय, आपल्या गाडयांचे भाडे ठरवताना आपण भाडयाच्या गाडया घेण्यासाठी जी निविदा मागविली होती आणि निविदेत जो स्थायी समितीने दर मंजूर केला होता त्याच दराने आपल्या गाडयांचे भाडे आपण आकारतो आणि आपल्या सर्व गाडया सध्या चालू आहेत. सर्व गाडया अव्हेलेबल आहेत. आपल्या गाडयांवर वाहन चालक कमी होते म्हणून त्यावेळेला ही निविदा मागविण्यात आली होती म्हणून फक्त अवलोकनासाठी आयुक्त साहेबांनी मंजूर केलेले आहे आणि अवलोकनार्थ आपल्याकडे पाठविण्यात आलेले आहे. जर झायव्हर नसेल आणि गाडी बंद राहिली तर आपले चौदाशे पंचावन्न रुपये आपल्याला मिळू शकणार नाही म्हणून आयुक्त साहेबांच्या मंजूरीने हा अवलोकनार्थ आपणाकडे आणलेला आहे. आपल्या सर्व गाडया चालू आहेत आणि ठेकेदाराच्या बिलातून प्रत्येक दिवसाची १,४५५/- रुपये आपण त्यांच्या बिलातून कट करतो आणि त्यानंतरच त्यांना बिल अदा केले जाते.

शरद पाटील :-

दुसरा प्रश्न असा होती की, प्रत्येक ठेकेदाराला किती गाडया आपण नक्की केल्या आहेत की आपण एवढया गाडया ठेवल्या पाहिजेत.

डॉ. बावस्कर :-

यामध्ये मा. स्थायी समितीसमोर ज्यावेळी हा प्रस्ताव मंजूरीसाठी आणला होता त्यावेळी गोषवा-यामध्ये आणि ठरावामध्ये ही आपण नमुद केलेले आहे की, या प्रत्येक गटासाठी ज्यावेळेला त्या त्या विभागामध्ये पुर्वीच्या ठेका मंजूर होण्याच्या अगोदर ज्या गाडया चालू होत्या त्या त्या प्रभागामध्ये आपण त्या गाडया ठेवलेल्या आहेत.

शरद पाटील :-

आपण गाडयांची संख्या द्या. कारण डॉक्टर साहेब आपणाला सांगतो आमचा आरोप असा काही नाही आहे. पण आजच्या परिस्थितीमध्ये कचरा उचलला जात नाही. आपण या आपणाला मी दाखवितो. कच-याची एवढी भयानक परिस्थिती आहे आणि नलावडे साहेबांनी विषय मांडला तसा हफ्ता घेतात असे मी बोलत नाही. तिथे गाडी न्यायची नाही म्हणून कचरा वाहणारा आपला जो कर्मचारी आहे तो काय सांगतो मी तुमच्या गाडीतून येथून कचरा घेऊन जाईल मला दोनशे रुपये महिन्याला प्रत्येक गाडीमागे द्यायचे आणि हे असे सरासर चालले आहे.

डॉ. बावस्कर :-

साहेब, माझ्याकडे अशा या बातम्या आल्या होत्या मी त्या त्या ठिकाणी जावून शहानिशा केली. आता मी पुन्हा तशी शहानिशा करतो.

शरद पाटील :-

डॉक्टर साहेब आपल्याला माहित असेल मी आपल्याला सांगितले होते तिथे इंडस्ट्रीयल आहे, मातृछाया पर्यंत एक लॉरी एक ट्रक आपला हफ्त्यातुन दोन वेळा न्या मी रोज न्या म्हणून सांगत नाही. पण तो ही दोन वेळा जात नाही आहे.

डॉ. बावस्कर :-

त्याची व्यवस्था आपण करू. पुन्हा पाहणी करू. काही विभाग जे समावेश नसेल ते समावेश करण्यात येतील. तिथे ट्रक फिरायला जागा नाही असे आपण म्हणता तिथे आपण पुन्हा पाहणी करू.

शरद पाटील :-

त्या गल्लीत जायचेच नाही. मातृछाया येथे गाडी आली म्हणजे तिथेच विषय संपला. ईस्टला किती गाडया आहेत वेस्टला किती गाडया आहेत ते आपण मला सांगावे.

डॉ. बावस्कर :-

भाईदर पश्चिमेला दोन गाडया आहेत, नवघर रोडला दोन गाडया आहेत, खारी गावात दोन गाडया आहेत, मिरा रोडला तीन गाडया आहेत आणि मिरा ते चेन्नासाठी एक गाडी आहे. ह्या ज्या पुर्वीच्या आपल्या गाडया चालायच्या त्याच गाडया आपण त्यांना त्या त्या ठिकाणी आपल्या गाडया वापरत राहाव्यात, आपल्या गाडयांचा खर्च वसूल व्हावा त्यासाठी आपण ही व्यवस्था केलेली आहे. मध्यांतरीच्या काळामध्ये मा.

स्थायी समिती समोर आपण दुसरा एक ठराव केला की, जे अतिक्रमण आहे रस्त्यावरचे ते काढण्यासाठी त्या ही वेळेला आपल्या गाडया वापरल्या जातात आणि ज्यावेळेला पूर्ण दिवसभर आपली गाडी अतिक्रमणासाठी आपण वापरत असू त्यावेळेला आपण जर त्यांना पुरवठा करू शकलो नाही तर त्या दिवसाचे पैसे आपण मात्र त्यांना आकारू शकत नाही.

शरद पाटील :-

ज्या दिवशी आपण आपली गाडी अतिक्रमणासाठी वापरतो त्यादिवशी ते दुसरी व्यवस्था काय करतात का?

डॉ. बावस्कर :-

पर्यायी व्यवस्था आवश्यक केलेली आहे आणि त्याच्या रिप्लेसमेंटमध्ये त्यांनी गाडी ठेवायलाच पाहिजे आणि आणखीन महत्त्वाचा जो विषय आहे तो विषय आमच्या विचाराधिन आहे आणि सगळ्यात महत्त्वाचा विषय आपण सर्वांनी मिळून चर्चा करायची आहे आणि त्याच्यावर निर्णय घ्यायचा आहे की, आज काय होते म्हणजे ही खरी समस्या प्रशासनाची सुद्धा आहे आणि आपली आहे सगळ्यांची आहे की, रस्त्यावर डब्बे ठेवलेले असतात एका विभागासाठी दोन गाडी त्यांना विभाग वाटून दिलेले असतात. एकाच वेळेला सगळ्या ठिकाणी गाडी जावू शकत नाही. काही ठिकाणी गाडी दोन वाजता येईल काही ठिकाणी गाडी बारा वाजता येईल तर काही ठिकाणी एक वाजता येईल तर यामध्ये पर्यायी उपाययोजना अशी करतोय की, त्या त्या ठिकाणी जर जागा उपलब्ध झाली तर त्या ठिकाणी आपण रंगवायचे आहे की, याठिकाणी ही गाडी यावेळेला येईल. यामध्ये थोडीशी शिस्त लावण्याचा प्रयत्न करायचा आहे आणि त्यासाठी जो आधीचा प्रस्ताव आणला होता तो त्यासाठीच आणला होता. त्याच्या मागचा उद्देश हा कुणाकडून कर लावणे किंवा पैसे कमावणे किंवा दंड वसूल करणे हा नव्हता. परंतु थोडीशी शिस्त लागावी यामध्ये काहीतरी शिस्त लावण्याचा प्रयत्न ज्या ठिकाणी आपले वाहने उपलब्ध आहेत ज्या ठिकाणी आपले सुविधा उपलब्ध आहे त्या ठिकाणी तरी काही शिस्त लागावी हा उद्देश त्याच्या पाठीमागे होता. म्हणून मोठया प्रयत्नाने पोलीस अधिकारीकडून अधिकार आपण प्राप्त केले आणि ते अधिकार प्राप्त करून ज्या ठिकाणी जसे सन्मा. सदस्य वैती साहेबांनी सांगितले त्या ठिकाणी निदान आपली सुविधा उपलब्ध आहे. अशा ठिकाणी तरी आपण शिस्त लावण्याचा प्रयत्न केला असता तर थोडीशी सुरुवात झाली असती.

शरद पाटील :-

या मताशी आम्ही आपल्याशी सहमत आहोत की, तुम्ही वेळ लिहा आणि त्यावेळेवर ते गाडी येतील आणि दहा पंधरा मिनिटे येथे तिथे गेले तर हरकत नाही, या मताशी आम्ही आपल्याशी सहमत आहोत. त्याच्यात आम्हाला काही वाद नाही. आपल्या ज्या गाडया चालतात त्या किती पाळयांमध्ये चालतात.

डॉ. बावस्कर :-

आपली गाडी त्यांना जी देतो ती सकाळी ७.०० ते दुपारी ३.०० पर्यंत असते. आपल्या वेळेमधेच असते आणि संध्याकाळी आपण गाडी अतिक्रमणला वापरू शकतो आणि ती गाडी आपण वापरतो सुद्धा.

शरद पाटील :-

आम्हाला ज्या गाडया प्रत्येक प्रभागामध्ये आहेत त्याचे नंबर द्या

डॉ. बावस्कर :-

आपल्या गाड्यांच्या की ठेकेदारांच्या गाडीचे.

शरद पाटील :-

आपल्या व त्यांच्या असे दोघांच्या गाड्यांचे नंबर द्या.

डॉ. बावस्कर :-

आपल्याला सगळ्या गाड्यांचे नंबर देऊ व आपल्याला त्या विभागात जाऊन चेकसुद्धा करता येईल. यामध्ये लपविण्याचे काही कारण नाही.

शरद पाटील :-

त्याच्यामध्ये आम्ही तुम्हाला बोलत नाही. त्याच्यात तुमचा कसुर आम्ही करतच नाही. तुम्ही येतात बघतात पण आम्ही तुम्हाला जेव्हा साफसफाई होत होती तेव्हा आम्ही तुम्हाला बोललो की साफसफाई बरोबर होत आहे. आता जी होत नाही आहे ती जी खरी परिस्थिती आहे की साफसफाई होत नाही आहे आणि खोटा आरोप करायची आम्हाला गरज नाही आहे.

डॉ. बावस्कर :-

परत आपण त्याठिकाणी त्या विभागात जावू तपासणी करू आणि सुधारणा करण्याचा नक्कीच प्रयत्न करू.

धनराज अग्रवाल :-

आपल्याकडे तुम्ही सांगितले की दहा गाडया आहेत आणि एका गाडीचे चौदाशे पंचावन्न रूपये तुम्हाला भाडे मिळते आणि तीस दिवसाचे त्रेचाळीस लाख पाचशे झाले. तर ह्या दहा गाडयामध्ये आपला फायदा किती होतो व नुकसान किती होता, आपले भाडे वसुल होते का?

डॉ. बावस्कर :-

हिशेब आपला बरोबर आहे आणि वसुलही होते. मी आपल्याला प्रत्यक्ष ती बिले दाखविल किती वसुल केले ते सुरुवातीपासूनची आकडेवारी आपल्याला देर्इल. यामध्ये आपली गाडी एक आठवडा जर बंद असेल तर त्या दिवसाचे आपण त्यांना भाडे आकारू शकत नाही. आज मी नक्की पैसे किती वसुल झाले हे उत्तर देऊ शकत नाही. पण आपण जर आलात तर मी आपल्याला प्रत्यक्ष दाखवेल.

रिटा शाह :-

सभापती साहेब आता तो गाडीचा विषय नाही आहे. पण आमच्या प्रभागामध्ये तीस ते पस्तीस लेबर द्यायचे असे ठरलेले आहे. पण आम्ही जेव्हा मस्टर बघायला जातो तेव्हा अठरा, सोळा, पंधरा असेच येतात. कारण कर्मचारी नसेल तर कामे कोण करणार? हे नेहमीचे आहे.

डॉ. बावस्कर :-

मॅडम मी स्वतः सकाळी येउन हजेरी चेक करेन.

रिटा शाह :-

कोणाचे कोण चो-या करते असे नाही आहे. आमच्याकडे तीस-पस्तीस मजदूर आहेत आणि ते मिळतच नाही.

डॉ. बावस्कर :-

जेवढे मजदूर मंजूर असतील आणि तेवढे मिळतच नसतील तर त्यांना मंजूर देण्याची सक्ती करू नाहीतर दंड आकारू.

धनराज अग्रवाल :-

प्रत्येक प्रभागात संत गाडगेबाबा अभियान चालू आहे. पण त्यादिवशी कोण माणूसच नव्हता.

डॉ. बावस्कर :-

याबाबत पाहणी करण्यात येईल.

प्रकरण क्र. १८८ :-

मा. आयुक्त सो., यांनी मंजूर केलेल्या प्रस्तावाचे अवलोकन करणे (आरोग्य विभाग) ठेका पद्धतीने वाहन चालक पुरवठा करण्याच्या निविदा बाबत.

ठराव क्र. १६१ :-

महानगरपालिकेच्या आरोग्य विभागाकडे सध्या दहा डंपर, एक सक्षण टँकर, एक व्हॅक्युम टँकर तसेच दोन टाटा ७०९ मॉडेलचे टेम्पो अशी एकूण पंधरा वाहने साफसफाई विषयक, कामा करीता कार्यरत आहेत. सदरची वाहने चालविण्या करीता मनपाच्या आस्थापनेवरती वाहन चालक हे पद असणारे वाहन चालक मुळातच अपुरे आहेत. तसेच महापालिकेने प्रथम श्रेणी अधिकारी व पदअधिकारी यांचे करीता नवीन अॅम्बेसीडर वाहने खरेदी केल्यामुळे आरोग्य विभागातील वाहन चालक सदर वाहनांवर वर्ग केले त्यामुळे आरोग्य विभागातील डंपर, टेम्पो या वाहनांवर वाहन चालक नसल्यामुळे सदरची वाहने वाहतुक करण्याकरीता ठेका पद्धतीने वाहन चालक पुरवठा कामी मनपाच्या आरोग्य विभागाने यापुर्वी दि. २१/२/२००३. रोजी निविदा मागविल्या होत्या. सदर निविदातील मे. विना ट्रॅक्हल्स यांची प्रतीदिन प्रतीचालक रु. ११५/- याप्रमाणे मा. आयुक्त यांनी रु. १,५६,४००/- खर्चास मंजुरी दिली आहे. मा. स्थायी समिती सभा दि. २३/४/२००३ रोजी ठराव क्र. १६ नुसार अवलोकनार्थ ठेवण्यात आल होते. सदर निविदा मंजूर करता वेळी खाजगी करणामार्फत प्रभाग निहाय साफसफाईची निविदा मंजूर होई पर्यंत मान्यता दिली होती. मात्र खाजगीकरणा मार्फत साफसफाई करणाऱ्या निविदाकारा बरोबर झालेल्या करारनास्यात मनपाचे डंपर/ टेम्पो ही वाहने ठेकेदाराने वापरण्यात यावी त्यास मनपा वाहन चालक पुरवठा करेल असे नमुद केल्यामुळे सदर वाहनांवर ठेकापद्धतीने वाहन चालक पुढील विभागात वाहन चालविण्याचे काम करीत

आहेत. नवघर विभाग दोन, खारीगाव दोन, मिरा ते चेना दोन, नयानगर दोन, शांतीनगर तीन. वाहन चालक याप्रमाणे वाहन चालकाची आवश्यकता असते.

मनपाच्या आरोग्य विभागाचे एकुण चार वाहने दोन ते तीन सत्रामध्ये काम करीत असतात. सदर वाहनांद्वारे शहरातील इंडस्ट्रीयल वेस्ट, चिकन/ मटन वेस्ट, तसेच अतिक्रमण हटवणे, भाजी मार्केट मधील कचरा उचलणे आदी कामे तीन पाळी मध्ये करण्यात येतात. यासाठी अकरा वाहन चालकांची आवश्यकता आहे. ठेकापृथक्तीने वाहन चालक पुरवठा कामी सन २००३-०४ या आर्थिक वर्षातील अर्थसंकल्पीय अंदाज पत्रकात रु. ४,४२,६००/- तरतुद शिल्लक आहे. सदर ठेकेदारांच्या कामाची मुदत मार्च २००४ पर्यंत वाढविल्यास या कामी अंदाजे रु. ३,०७,३९५/- खर्च अपेक्षित आहे.

तरी सन २००३-०४ च्या या आर्थिक वर्षात ठेकापद्धतीने वाहनचालक पुरवठा करण्याचा मंजुर दरात मंजुर निविदाकार मे. विना ट्रॅकल्स यांचेकडून ११ वाहनचालक दि. ३१ मार्च २००४ पर्यंत ठेकापद्धतीने पुरवठा करण्यास मंजुरी देण्यात आलेली आहे. अबलोकनार्थ करीता सादर केलेला प्रस्ताव ही सभा मान्यता देत असून या कामी येणा-या खर्चास वित मंजुरी देत आहे.

सुचक :- श्री. दिनेश द. नलावडे. अनुमोदन :- श्री. हरेश गावंडे.
ठाराव सवार्नमते मंजूर

सही/-
मा. सभापती,
स्थायी समिती सभा
मिरा भाईदर महानगरपालिका

प्रकरण क्र. १८९ :-

मा. आयुक्त सौ., यांनी मंजूरी दिलेल्या प्रस्तावांचे अवलोकन करणे. (सार्व. बांधकाम विभाग)
ठराव क्र. १७० :-

A. E.	kamaacao naaMva	AMdaijat r@kma	nagarsaovaka cao naaMva	zokodara cao naaMva
1.	Baa[-Mdr ³ p' p`Baaga É.1 maiQala DaoMgarl gaavaaMt va AMtga-t ka^ÉIT rsto du\$stl krNao. ³nagarsaovak inaQal'	\$. 2,27,229À ¹	Eal.h^rla jaa^ja- baaojal- sa	mao.gaa Mvadoval majaur kamagaar sahkarl saMsqaa ila.
2.	Baa[-Mdr ³ p' yaoqalla p`Baaga É.17 maiQala gaTar, ,sla^ba, du\$stl jaalYaa krNao. ³nagarsaovak inaQal'	\$.2,21,896À ¹	saaO.maayara igalbaT- maoMDaosaa	mao.gaa Mvadoval majaur kamagaar sahkarl saMsqaa ila.
3.	Baa[-Mdr ³ p' igatanagar yaoqao imaM<ala kaoT- to baagaoEal pya-t gaTar baaMQaNao.	\$.4,50,000À ¹	Eal.raohldasa Aa. paTlla Ealmatl iga`Ta f^rao	mao.AiBai jat majauR kamagaar sah. saMsqaa

A. E.	kamaacao naaMva	AMdaijat r@kma	nagarsaovaka cao naaMva	zokodara cao naaMva
	³nagarsaovak inaQal'			ila.
4.	Baa[-Mdr³p' p`Baaga Ë.17 maiQala sal.sal. rsto du\$stl krNao. ³nagarsaovak inaQal'	\$.2,05,744À 1	Eal.ASaaok paMDUrMga paTIIa	mao.gaa Mvadoval majaur kamagaar sahkarl saMsqaa ila.
5.	Baa[-Mdr³p' yaoqalla p`Baaga Ë.17 yaoqalla maaMDlal isT/T, taodl Bavana yaoqalla gaTaracal du\$stl va nautnalkrNao krNao. ³nagarsaovak inaQal'	\$.2,21,869À 1	Eal.yaakuba [smaa[-la kuroSal	mao.kaMc ana Aadl majaUr kamagaar sah. saMsqaa ila.
6.	Baa[-Mdr³p' p`Baaga Ë.20 maiQala AakaSagaMgaa ivajalal, baadla, barKa yaa [maartIcyaa yaoqao sal.sal. paqavao banavaUna caoksa- laaVa basaivaNao. ³nagarsaovak inaQal'	\$.2,20,245À 1	saaO.galta Bart jaOna	mao.Sau Balaxmal majaUr kamagaar sah. saMsqaa ila.
7.	Baa[-Mdr ³pU' p`Baaga Ë.7 maQalla navaGar paoilasa caaOkl to Ealrama sadna, gaaya~I inavaasa to ina%yaanaMd inakotna to jayaAMbao Ëa^sa raoD to]dya ikrNa ibalDIMga pya-t sal.sal. rsta tyaar krNao. ³nagarsaovak	\$.2,14,496À 1	saaO. p`Baat p`kaSa paTIIa	mao.sama qa- kRpa majaur kamagaar sah. saMsqaa ila.

A. E.	kamaacao naaMva	AMdaijat r@kma	nagarsaovaka cao naaMva	zokodara cao naaMva
	inaQal'			
8.	GaaDbaMdr gaaMva yaoqao rajaa iSavaajal ivaValayaasamaor saMrxak iBaMt baaMQaNao. ³nagarsaovak inaQal'	\$.4,30,140À ¹	saaO.inama- laa babaurava saabaLo Eal.koSava ramaBaa} Gart	mao. Eal jayaBava anal majaUr kamagaar sah.saMs qaa ila. zaNao.
9.	GaaDbaMdr rotlbaMdr yaoqao Eal.]maakaMt vaOtl va Eal.jayarama paTlla yaaMcao GarajavaL haoLI maOdana banaivaNao. ³nagarsaovak inaQal'	\$.2,14,665À ¹	Eal.rivad' iBamadova maaLI	mao. Eal jayaBava anal majaUr kamagaar sah.saMs qaa ila. zaNao.
10.	GaaDbaMdr gaaMva yaoqao p`aqaimak SaaLa naM. 9 saazl kMpa]MDvaa^la baaMQaNao. ³nagarsaovak inaQal'	\$.2,19,783À ¹	Eal.p`kaSa SaMkr dubaaolao	mao. Eal jayaBava anal majaUr kamagaar sah. saMsqaa ila. zaNao.
11.	Baa[-Mdr³pUva-' kobalna raoDvarlla saa[-nagar yaoqao saa[-iSavama ibalDIMga AaNal Ealpujaa ibalDIMga javaL sal.sal.paqavao tyaar krNao. ³nagarsaovak inaQal'	\$.2,26,350À ¹	Eal. rtña kRYNaa paTlla	mao.jaya Bavaanal majaUr kamagaar sah.saMs qaa ila. zaNao.
12.	Baa[-Mdr³p' p`Baaga E.20 maiQala i~vaoNal ibalDIMga	\$.2,25,258À ¹	Eal.SaSalkaMt Aar.Saha	mao.iSav apU~ majaur

A. E.	kamaacao naaMva	AMdaijat r@kma	nagarsaovaka cao naaMva	zokodara cao naaMva
	to pao_ar hayaskUla pya-t sal.sal. gaTar baaMQauna sla^ba TakNao. ³nagarsaovak inaQal'			kamagaar sah. saMsqaa ila.
13.	Baa[-Mdr³p' p`Baaga Ë. 2 mauQaa- smaSaana BaUmalt SaoD baaMQaNao va gaTaro va ka^ËIT rsto du\$stl krNao. ³nagarsaovak inaQal'	\$.2,21,242À ¹	Eal.ASaaok ba. paTIIa	mao.gaa Mvadoval majaur kamagaar sahkarl saMsqaa ila.
14.	Baa[-Mdr³p' p`Baaga Ë.3 maQyao gaTaro sla^ba va jaaLyaa du\$stl krNao. ³nagarsaovak inaQal'	\$.2,27,820À ¹	Ealmatl. jyauDI iDsaaJaa	mao.sama qa- kRpa majaUr kama. sah. saMsqaa. ila.
15.	Baa[-Mdr³p' Saas-Inagar naoh\$nagar pirsarat naagarIkaMsaazl paca gaaLyaaMcao SaaOcaalaya baaMQaNao. ³nagarsaovak inaQal'	\$.2,15,000À ¹	Eal.inaitna gaaopnaaqa zakUr	mao.Svao ta majaur kamagaar sah. saMsqaa ila.
16.	Baa[-Mdr³p' Samaa[- la ka^mPlao@sa ³rolvaosamaaMtr' yaoqao sal.sal. gaTar baaMQaNao.	\$.4,99,750À ¹	mao.SauBalaxmal majaUr kamagaar sah. saMsqaa ila.	
17.	Baa[-Mdr ³pU' jaOna nagar yaoqao caMd`a kao.Aa^.saa.to saa[- kRpa ApaT-maoMT pya-t gaTar nautnalkrNa krNao.	\$.4,05,183À ¹	mao.SauBalaxmal majaUr kamagaar sah. saMsqaa ila.	

18 .	Baa[-Mdr ³p' yaoqalla nagarBavana [maartlcao rMgakama krNao.	\$4,94,887 ¹	mao.ramaoSvar majaur kamagaar sah. saMsqaa ila.
------	---	-------------------------	--

varlla kamao maa.]pinabaMQak ijalha, majaUr saaosaayaTI, zaNao yaAMcyaa iSafarsalnaUsaar, varlla majaUr saaosaayaTI maaf-t k\$na GaoNyaasa maMjaUrl doNyaat Aalaolal Aaho.

19.	Baa[-Mdr ³p' sauBaaYacaMd` baaosa maOdanaat laala maatlcaa purvaza krNao, raolalMga krNao.	\$8,75,000 ^{À1}
1.	mao. raNaavat knsT/@Sana	\$620 ^{À1} p`it ba`asa
2.	mao. baOjau knsT/@Sana	\$631 ^{À1} p`it ba`asa
3.	mao. esa.ema. knsT/@Sana	\$650 ^{À1} p`it ba`asa

20.	DaoMgarI yaoqao vyayama SaaLosaazl AavaSyak saaih%ya Krodl krNao.	2,75,000 ^{À1}
-----	--	------------------------

	tpiSala	r@kma		
		ra[-T ifTnaos a	baa^DI s@lapTs a-	jaoraya ifTnaos a
1	IaoT pUlaDa}na ivaqa isaToD raovalMga 150 elabalesa.	31,000	30,000	32,000`
2	laolal e@saToMnSanaAlaoga klal-Mga maSalna 150 elabalesa.	29,500	29,100	30,000
3	kobala Ëa^sa Aaovhr maSalna 150 elabalesa.	37,000	35,000	36,000
4	TI ¹ baar maSalna ³Íl vaoT'	8,500	8,100	9,000
5	45 Dlga`I laoga p`osa ³Íl vaoT lalnalAr'	37,000	30,000	36,000
6	rIsT klal-Mga maSalna 100 elabalesa	11,500	10,000	15,000
7	Fla^T baoMca p`osa ³Aa^laMplk saa[-Ja` 1 naga	10,000	9,000	12,000
8	[na@laa[-na baoMca p`osa 1 naga	9,000	8,000	10,000
9	DI@laa[-na baoMca p`osa 1 naga	8,100	8,000	9,000
10	qa`I vao sauplna baoMca 1	4,500	4,000	4,000

	naga			
11	Fla^T baoMca p`osa 2 naga	17,000	16,000	18,000
12	DIPsa sT^nD ivaqa A^DjasTmaoMT 1 naga	3,100	3,000	4,100
13	DMbaolsa r^k 324 poAr'	8,500	7,500	9,000
14	vaoT PlaoT\sa sT^nD 1 naga	4,500	4,000	4,600
15	DMbaolsa ivaqa Ÿaoma poToD 3675 pa}MD' 2.5Ä6 naga, 5Ä6 naga, 7.5Ä4 naga, 10Ä6 naga, 15Ä6 naga, 20Ä6 naga, 30Ä6 naga	30,000	24,000	25,000
16	vaoT PlaoTsa ivaqa pa^var kaoTIMga 340À¹ p`it elabalesa' 5Ä6 naga, 7.5Ä6 naga, 10Ä6 naga, 15Ä6 naga, 20Ä6 naga, 30Ä6 naga, 3ekuNa 510 pa}MD'	38,000	35,500	37,000
17	baar baola klal-Mga ra^D 3Ÿaoma PlaoToD' 150 p`it fuT klal-Mga baar Ä 4 naga, SaaolDr baar Ä 6 fuT Ä 2 naga, baoMca'p`osa ra^D 7 fuT laaMba Ä 3 naga, s@va^T r^k ra^D 1 7 Ä 1 naga. 3sp`IMga laa^k sahlt'	8,600	8,500	9,000
18	3Aa^laMplk saa[-Ja s@va^T r^k' ekuNa	6,000 3,01,80 0	5,000 2,74,700	6,500 3,06,20 0

21.	imara Baa[-Mdr mahanagarailakocyaa SaaLa [maartlmaQyao SauQd jala purvaza krNao kamal (Water Purifier) basaivaNao.				2,00,000 À¹
	yauinavhsa-la saivh-saosa		yauinaka^ma A^Plaayansaosa ila.	yauinaka^ma kapao-roSana	
	AMdaij at pirmaa Na	dr sava- krasaiht p`it naga	AMdaij at pirmaa Na	dr sava- krasaiht p`it naga	AMdaij at pirmaa Na
	29	7250À¹	29	6875À¹	29
					6950À¹

	naga	naga	naga	naga
22.	poNakr paDa yaoqao smaSaanaBaUmaljavaL gaTaravar Aar.sal.sal. sla^ba TakNao. 1. mao. gaaopala AsaaoisaeT\sa 2. mao. rajaEal [MTrp`ayajaosa 3. mao. narod` Aar.saMKo	49,381À¹ 02.50% jaast dranao 4.00 % jaast dranao 1.00% kmal dranao		
23.	SaaMtInagar to saRYTI raoDvar iba`jalaa rlToinaMga vaa^la baaMQaNao. 1. mao. A^safalT [MDIyaa kapao-roSana 2. mao. Ealjal knsT/@Sana 3. mao. parsa knsT/@Sana	\$. 9,74,420À¹ 3.00% jaast dranao 0.35 % kmal dranao 2.00% jaast dranao		
24.	imara raoD SaaMtInagar to saRYTI raoD iba`ja baajaulaa maatIBarava krNao. 1. mao. parsa knsT/@Sana 2. mao. A^safalT [MDIyaa kapao-roSana 3. mao. Ealjal knsT/@Sana	\$8,86,230À¹ 2.50% jaast dranao 4.00 % jaast dranao 0.29% kmal dranao		
25.	saava-jainak baaMQakama ivaBaagaatlla Jaora^@sa maSalna vaaYal-k maudtInao doKBaala va du\$stl krNao. 1. mao. saa[- To@nalkla savhl-sa 2. mao. A^po@sa To@nalkla savhl-saosa 3. mao. esa.ko. To@nalkla savhl-saosa	\$15,000À¹ \$.16,500À¹ \$.14,900À¹ \$.17,800À¹		
26.	raYT/lya mahamaaga- È.8 varlla imaragaaMva yaoqalla maunSal kMpa]MD maQyao paNyaacyaa TakIjavaL]Vana ivakisat krNao. 1. mao.rlfa knsT/@Sana 2. mao. narod` Aar.saMKo 3. mao. gaNaoSa AsaaoisaeT\sa	\$939328À¹ 0.05% kmal dranao 9.00% jaast dranao 8.00% jaast dranao		
27.	Baa[-Mdr³pUva-` navaGar jaunaa tlaava	\$4,71,475À¹		

	yaoqao gaoTla^mp va ivavut ifTIMga krNao. 1. mao. SaoKr [lao@T/lksa 2. mao. maM~I [MTrp`ayajaosa 3. mao. DayamaMD [lao@T/lksa	1.00% kmal dranao 2.5% jaast dranao 5.75% jaast dranao
--	--	--

28.	navaGar tlaavaat laalamaatl SaoNaKt va safod rotl purvaza krNao.	\$4,71,475 À¹		
	laalamaatl p`it ba`asa	SaoNaKt p`it ba`asa	safod rotl p`it ba`asa	
	1. mao. Ealsaa[-gaNaoSa knsT/@Sana 2. ikmayaa T/ansapaoT- 3. mao. gaNaoSa AsaaoisaeT\sa 4. mao. rajaoEal [MTrp`ayajaosa 5. mao. BauYaNa T/ansapaoT- 6. mao. isamarna [MTrp`ayajaosa	\$410À¹ \$580À¹ \$591À¹ \$415À¹ \$575À¹ \$324À¹ \$310À¹	\$405À¹ \$400À¹ \$591À¹ \$400À¹ \$500À¹ \$3000À¹ \$980À¹	\$1300À¹ 1 1 1 \$1100À¹ \$1400À¹ \$3000À¹ \$980À¹

29.	navaGar tlaavaat FlaoTIMga fa]MTna basaivaNao. 3 sToja, sfuTIMga fa]MTna iDJaa[-na, ma^inaf^@car, hayaD/a^ilak isaisTma,	mao. [MnaDokaor mao. irplsa [MijainaArlMga p`a.ila.	\$2,59,312 À¹ \$315000À¹ \$275000À¹
-----	---	--	---

30.	navaGar tlaavaat KoLNal purvaza krNao.	\$5,65,770À¹					
n a g a	mao. AirhMt [MDsT/lyala kapao-roSana ila.	mao.idpk ejansalja	mao. snaohla [MTrp`ayajaosa				
	dr sava-kraMsa hlt	r@kma	dr sava-kraMs ahlt	r@kma	dr sava-kraMsa hlt	r@kma	
1.ra^ikaM ga baaot	1	6600À¹	6600À¹	8500À¹	8500À¹	8000À¹	8000À¹

2.jaa^lal ¹ gaaoo ¹ ra]MD	1	48000Å ¹	48000Å ¹	51000Å ¹	51000Å ¹	50000Å ¹	50000Å ¹
3.jaa^lal isvaMga	2	31000Å ¹	62000Å ¹	34000Å ¹	68000Å ¹	33000Å ¹	66000Å ¹
4. malTlp rpja Plao isasTI ma	1	198400Å ¹	198400Å ¹	212000Å ¹	212000Å ¹	210000Å ¹	210000Å ¹
5. sa^Tol aa[-T @laIM bar	1	31400Å ¹	31400Å ¹	35000Å ¹	35000Å ¹	34000Å ¹	34000Å ¹
6. raolar slaa[-T 2.1mal	1	54500Å ¹	54500Å ¹	60000Å ¹	60000Å ¹	58000Å ¹	58000Å ¹
7. Dlla@s a baoMc a	5	9600Å ¹	48000Å ¹	12000Å ¹	60000Å ¹	11000Å ¹	55000Å ¹
8. A^inam ala DsTiba na	5	6100Å ¹	30500Å ¹	8500Å ¹	42500Å ¹	8000Å ¹	40000Å ¹
9. iDla@s a isvaMg a	2	30400Å ¹	60800Å ¹	33000Å ¹	66000Å ¹	32000Å ¹	64000Å ¹
10.malTli saTr isa^saa^	2	11500Å ¹	23000Å ¹	13000Å ¹	26000Å ¹	12500Å ¹	25000Å ¹
			563200Å¹		629000Å¹		610000Å¹

ং.19 cyaa kamaakrlta mao.raNaavat knsT/@Sana yaaMcal AMdajap~katlla drapoxaa kmal dracal inaivada, ং.20 cyaa kamaakrlta baa^DI s@lapTsa- yaaMcal AMdajap~katlla drapoxaa kmal dracal inaivada ং.21 cyaa kamaakrlta mao.yaunalka^ma A^Plaayansaosa ila. yaaMcal AMdajap~katlla drapoxaa kmal dracal inaivada ং.22 cyaa kamaakrlta mao. naroMd` Aar.saMKo yaaMcal AMdajap~katlla drapoxaa 1.00% kmal dracal inaivada ং.23 cyaa kamaakrlta mao.Ealjal knsT/@Sana yaaMcal AMdajap~katlla

drapoxaa 0.35% kmal dracal inaivada, १.२४ cyaa kamaakrlta mao.Ealjal knsT/@Sana yaaMcal AMdajap~katlla drapoxaa 0.29% kmal dracal inaivada, १.२५ cyaa kamaakrlta mao.A^po@sa To@nalkla savhl-saosa yaaMcal AMdajap~katlla drapoxaa kmal dracal inaivada, १.२६ cyaa kamaakrlta mao.irfa knsT/@Sana yaaMcal AMdajap~katlla drapoxaa 0.05% kmal dracal inaivada, १.२७ cyaa kamaakrlta mao.SaoKr [lao@T/lksa yaaMcal AMdajap~katlla drapoxaa 1.00% kmal dracal inaivada, १.२८ cyaa kamaakrlta mao.isamarna [MTrp`ayajaosa yaaMcal AMdajap~katlla kmal dracal inaivada, १.२९ cyaa kamaakrlta irplsa [MijainaArlMga p`a.ila. yaaMcal AMdajap~katlla drapoxaa kmal dracal inaivada, १.३० cyaa kamaakrlta mao.AirhMt [MDsT/lyala kapao-roSana yaaMcal AMdajap~katlla drapoxaa kmal dracal inaivada yaaMnal saadr kolaolal inaivada hyaa vaajaval Asalyaanao maa.Aayau@t yaaMnal mauMba[- p`aMitk mahaganarpailaka AiQainayama 1949 cao klama 73 naUsaar maMjaUr kolaolyaa Aahot trl sadr inaivadaMcao Avalaaokna krNyaat Aalao. A.१.१९ cyaa kamaabaabat zokodarasa baaolaavaUna Sa@ya Asalyaasa dr kmal krNyaabaabat kaya-vaahl krNyaat yaaval.

सुचक :- श्री. दिनेश द. नलावडे. अनुमोदन :- श्री. मिलन वसंत म्हात्रे.
 उराव सवार्नमते मंजूर

सही/-
 मा. सभापती,
 स्थायी समिती सभा
 मिरा भाईदर महानगरपालिका

मा. सभापती :-

सर्व स्थायी समिती सदस्यांना, कर्मचाऱ्यांना तसेच अधिकाऱ्यांना खिसमसच्या शुभेच्छा देतो तसेच येणा-या नववर्ष त्यांना सुख समाधानाचे, समृद्धीचे जावो अशी ईश्वराकडे प्रार्थना करतो आणि ही सभा संपली असे जाहिर करतो.

सभा संपल्याची वेळ :- दुपारी २.१५ वा.

सभापती
 स्थायी समिती
 मिरा भाईदर महानगरपालिका

नगरसचिव
 मिरा भाईदर महानगरपालिका